సద్గురు శ్రీ సుబ్బరామయ్య మహారాజ్ (సార్) లీలామృతం

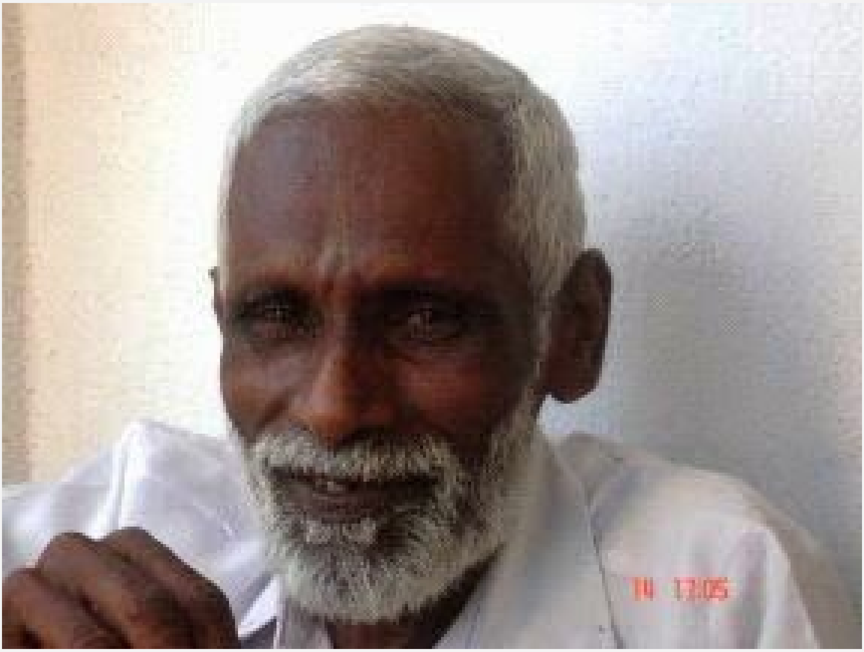

విషయ సూచిక

విద్యా ప్రదాత 3

ఉద్యోగ ప్రదాత 9

సద్ధర్మ సంరక్షకాయ నమః 13

మహా మతిః 18

సంస్కారాలను మార్చే మహా వైద్యులు 19

సర్వ హృదయాంతర్వర్తి 22

యోగీశ్వరుడు 24

సర్వ సమర్థుడు 25

సద్గురు సేవ - నిష్కామ కర్మ 28

ఆరోగ్య ప్రదాత 31

సర్వమూ తెలిసిన సార్ 35

సార్ విశేష ప్రయత్నశీలురు: 47

ఆశ్రిత కల్పవృక్షం 51

సర్వ జీవ స్వరూపాయ నమః 61

సార్ బోధలు: 62

మహా సమాధి 63

మహా సమాధి అనంతరం లీలలు 65

విద్యా ప్రదాత

వేణు గోపాల్ గారు 10వ తరగతి పాసైన తర్వాత వారి ఇంటి ఆర్థిక పరిస్తితుల వల్ల వారి నాన్నగారు 'చదివినది చాలు, అంగడి చూసుకోమని' చెప్పారు. ఈ విషయం తెలిసిన శ్రీ సార్ వేణుగోపాల్ గారి ప్రమేయం లేకనే నెల్లూరు, గూడూర్ పాలిటెక్నిక్ కాలేజీల అప్లికేషన్స్ తీసుకొచ్చి అప్లై చేయించారు. రెండు కాలేజీలలో సీటు వస్తే సార్ వేణుగోపాల్ గారితో "మీ నాన్నగారి అనుమతి తీసుకోమని, ఆయన ఏమి చెపితే అది చేయమని" చెప్పారు. వేణుగోపాల్ గారి నాన్నగారు 'మీరింత చెపుతుంటే ఎంత కష్టమైన చదివిస్తాను, కాలేజీ లో చేర్పించమన్నారు'. శ్రీ సార్ తన తోటి టీచర్స్ సహాయం కూడా అడిగి ప్రతినెల కొంత డబ్బు ఇప్పించి గూడూరు పాలిటెక్నిక్ కాలేజీలో వేణుగోపాల్ గారిని చేర్పించారు. మొదటి సంవత్సరం సార్ డబ్బులు ఇచ్చి చదివించారు. రెండవ సంవత్సరం నుండి హెడ్ ఆఫ్ ది డిపార్టుమెంటు సహాయంతో ఏ ఇబ్బందులు లేకుండా వేణుగోపాల్ గారి చదువు పూర్తయ్యింది. ఇలా సార్ వేణుగోపాల్ గారిని చదివించారు.

వేణుగోపాల్ గారు చదువుకున్నప్పుడు సుబ్బరామయ్య సార్ అతనికి ఒక మహాద్భాగ్యం కలిగించారు. అది ఏమిటంటే శ్రీ సుబ్బరామయ్యగారు తమ గురువుగారైన శ్రీ భరద్వాజ మాస్టర్ గారి దగ్గరకి వేణుగోపాల్ గారిని తరచు తీసుకు వెళ్ళి, అక్కడ సేవ చేయించడం. ఆ ఇద్దరి మహనీయుల సాన్నిధ్య ప్రభావం వలన వేణుగోపాల్ గారి జీవితం ధర్మ మార్గంలో నడిచింది.

గొర్తి సాయి శివకి Ph.D. సీట్ Switzerland లోని ఒక పెద్ద యూనివర్సిటీ (EPFL) లో వచ్చింది. ఇంటర్వ్యూలో సాయిశివను 'బాగా

వర్క్ చేస్తావా? అక్కడ ఉన్న సీనియర్ స్టూడెంట్ 20 research పేపర్లు వ్రాసాడు, నువ్వు అలా చేయాలి' అని అడిగినప్పుడు అతను అలాగే చేస్తాను అన్నాడు. కానీ అలా చేయటం తన వల్ల ఏమి అవుతుందని తలచి సార్ కి ఫోన్ చేసి జరిగిన విషయం చెప్పాడు. సార్ "ఈ సీట్ వెంకయ్యస్వామి ఇచ్చాడు. వెంకయ్యస్వామి ఏమన్నా తక్కువ వాడా? నీ చేత అంతకంటే ఎక్కువ పేపర్స్ వ్రాయిస్తారని" అన్నారు. సార్ చెప్పినట్లుగానే సాయిశివ 40 కి పైగా research పేపర్లు వ్రాసాడు.

సాయిశివ Ph.D. అయ్యాక పోస్ట్ డాక్టరేట్ కు అప్లై చేస్తుంటే ఏ యూనివర్సిటీ నుండి ఆఫర్ ఇంకా రాలేదు. ఆ సమయంలో అతని అన్నయ్య సాయి సుబ్రహ్మణ్యంతో సార్ "సాయిశివకు వరల్డ్ టాప్ యూనివర్సిటీలో వస్తుందని" చెప్పారు. సార్ చెప్పినట్లే హార్వర్డ్ యూనివర్సిటీ లో పోస్ట్ డాక్టరేట్ సీట్ వచ్చింది.

శ్రీ సార్ సూచించిన విధంగా విద్య ద్వారా నిష్కామ కర్మ, విశ్వ గురు సేవ చేసుకొనుటకు శ్రీ సార్ ఏర్పరచిన అద్భుత, అనూహ్యా వసతులు, సానుకూలలు. Ph.D.లో సీట్ చదువులలో శ్రీ సార్ నడిపిన విధం “నమ్మితే సొమ్ము- నమ్మకుంటే దుమ్ము” పుస్తకం లో చూడవచ్చు.
సాయి శివ ఇండియా IISc లో ఉద్యోగం ప్రయత్నం చేస్తున్న సమయంలో సార్ ఆశీస్సులు అడిగాడు. సార్ “నీ సేవలు ఇండియా కి కావాలి” అని చెప్పారు.

సాయి శివ చేత సార్ చేయించిన అద్వితీయమైన ప్రజా శ్రేయస్సు కు ఉపయోగపడే పనుల్లో కొన్ని ఇక్కడ పొందుపరచాము

- Ph.D. చేసేటప్పుడు సాయిశివకి వచ్చిన ఐడియాస్ తో మరో ముగ్గురి Ph.D. లు జరగటం
- హార్వర్డ్ యూనివర్సిటీ లో పోస్ట్ డాక్ చేస్తున్నప్పుడు హ్యూమన్ బ్లడ్ సెల్స్ డైమెన్షన్స్ కనుక్కోవటం
- ఒక చిన్న డ్రాప్ of బ్లడ్ తో రక్త పరీక్ష పూర్తి చేయచ్చని, మలేరియాను గుర్తించటం తెలుస్కోవటం

IISc లో చేరిన తర్వాత అతను చేసిన సేవ:

- రక్త పరీక్ష చేసుకోవటానికి ఎన్నో కిలోమీటర్లు ప్రయాణం చేయాల్సిన గ్రామ ప్రజలకు, వారు తమ ఇంటిలోనే ఉండి పరీక్ష చేసుకునే ఒక మొబైల్ ఫోన్ అంతటి పరికరాన్ని డిజైన్ చేయటం.
- ఆ పరికరాన్ని ప్రతి ఒక్కరికీ అందేవరకు చేర్చాలని దానికి శ్రమ అయినా అవసరమని IISc అనుబంధంగా ఒక కంపెనీ పెట్టించారు. దానికి కావలసిన ఆర్ధిక, మానవ వనరులను కల్పించటం.

శ్రీ సార్ పెట్టిన బోధ, అనుభవ, సానుకూల పరిస్థితుల భిక్షను సద్వినియోగం చేసుకునేలా సార్ కోరిన విధంగా విద్య ద్వారా నిష్కామ కర్మను, సంపూర్ణ శరణాగతిని సాధించగల్గేలా నడిపించమని సాయి శివ సార్ ని ప్రార్థిస్తున్నాడు.

ఎంత దూరంగా ఉన్నా శ్రీ సార్ కృప మనపై ఉంటుందని, మనం బాధ, కష్టం లో స్మరించగానే మనకు శ్రీ సార్ పలుకుతారు అనే ఎందరి అనుభవాలలో ఇది ఒకటి.

శివరత్నం గొలగమూడిలో ఉన్నప్పుడు సార్ మీద ఆధారపడి ఉన్నప్పుడు శ్రీ సార్ శివరత్నం చేత B.Ed.,M.Ed చదివించారు. అతని తమ్ముడు శివశంకరయ్య 2009 లో గేట్ ఎగ్జామ్ రాసి 2010 లో ఇండోర్ లో M.Tech కు జాయిన్ అయ్యాడు. M.Tech లో భాగంగా ప్రాజెక్ట్ వర్క్ చేయడానికి అక్కడ ఒక గైడ్ వద్ద చేరాడు. తర్వాత తెలిసిన విషయమేమిటంటే ఆ గైడ్ వద్ద ఎవరూ నిర్ణీత సమయంలో ప్రాజెక్టు complete చేయలేదని, ఆమె చాలా tough guide ఆమె అని. ఆమె శివశంకరయ్యను చదవమని చెప్పేటప్పుడు చాలా తీవ్రంగా చెప్పేది. శివ శంకరయ్య భయంతో దిక్కు తోచక శ్రీ గురు చరిత్ర పారాయణ చేశాడు. పారాయణ పూర్తయ్యేటప్పటికి శ్రీ సార్ స్వప్నంలో కనబడి ఒక చిరునవ్వు

నవ్వారు. ఆ నవ్వుతో అతనికి ఎంతో ఉరట, సంతోషం, ఉత్సాహము కలిగాయి. అంతకు ముందు కూడా అలాంటి ప్రేమ పూర్వక నవ్వుకు ఎంతటి కష్టమైనా కరిగి పోవాల్సిందే. ఆ స్వప్నంతో అతని బాధంతా తీసిపారేసినట్లయ్యింది. అప్పటి నుండి అతని guide ఎంతో ఆప్యాయంగా అతని డౌట్లు క్లారిఫై చేయడం, అతని సీనియర్లకు చెప్పి అవసరమైన సాయం చేయించడం చేసింది. అన్నీ సవ్యంగా జరిగి ప్రాజెక్ట్ నిర్ణీత సమయంలో విజయవంతంగా complete అవ్వడం జరిగింది. సార్ చిరునవ్వుతో ఎలాంటి సమస్యలు అయినా దూరం అవడం అతనికి, మరెందరి భక్తులకో కూడా అనుభవం. వారి సర్వజ్ఞత, సర్వ సమర్ధతను ఏమి వర్ణించగలం?

సాయి సుబ్రహ్మణ్యం గొలగమూడి లో ఉన్న ఒక సందర్భంలో Ph.D. చేసే అవకాశం ఉందని బెంగుళూరు అతను చదివిన IISc నుండి letter, విద్యానగర్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో లెక్చరర్ ఇంటర్వ్యూ కు రమ్మని ఒక letter ఒకేసారి వచ్చాయి. సార్ మనం own decisions తీసుకోరాదని స్వామి వద్ద చీటీలు సాయి చేత పెట్టించి తీయించారు. సాయి సుబ్రహ్మణ్యం చీటీలు వేయబోతుంటే ఏమి వ్రాశావు అని అడిగారు. 1) Ph.D.చేయమని శ్రీ స్వామి వారి ఆజ్ఞ 2) విద్యానగర్ లెక్చరర్ job ఇంటర్వ్యూ కి వెళ్ళమని శ్రీ స్వామి వారి ఆజ్ఞ అని చెబితే సార్ **“స్వామివారికి ఏ option ఇవ్వవా?”** అన్నారు. అప్పుడు ఇంకొక చీటిగా “ఇంకొన్ని రోజులు ఇచ్చటనే ఉండమని” అని సాయి అంటే Right అని సార్ అన్నారు. **చీటీలు** స్వామి సమాధిపై వుంచి ప్రదక్షిణలు చేయమన్నారు. ప్రదక్షిణల తర్వాత Ph.D.చేయమని చీటి వచ్చింది. సార్ సాయి చేత Ph.D.కి apply చేయించారు.

IIT మద్రాసులో Ph.D. join అయ్యాక ఆహారం నిర్ణీత సమయంలో తీసుకునే అలవాటు లేక, weekends లో ఏమి చేయాలో తోచక గొలగమూడి వస్తుండేవాడు. సార్ సాయితో IIT MADRAS HIGHER AUTHORITIES కి అతనికి చిన్నప్పుడు జరిగిన heart operation గూర్చి చెప్పి quarters అడగమని చెప్పారు. IIT MADRAS వారు సాయి విన్నపాన్ని special case క్రింద consider చేసి quarters ఇప్పించారు. అందువల్ల అతని అమ్మగారు అతనితో ఉండి వండిపెడుతుండటమే గాక ఇంట్లోనే సత్సంగం లభించింది.

సాయికి ఇంకా అనారోగ్యంగా ఉన్న ఆ సమయంలో ఒకసారి శ్రీ వెంకయ్యస్వామి వద్ద 'exam దగ్గర పడింది నీవే ఎలా స్థిమిత పరుస్తావో' అని సాయి ప్రార్థించుకొని సార్ దగ్గరకు వచ్చాడు. చెక్క పని చేయిస్తున్న శ్రీ సార్ “sit quite. I will do the needful” అని మూడుసార్లు అక్కడ జరిగే (చెక్క) పనితో (మాటల) సందర్భం లేకుండా అన్నారు. ఆ మాటలతో సాయి మనః పరిస్థితిని స్థిమిత పరిచారు. సార్ కు సాయి తన ఎగ్జామ్ విషయం కాని, గ్రేడ్ల విషయం కాని, మానసిక పరిస్థితి ఏనాడూ వాచా చెప్పింది లేదు. గొలగమూడి నుండి వెళ్ళేటప్పుడు సార్ సత్సంగం, వారి సన్నిధి, కృపతో అతని మనస్సును ఎంతో స్వస్థపరిచి “S” అని పంపించారు. ఎంతో కష్టమైన ఎగ్జామ్స్, top competition లో సైతం జావ మాత్రమే త్రాగి ఉండే శారీరిక అస్వస్థతలో, చదువుకు సమయం వెచ్చించలేని స్థితిలో వున్నా సార్ అనుగ్రహించిన మానసిక ప్రశాంతతో ఊహకందనంతగా అతనికి top గ్రేడ్ (S) వచ్చింది. అలా సార్ సర్వజ్ఞులు, సర్వ సమర్థులుగా అప్పటి ఎన్నో సన్నివేశాల్లో సాయి వ్యక్తం చేయకుండానే, అతని బాహ్య ఆరోగ్య పరిస్థితితో సంబంధం లేకుండానే

జరిపించడంవల్ల average మార్కుల్లో పాస్ కావటం కూడా కష్టమైన ఆ సమయంలో టాప్ మార్కులతో course work చేయించారు.

నగేష్ GENPACT కంపెనీలో పని చేస్తుండగా ఐఐఎం కోర్స్ చేద్దామనుకుంటున్నానని సార్ ని అడిగితే సార్ జాయిన్ అవమన్నారు. ఆ కోర్సులో చేరిన తర్వాత ఫైనల్ ఎగ్జామ్స్ డేట్స్ మర్చిపోయాడు. ఫైనల్ ఎగ్జామ్స్ రెండు వారాల ముందర నుంచి నగేష్ తో సార్ "నువ్వు చదవటం లేదు" అని అంటున్నారు. నగేష్ 'ఇప్పుడేం చదవాలి అనుకుంటున్నాడు' కానీ అతనికి ఎగ్జామ్స్ గురించి గుర్తు లేదు. ఒక శనివారం ఉదయం సార్ నగేష్ ను గుడి ముగిసినంత వరకు ప్రదక్షిణలు చెయ్యమన్నారు. అతను ఆనందంగా వెళ్లి ప్రదక్షిణలు మొదలు పెట్టాడు. శనివారం రోజు కావటం వలన గుడిని రాత్రి కూడా ముయ్యలేదు. తరువాత రోజు ఆదివారం మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకి గుడిని మూసారు. అప్పటిదాకా నగేష్ ప్రదక్షిణలు పూర్తి చేసి సార్ దగ్గరకు వచ్చాడు. ఆదివారం రోజు రాత్రి గొలగమూడి నుండి బయలుదేరి ఉదయం బెంగుళూరు చేరాడు. ఆ రోజు ఉదయం ఆఫీస్ ఫ్రెండ్ ఫోన్ చేసి 'నగేష్! HOW IS THE PREPEATION ? ARE YOU READY FOR THE EXAM?' అని అడిగాడు. ఆ ప్రశ్నతో నగేష్ కి మైండ్ బ్లాంక్ ఐపోయింది. అతనికి కొన్ని వారాల నుంచి వెతుకుతున్న కోర్స్ MATERIAL వెను వెంటనే దొరికింది. అతను ఆఫీసుకి చేరేలోపు రెండు గంటలు చదివాడు. నగేష్ ABOVE AVERAGE గ్రేడ్ తో ఎగ్జామ్స్ పాస్ అయ్యాడు. అతను పరీక్షల గురించి మర్చిపోయినా సార్ హెచ్చరించి చదవమనడం, ఇంకా గుర్తు రాకపోతే సార్ స్వామి దగ్గర దీక్ష చేయించి నగేష్ ని పాస్ చేయించడం సార్ అనుగ్రహం కాదా?

ఉద్యోగ ప్రదాత

నగేష్ బెంగుళూరు వచ్చిన తరువాత GENPACT comapny లో టెక్నికల్ ఇంటర్వ్యూ అయ్యి 6 నెలలు ఐనా HR రౌండ్ ఇంటర్వ్యూ కాలేదు. ఆ కంపెనీ వారు ఆ నిర్ణయాన్ని హోల్డ్ లో పెట్టారు. సార్ ఒకరోజు నగేష్ కి ఫోన్ చేసి "నగేష్! నువ్వు గొలగమూడికి రానక్కరలేదు. నీ ఇంటికి దగ్గరలో ఉండే గుడిలో ఉదయం నుంచి రాత్రి వరకు ప్రదక్షిణలు చెయ్యి. ఆ సమయంలో ద్రవాహారం తీసుకో. నువ్వు నీకు జాబ్ రావాలి అని కోరుకోవాలి. కోరుకోకపోతే ఎలా? నువ్వు అక్కడ ఎలా ప్రదక్షిణలు చేస్తావో నేను ఇక్కడ (గొలగమూడి) నుంచి చూస్తుంటాను” అన్నారు. సార్ ఫోన్ చేయటం, చెప్పిన మాటలకి నగేష్ కి చాలా ఆనందం వేసింది. 'చెప్పింది (ప్రదక్షిణాలు) చెయ్యటం నా పని – నా బాధ్యత సార్ పని, నేనింక టెన్షన్ పడక్కరలేదు' అని నగేష్ అనుకుని ఒక రోజు సార్ చెప్పినట్లు అతికష్టం మీద కూర్చోకుండా ఉదయం నుంచి రాత్రి గుడి మూసినంత వరకు కంప్లీట్ చేశాడు. సార్ కి ఫోన్ చేసి చెప్తే ఒక రోజు గ్యాప్ తీసుకుని మళ్లీ ఇంకో రోజు చెయ్యమన్నారు. అలానే చేసి నగేష్ సార్ కి ఫోన్ చేసి చెప్పాడు. అప్పుడు సార్ కొంచెం కోపంగా "ఒక రోజు చేస్తాను, రెండు రోజులు చేస్తాను అని కాదు. జాబ్ వచ్చినంత వరకు రోజు మార్చి రోజు అలానే చెయ్యాలి" అన్నారు. సార్ అంత ప్రేమతో చెప్పేసరికి నగేష్ సార్ తో 'సార్ ! నాకు వెంకయ్యస్వామి, భరద్వాజ మాస్టర్ ఏం చేసారో తెలియదు కానీ మీరు మాత్రం చాలా చేస్తున్నారు' అన్నాడు. సార్ “సుబ్బరాయుడు, భరద్వాజ మాస్టారు,

వెంకయ్యస్వామి వేరు కాదు. ఒకే దివ్య చైతన్యం! అన్నీ వేరుగా లేవు” అన్నారు. సార్ ఒక్కసారి అంత డైరెక్ట్ గా చెప్పేసరికి నగేష్ కి ఆశ్చర్యం, ఆనందం రెండూ కలిగాయి. ఎందుకంటే సార్ "నేనేం చేస్తాను, నేనేమైనా దేవుడినా ? వెంకయ్య స్వామికి చెప్పుకోండి" అని తనను పొగిడిన వారితో అంటారు. ఇంక నగేష్ ప్రతిరోజూ non stop ప్రదక్షిణలు మొదలుపెట్టాడు (మధ్యలో బ్రేక్ ఉండకూడదు కాబట్టి 1 or 2 చిన్న పెరుగు పేకట్ లే అతని ఆహారం. కొన్నాళ్ళ తరువాత తెలిసింది ఏమిటంటే నగేష్ బరువు 48 kg లు అయ్యింది అని). ప్రదక్షిణలు ప్రారంభించిన 8వ రోజు Genpact కంపెనీ నుంచి ఫోన్ వచ్చింది. 'Congratulations Nagesh! you are selected as Busuness analyst' అని. 'ఇది పూర్తిగా సార్ కృపే. ఏమాత్రం నా తెలివితేటలు , అర్హతల వల్ల కానే కాదు' అని నగేష్ చెపుతాడు.

పొత్తూరి వేంకటేశ్వరరావుని అతని నాన్నగారు ఉద్యోగం బదులు హాయిగా వ్యాపారం చేసుకోవచ్చు కదా అని అన్నప్పుడు అతను 'మూడు నెలలు ఉద్యోగ ప్రయత్నం చేస్తాను, అప్పటికీ ఉద్యోగం రాకపోతే అప్పుడు వ్యాపారం చేస్తా' అని చెప్పి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడు. అతను టీచర్ పోస్టింగ్ కి JNTU (హైదరాబాద్), SV యూనివర్సిటీ (తిరుపతి) లకి అప్లై చేశాడు. రెండు యూనివర్సిటీల నుంచి అతనికి ఉద్యోగం వచ్చింది. ఏ ఉద్యోగంలో చేరాలో సార్ ను అడిగితే సార్ “మొదట ఏ యూనివర్సిటీ నుంచి ఉద్యోగం వచ్చింది?” అని అడిగారు. వేంకటేశ్వరరావు 'JNTU యూనివర్సిటీ నుంచి వచ్చింది' అని చెప్తే సార్ అతనిని ఆ యూనివర్సిటీలో జాయిన్ అవమన్నారు. జాయిన్ అయిన మూడు నెలల తర్వాత వాసవి ఇన్స్టిట్యూట్ లో పర్మినెంట్ లెక్చరర్స్ కి ఉద్యోగాలు పడ్డాయి, “మీరు అప్లై చేయండి” అని ఒక సీనియర్ ఉద్యోగి చెప్తే వేంకటేశ్వరరావు వెళ్ళి వాసవి కాలేజీలో ఒక ప్రొఫెసర్ ను ఎలా చేస్తే అతనికి ఉద్యోగం వస్తుందో మెలకువలు చెప్పమన్నాడు. ఆయన

వేంకటేశ్వరరావుని ఎవరు అని కూడా ప్రశ్నించకుండా ఎలా అప్లై చేయాలో, ప్రిపేర్ అవ్వాలో కూడా చెప్పారు. వేంకటేశ్వరరావు అలానే ఉద్యోగానికి అప్లై చేశాడు. అతనికి శాశ్వత ఉద్యోగం వచ్చింది. సార్ ముందుచూపుతో వేంకటేశ్వర రావుని హైదరాబాద్ కి తీసుకువెళ్లి అతనికి అక్కడ శాశ్వత ఉద్యోగమే గాక స్వామి పుస్తకాలు ప్రింట్ చేసే శాశ్వత సేవను అనుగ్రహించారు.

రవికుమార్ గారు విద్యానగర్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్ గా ఉద్యోగంలో చేరిన మొదట్లో ఆయనకు మనస్సు గందరగోళంగా ఉండేది. ఆ సందర్భంలో విద్యార్థులకు సరిగ్గా పాఠం చెప్పలేకపోతున్నారని ఆయన బాధగా సార్ తో చెప్పుకున్నారు. సార్ ఆయనను శ్రీ వెంకయ్యస్వామి ధుని మందిరంలో 3 గంటలు ఉండమన్నారు. ఆయన అలానే 5 గంటలుకు పైగా ధుని మందిరంలో ఉన్నారు. అప్పటి నుండి ఆయన మనస్సు చాలా ప్రశాంతమయ్యి విద్యార్థులకు పాఠం చక్కగా చెప్పగలుగుతున్నారు.

రవికుమార్ గారి అక్కయ్య MTech REC Calicut లో కంప్యూటర్ ఇంజనీరింగ్ లో చేరింది. ఆమె బాగా చదివేది. ఆమెకు క్లాసు మొదటి రాంక్ వచ్చినా, రెండవ సెమిస్టర్ నుండి ఎందుకు చదవాలి అనే విషయమై ఆలోచిస్తూ ఏమీ చదవకుండా ఉంది. అప్పుడు ఆమె అమ్మగారు ఆమె విషయం సార్ కి చెపితే సార్ ఆమెకు లెటర్లు వ్రాసి, స్వామి స్మరణలో ఉండేటట్లు చేసారు. అంతేగాకుండా తన క్లాసులో మొదటి రాంక్ రావటం, ఉద్యోగం రావటంలో సార్ పాత్ర గణనీయమైనది. ఈ వివరాలు “నమ్మితే సొమ్ము- నమ్మకుంటే దుమ్ము” అనే గ్రంథంలో 32 వ పేజీలో చూడవచ్చు.

దారా నాగేశ్వర రావు గారి అబ్బాయి సంపత్ శ్రీ సుబ్బరామయ్య సార్ తో 'తాను ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడని, దొంగ (ఫేక్) సర్టిఫికెట్ పెడితే కానీ ఉద్యోగం రాదని తన ఫ్రెండ్స్ అందరూ పెడుతున్నారు. ఏం చేయమంటారు' అని అడిగాడు. సార్ “మీ నాన్నగారు నెల నెలా స్వామి వద్దకు వస్తుండగా నీవు అలా ఫేక్ సర్టిఫికెట్ పెట్టడం నాకు ఇష్టం లేదు, ధర్మం కాదు. ఉద్యోగం రాకుంటే మీ నాన్నగారు పోషిస్తారు” అన్నారు. సంపత్ ఏ ఫేక్ సర్టిఫికెట్ పెట్టకనే చిన్న టీచింగ్ జాబ్ లో జాయిన్ అయ్యి ఇప్పుడు పెద్ద లెక్చరర్ గా, డిపార్టుమెంటు హెడ్ అయ్యి మంచి జీతంతో హాయిగా ఉన్నాడు.

సద్ధర్మ సంరక్షకాయ నమః

శివశంకరయ్య గూడూరులో ఉద్యోగం చేసేటప్పుడు అతనికి ఒకసారి ఆత్మకూరులో ఒక ఇంటర్ కాలేజీలో ఎగ్జామ్స్ ఇన్విజిలేషన్ డ్యూటీ పడింది. అతను చూస్తుండగానే కాలేజీ అడ్మినిస్ట్రేషన్ పుస్తకాలు తెచ్చి కాపీ కొట్టించమని, వారికి బెస్ట్ మార్క్స్ వచ్చేలా చేయమని force చేశారు. వాళ్ళు అతని కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్ కు కూడా చెప్పి ఆయనతో శివ శంకరయ్యకు చెప్పించారు. అలా చేయటం తన వల్ల వీలు కాదని, స్టూడెంట్స్ ల్యాబ్ చేసి వ్రాయగలిగిన అంత వ్రాయడమే అని శివశంకరయ్య చెప్పాడు. కాలేజీ వాళ్లు ఎక్కువ ఇచ్చే డబ్బులు ఇవ్వము అన్నా, మరి ఏం చెప్పినా వినకపోవడంతో రూమ్ లో కొట్టడానికి రెడీ అయినట్లు స్టూడెంట్స్ అరవటం మొదలు పెట్టారు. శివశంకరయ్య ధైర్యంగా ఎదురు నిలబడేటప్పటికీ వాళ్ళు కాళ్ల బేరానికి వచ్చారు. అతను తన డ్యూటీ మేరకు చేసి వచ్చేసాడు. తర్వాత ఈ విషయం శ్రీ సార్ కు చెబితే "నీవు అలాగే ధర్మానికి అంటి పెట్టుకొని ఉండు. నువ్వు ఎక్కడ ఉన్నా స్వామి రక్షణగా ఉంటారు" అని సార్ చెప్పారు. ధర్మాచరణ చేయగల శక్తి శ్రీ సార్ సాంగత్య ప్రభావమే, ప్రసాదమే అని శంకరయ్య చెపుతాడు.

ఒకరోజు ఆఫీస్ లో తెల్ల కాగితాలు వేణుగోపాల్ గారు తమ స్వంత పనికి ఉపయోగించుకోవాలనుకున్నారు. ఆ రోజే శ్రీ సుబ్బరామయ్యగారి నుండి లెటర్ వచ్చింది. దాంట్లో ద్రోహం, రాజద్రోహం (నమ్మక ద్రోహం) గురించి ప్రస్తావించటం వల్ల వేణుగోపాల్ గారు ఆఫీస్ లో తెల్ల కాగితాలు ఉపయోగించకుండా చేసారు. సార్ ఏమరుపాటు లేకుండా వేణుగోపాల్ గారిని గమనిస్తూ ఆయన తప్పు చేయబోయే విషయం ముందుగానే

తెలిసి, ఉత్తరం వ్రాసి ఆయన ప్రవర్తనను సరిదిద్దారు.

సార్ వ్రాసిన శ్రీ అవధూత బోధామృతం లక్ష్మి గారికి, దమ్మపేట సత్సంగంలో వారికి మార్గదర్శకమైంది. దానిలో శ్రీ స్వామివారు కార్యదీక్ష (పని అయితేనే గంజి ముట్టాలని) ఎంత శ్రద్ధగా చేసారో అనే స్వామి ఆచరణ దమ్మపేట సత్సంగ సభ్యులందరికీ శ్రద్ధగా మహనీయుల చరిత్ర పారాయణ చేయాలనిపించేది. ఎంత పడితే అంత, ఎక్కడ పడితే అక్కడ, ఎవరు పెడితే అది తినటం గూర్చి, ఆ గ్రంథంలో వివరించిన స్వామి బోధలు లక్ష్మిగారికి హృదయగతమవుతూ ఆ గ్రంథాన్ని మరలా మరలా మననం చేసుకునేవారు. ఆ పుస్తకం ద్వారా సత్సంగం చేసేవారు తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, అది సజావుగా జరుగుటకు అవసరమైన మార్పులు చిత్రంగా, శ్రీ సార్ లెటర్ల ద్వారా సరైన సమయానికి అవ్యక్తంగా లక్ష్మిగారికి అందేవి.

ఒక సమయంలో సత్సంగంపై దమ్మపేట ఊళ్ళో వాళ్ళకే గాక, చుట్టుప్రక్కల ఎన్నో ఊళ్ళ వారికీ శ్రద్ధ కలిగి లక్ష్మిగారిని వారి గ్రామాలకు సత్సంగం కోసం తీసుకు వెళ్ళేవారు. అలాంటి సమయంలో లక్ష్మిగారు అక్కడే భోజనం చేస్తుండేవారు. అంతేగాక అక్కడి భక్తులు కృతజ్ఞత కొద్దీ లక్ష్మి గారికి ఇచ్చిన ప్రసాదాలు తమ పిల్లలకు ఇవ్వడం, జాకెట్ గుడ్డలలాంటివి ఏమి చేయాలో తోచక తెచ్చి ఇంట్లో ఉంచేవారు. ఆ సందర్భంలో అనుకోకుండా సార్ వద్ద నుండి ఒక లెటర్ వచ్చింది. దాంట్లో "రాజద్రోహం అంటే రాజు లేదా గురువు యొక్క భక్తులు, సేవకులు అయిన వారి సొమ్మును మనం స్వీకరించటం, దానితో మనం అన్ని రూపాలలోని గురువుకు ఎంతో ఋణపడతామని ప్రస్తావిస్తూ గుజరాత్ లో వుండే వేణుగోపాల్ గారికి ఉద్యోగధర్మం గురించి వ్రాస్తూ చిత్రంగా ఎందుకో మీకు పంపాలనిపించి పంపానని" వ్రాసారు. అప్పటి ఆమె పరిస్థితికి అది స్వామి సందేశం అనిపించింది. అప్పటి నుండీ లక్ష్మిగారు ఎచ్చటకు వెళ్ళినా ఏమీ స్వీకరించేవారు కాదు. ఇంట్లో ఉన్న ఎన్నో జాకెట్ గుడ్డలు మొ|| పేదలకు పంచటం, ఊళ్ళో వాళ్ళు సైతం ఇచ్చే ఎన్నో పళ్ళు (మామిడిపళ్ళు) మొ|| కూడా లక్ష్మిగారు తమ పిల్లలకు కాకుండా ఆకలితో ఉండే జీవులకు, బిచ్చగాళ్లకు సాయినాధుని

రూపాలుగా భావించి ఇచ్చేవారు. సత్సంగం చేసుకొని శ్రీ మాస్టారి ఆశీస్సులు సద్వినియోగమవటానికి ఈ అపరిగ్రహం ఎంత ముఖ్యమో తర్వాత గానీ శ్రీ సార్ సూచన, సందేశంతో గానీ బోధపడలేదు మరియు ఆచరణలోకి రాలేదు. సార్ లెటర్ తో ఇచ్చిన సందేశం వలన అంతకుముందు నుండి అవధూత బోధామృతంలో మరలా మరలా సూచించే బోధ "ఎవ్వరి దగ్గర పడితే ఎంత పడితే అంత తినటం సాధకులకు తగదు" అన్నది, "విమర్శలు వింటే గంజి క్రింద పెట్టు" అన్నది, "స్వామి సేవకు తగము" అన్నవి అన్నీ లక్ష్మిగారి హృదయంలో సమన్వయమై బయట ఊళ్లకు వెళ్ళినప్పుడు తినటం వల్లనే తరువాత బాబాపై సరిగా మనస్సు నిలప లేకపోవటం, అనవసరపు ఋణానుబంధాలు, చికాకులలో చిక్కుకోవటం జరుగుతున్నాయని గుర్తింపు కలిగింది. అప్పటి నుండి ఆమె బయట తినటం, ఇతరులు ఇచ్చినవి, వండినవి తినటం మానేశారు. వారి చిన్నబ్బాయికి (సాయిశివకు) శ్రీ సార్ స్వయంగా చాలా స్పష్టంగా లెటర్ లో వ్రాసిన, చేసిన సూచన కూడా దీన్ని బలపరచటంతో అప్పటినుండి వారిద్దరిచే బయట తినకుండా ఉండే నియమం శ్రీ సార్ ఆచరింప చేసారు.

సాయిశివ తనకు చదువు, ఆధ్యాత్మికతల గురించి ఉన్న దురవగాహనాలను సార్ కూలంకషంగా తీసివేసిన అనుభవం:

సాయిశివకు ఇంటర్ తర్వాత పాల్వంచ engg కాలేజీలో ECE సీటు వచ్చింది. అప్పటికి **అతని అభిప్రాయంలో ఒక ప్రక్క ఈ చదువులన్నీ పొట్టకూటి చదువులు అంత ముఖ్యమైనవి కావు, భగవంతుని మన పూజ, పారాయణతో మెప్పించాలని ఉండేది**. మరొక ప్రక్క పాల్వంచ కాలేజీ అంత పెద్ద కాలేజీ కాదు కాబట్టి అక్కడ చదవటం గాక ఒక సంవత్సరం కష్టపడి IIT కి ప్రిపేర్ అవ్వాలని ఉండేది. ఒక సరైన అవగాహన లేని ఈ రెండు అభిప్రాయలు సాయిశివకు ఉండేవి. అతని నాన్నగారు సాయిశివకి EAMCETలో సీట్ వస్తే శ్రీ వెంకయ్యస్వామి వద్ద నిద్ర చేస్తామన్న మ్రొక్కునను సరించి గొలగమూడి వచ్చి మూడు నిద్రలు చేసారు. అప్పుడు అతని శక్తి మేరకు స్వామిని ప్రార్థించి శ్రీ సుబ్బరామయ్య సార్ తో పెద్దగా పరిచయం లేకున్నా శ్రీ సార్ ద్వారా తనకు అవసరమైన

సందేశం (నా దృష్టిలో ఆధ్యాత్మిక సాధనకు ఉన్నతికి అవసరమైన సందేశం) ఇప్పించమని సాయిశివ వెంకయ్యస్వామికి చెప్పుకున్నాడు. ఇంటికి తిరిగి వచ్చే ముందు శ్రీ సార్ ను సాయిశివ, అతని నాన్నగారు కలిసారు. సార్ **"వెంకయ్యస్వామి నీకు పాల్వంచ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో సీట్ ఇప్పించారు. కనుక ఆ పనిని టాప్ మోస్ట్ గా క్షుణ్ణంగా ఆయనను మెప్పించేంతగా చేయటమే అయన (భగవంతుని) సేవ"** అని చెప్పారు. ఇది ఎంత చిత్రమో సాయిశివకు అప్పుడు అవగతం కాలేదు. అతను అనుకున్న ఆధ్యాత్మిక సందేశమో లేక IIT కోచింగ్ గురించో గాకుండా పాల్వంచ కాలేజీ లో సీట్ ఇచ్చినదని స్వామే అని చెప్పటం, స్వామి ఇచ్చిన దానిని ఆయనకు మెప్పించేలా చేయాలనే దివ్య సందేశం ఇచ్చారు.

కానీ అప్పటివరకు తనకు ఉన్న అలవాటు, అవగాహన అనుసరించి పాల్వంచ కాలేజీలో చేరాక భరద్వాజ మాస్టారు వ్రాసిన మహాత్ముల చరిత్రలెన్నో సాయిశివ పాల్వంచకు తీసుకు వెళ్ళాడు. ఇంతలో శ్రీ సుబ్బరామయ్య సార్ నుండి అతను అడిగిన ''నిష్కామ కర్మ శ్రీ అనంతాచార్యులు ఎలా చేసారు?" అనే ప్రశ్నకు ప్రతిగా ఒక లెటర్ వచ్చింది. అందులో అతని ప్రశ్నకు సమాధానమిస్తూ శ్రీ సార్ **"భగవంతుడు నీకు నిర్దేశించిన పని చదువును. నీ ఆశ్రమ ధర్మాన్ననుసరించి బ్రహ్మచర్యంతోనూ, ఇంద్రియ చాపల్యాలకు, చిరుతిండ్లకు దూరంగా ఉండి ఆచరిస్తే లక్ష్యసిద్ధి కుదురుతుందని, మొహమాటాలకు లొంగక బురదలో లగే ఫ్రెండ్స్ నుండీ దూరంగా ఉంటూ చక్కని చదువునే ముఖ్య పూజగా సాధించి ఆ విద్య ద్వారా నిష్కామ కర్మ చేయమని"** వ్రాసారు. సాయిశివ కోరకనే అతని జీవితానికి తగ్గ సందేశాన్ని ప్రసాదించారు.

అప్పటినుండి అతనికి తెలియకనే సార్ లెటర్స్ లను పారాయణలా మరలా మరలా చదువుకుని జీర్ణించుకుని ఆచరించాలనే బుద్ధి సాయిశివకు శ్రీ సుబ్బరామయ్య సార్ కలిగించారు.**లెటర్ల ద్వారా విద్యార్థి లక్షణాలు గూర్చి, బ్రహ్మచర్యం గూర్చి వ్రాస్తుండటం, భగవంతుడు ఇచ్చిన పనిని శక్తినంతా వినియోగించి చేయటం ముఖ్యంగా తలచి సాయిశివ ఎక్కువ సమయం చదువుపై లగ్నం చేసి మిగిలిన సమయంలో**

భగవంతునిపై మనస్సు నిలిపేవాడు. శ్రీ సార్ లెటర్లు మంత్రాలుగా పనిచేసేవి.

సార్ ప్రసాద్ కు 1999 లో మొదట నేర్పించిన పాఠం - **దేవుడు మననుండి కోరేది ఏమిటి? మన మనస్సు, కాలము, కృతజ్ఞత**. ఆ విషయాన్ని ప్రసాద్ తన పుస్తకంలో వ్రాసుకుంటూ కృత**జ్ఞ**త దగ్గర **జ్ఞ** వ్రాయాలా, **ఘ్న** వ్రాయాలా అని సందిగ్ధంలో పడ్డాడు. 3-4 అడుగుల దూరంలో కూర్చున్న సార్ వెంటనే "ఏమి వ్రాస్తున్నావు" అని అడుగగానే కృతజ్ఞత అని ప్రసాద్ కు తట్టింది. ఈ రోజు సార్ చేసిన మేలును గుర్తుంచుకుని సార్ కి కొంతైనా కృతజ్ఞత కలిగి ప్రసాద్ ఉన్నాడంటే కేవలం సార్ కృప.

ఒకసారి ప్రసాద్ వారం రోజులు గొలగమూడిలో ఉన్నాడు. ఆ సమయంలో చాగంటి కోటేశ్వరరావు గారు ప్రవచించిన భాగవతం వింటున్నప్పుడు అతనికి గజేంద్ర మోక్షం, ప్రహ్లాదోపాఖ్యానం లోని శ్లోకాలు కంఠస్థం చేయాలనిపించింది. సార్ కి చెపితే ఏమీ మాట్లాడలేదు. తరవాత రోజు ప్రసాద్ కి ఆరు నెలల క్రితం తన చెల్లెలు అతనితో తన స్నేహితురాలికి సార్ వ్రాసిన క్రొత్త గ్రంధాలు పంపించమన్న విషయం గుర్తొచ్చి సార్ తో పుస్తకాలు కావాలని చెప్పాడు. సార్ పుస్తకాలను ఇవ్వటానికి వస్తుంటే 'ఎందుకు సార్! నేను తెచ్చుకుంటాను మీరు తాళాలు ఇవ్వండి' అన్నాడు ప్రసాద్. సార్ "నేను రావాలి" అని ప్రసాద్ తో పాటు వచ్చారు. ప్రసాద్ పుస్తకాలు తీసుకుంటుంటే సార్ మాధవదాసు చరిత్ర కూడా పంపించమన్నారు. కొత్త పుస్తకాలు పంపించమన్నారు అని ప్రసాద్ నోటిదాకా వచ్చినా సర్ తో ఆ మాట చెప్పకుండా మాధవదాసు చరిత్ర ఒక కాపీని ప్రసాద్ తనకు కూడా తీసుకున్నాడు. ఆ గ్రంధంలో మాధవాదాసు గారి గురువుగారు చెపుతూ "**శ్లోకాలు వల్లెవేయటం వల్ల ఏమీ రాదు అని ఇంకా చాలా విషయాలు చెప్పి వాటి వేటి వల్ల ఆత్మజ్ఞానం**

రాదు. కేవలం సద్గురు సేవ వల్ల మాత్రమే వస్తుంది" అని చెప్పింది. అది చదివిన తర్వాత ప్రసాద్ కు భాగవతంలోని శ్లోకాలు కంఠస్థం చేయాలనే కోరిక పోయింది.

మహా మతిః

NPCలో వేణుగోపాల్ గారు సర్వీస్ maintenanceకి ఇన్-ఛార్జ్. దానిలో వర్కర్స్ సరిగ్గా పని చేసేవారు కాదు. ఈ విషయం వేణుగోపాల్ గారు శ్రీ సార్ కు విన్నవిస్తే దానికి ఒక చిట్కా చెప్పారు. దాని వలన వర్కర్స్ తో ఉన్న అన్ని ఇబ్బందులు తొలగిపోయాయి. పని సామర్ధ్యము కూడా పెరిగింది. ఆ చిట్కా ఏమిటంటే

1. వర్కర్స్ ని ఎప్పుడైనా పని చేయమను కానీ కస్టమర్స్ కి ఏ మాత్రం ఇబ్బంది కలుగకూడదు. అనుకున్న సమయంలో చేసిన వారు కావలిసినప్పుడు లీవ్స్ తిసుకోమను.
2. అందరి వర్కర్స్ లో సేవాభావం ఉన్న ఇద్దరు ముగ్గురుని నీ దగ్గర 24గంటలు ఉంచుకుని ఎవరైనా కంప్లైంట్ ఇస్తే ఆ పని త్వరగా చేయించు. వారికి కావలసినప్పుడు లీవ్స్ ఇవ్వటమే కాకుండా ఇంక్రిమెంట్, ప్రమోషన్ లు వచ్చేటట్లు చూడమని చెప్పారు.

సాయి శివ P.Hd చేసే రోజుల్లో వీలున్నప్పుడల్లా తీవ్రంగా నామస్మరణ చేసేవాడు. ఆ సాధన వల్ల కొన్ని వారాల పాటు అతని మనస్సులో ఏ ఆలోచనలు లేక నిశ్చలయ్యింది. అలాంటి సమయంలో అతనికి కొన్ని ఐడియాలు తట్టాయి. ఆ ఐడియాలను సాయి శివ తన గైడ్ కి చెపితే ఆయన ఈ ఐడియాలు రివల్యూషనరీ అని చెప్తూ మీ గురువు గారికి నా నమస్కారాలు అని చెప్పు అని అన్నారు. అప్పుడు శివకు ఆ ఐడియాస్ ప్రేరేపించింది సార్ అనే విశ్వాసం కలిగింది.

సంస్కారాలను మార్చే మహా వైద్యులు

ఒక సమయంలో ప్రసాద్ అందరితోనూ వంతు పెట్టుకునేవాడు. "నాకంటే వాళ్ళు ఏం గొప్ప? నేను ఎవరికి కంటే తక్కువ' అనే భావాలు ప్రసాద్ కి ఉండేవి. ప్రసాద్ శ్రీ సార్ కి ఈ విషయం చెప్పాడు. సార్ ప్రసాద్ ను “కాక బలి” పెట్టమని చెప్పారు. బెంగళూరు వచ్చిన తర్వాత ఒక మూడు రోజులు అంటే సోమవారం నుంచి బుధవారం దాకా మనస్ఫూర్తిగా ప్రసాద్ అన్నం తినే ముందర భావయుక్తంగా కాకబలి పెట్టాడు. బుధవారం రోజు ప్రసాద్ కి వచ్చిన భావ పరంపర ఇలా ఉన్నది : ఎంత మంది శ్రమ వల్ల ఆహారం నా చేతికి వచ్చింది. అన్నం మనకు రావటానికి వడ్లు కోసేవారు, వడ్ల నుండి బియ్యం తీసే మోటార్, దానిని తయారు చేసిన వాళ్ళు, ఇలా ఎంతో మంది కష్టపడ్డారు. అది నా కోసం కాదు అందరి కోసం చేశారు. వంతు పెట్టుకోవాలంటే ప్రపంచంలోని ప్రతి ఒక్క వ్యక్తితో పెట్టుకోవాలి అందువలన వంతులు పెట్టుకోవటం అవివేకము అని అనిపించింది. అప్పటి నుండి ప్రసాద్ కి ఇంకొకరితో వంతు పెట్టుకోవటం పోయింది.

ప్రసాద్ ఆఫీస్ లో చేరిన మొట్టమొదటి లో తన సహోద్యోగులతో కలిసి కెఫేటేరియా లో పిచ్చాపాటి కబుర్లు చెప్పేవాడు. ఒకసారి సార్ తో ఈ విషయం చెపుతూ ఒక్కొక్కసారి అతనికి మాట్లాడటం ఇష్టం లేకపోయినా కూడా వారితో మాట్లాడకపోతే బాగుండదని మాట్లాడుతుంటాను అని చెప్పాడు. వెంటనే సార్ తన నోటి మీద కుడి చేతి చూపుడు వేలు వేసుకొని (అది తప్పు అన్నట్లు చెప్తూ) అలాంటి కబుర్లు చెప్పటం వల్ల ఎంత ఎనర్జీ వేస్ట్ అయిపోతుంది తెలుసా అని అన్నారు. తర్వాత నుంచి ప్రసాద్ కెఫేటేరియాలో పిచ్చాపాటి కబుర్లు మానేశాడు.

ఒకసారి ఆఫీసు పని మీద ప్రసాద్ అమెరికా కు 9 నెలలు వెళ్లాల్సి వచ్చింది. అప్పుడు అమెరికాలో ఉన్న అమ్మాయిలని చూసి పిచ్చి పిచ్చి

ఆలోచనలు, రొమాంటిక్ సీరియల్స్, సినిమాలు చూసేవాడు. సార్ కి ఈ విషయం చెప్తూ ఉత్తరం వ్రాశాడు. దానికి సారు రిప్లై ఇస్తూ సొల్యూషన్ చెప్పారు:

ఇలాంటి ఆలోచనలకు కారణం-

1. **ఒకటి దుష్ట సాంగత్యం** : మనుషులు గాని పుస్తకాలు గాని ఉంటుంది
2. **రెండవ కారణం మనం తినే ఆహారం**. ఆహారం కూడా కామ వాసనలు రేకెత్తిస్తుంది. ఏ ఆహారం తింటే ఇలాంటి ఆలోచనలు వస్తున్నాయి అనేది నీవే గమనించి అలాంటి ఆహారం వర్జించు అని చెప్పారు.

ఈ లెటర్ చేరిన తర్వాత ప్రసాద్ కు తను చాక్లెట్ తిన్న తర్వాత కామపు ఆలోచనలు ఎక్కువగా రావడం గుర్తింపు కలిగి, వాటిని తినటం మానేశాడు. ఆనాటి నుండి ప్రసాద్ మనసును ప్రశాంత పరిచారు.

శ్రీ సాయి మాస్టర్ నిలయం లో గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ లో ఆడవాళ్లకు, మొదటి అంతస్తులో మగవాళ్లకు అని కేటాయించారు. భక్తులు అలానే మెలిగేవారు. శివ శంకరయ్య కొన్నాళ్ళ పాటు సాయి మాస్టర్ నిలయంలో తన అన్న శివరత్నంతో పాటు ఉండేవాడు. ఒకరోజు రాత్రి శ్రీ సార్ ఉన్నట్లుండి చెకింగ్ కు వచ్చారు. అచట ఒకళ్ళిద్దరు మగవాళ్ళు క్రింద రూమ్ లో ఉంటే వారిని విపరీతంగా తిడుతున్నారు. సార్ అంత గట్టిగా తిట్టడం అతనెప్పుడూ చూడలేదు. అందువల అతను ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ మగవాళ్లు వెళ్లిపోయారు. శివ శంకరయ్య సార్ ఎందుకు ఇంతలా తిడుతున్నారు అని మనస్సులో అనుకున్నాడు. మరురోజు అతను సార్ వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడు, సార్ నవ్వుతూ శివ శంకరయ్యతో "నిన్న నేను అంత అలా ఎందుకు తిడుతున్నాను అనుకున్నావా? వాళ్ళు త్రాగి వచ్చి క్రింది ఆడవాళ్లు ఉండే రూములో పడుకుని, వాళ్లను డిస్టర్బ్ చేస్తున్నారు. అందుకు తిట్టవలసి వచ్చింది" అన్నారు. అతని మనస్సులో ఉన్న సందేహానికి శ్రీ సార్ అతడు అడుగకనే చెప్పటం వలన ఆయన సర్వజ్ఞత్వం ఎరుకపడింది.

మదన్ కుమార్ కి జనవరి 30, 2017 లో తనకు వచ్చిన కల గురించి ఇలా చెప్తున్నాడు. శ్రీ సుబ్బరామయ్య మాస్టర్ గారు గొలగమూడిలో తమ ఇంట్లో సత్సంగం చేస్తున్నారు. అక్కడ సాయి గారు, ప్రసాద్ గారు ఇంకా కొంతమంది సేవకులు ఉన్నారు. శ్రీ సార్ అంత అనర్గళంగా మాట్లాడడం చూసి (తను సార్ ప్రత్యక్షంగా మాట్లాడడం అప్పటివరకు ఎప్పుడూ వినలేదు కాబట్టి) ఎంతో ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ తర్వాత ఆయన పాదాలకు నమస్కరించి 'సార్ సర్వజ్ఞుడు కదా! ఈనాడు, ఈ క్షణం తన మనసులో ఇతని తమ్ముడి గురించి ఉన్న ఆలోచన సార్ కి తెలిస్తే తను చెప్పకుండానే సార్ దాని గురించి తనతో మాట్లాడాలి' అని కలలో మనసులోనే అనుకున్నాడు.

అప్పుడు సార్ తనకి సంభ్రమాశ్చర్యాలు కలిగేటట్లు "అవునయ్యా! అవ్వట్లేదు, ఏం చేయమంటావు ఆయన్ని అక్కడికి (ఢిల్లీ) పంపిస్తే అలా అయింది, ఇక్కడికి (హైదరాబాద్) పంపిస్తే ఇలా అయింది. కష్టంగానే ఉందయ్యా" అని అన్నారు. ఇతను ఒక్క నిమిషం మౌనంగా ఉన్నాడు. సార్ అంతలో ఆయన చెప్పే సత్సంగం కంటిన్యూ చేశారు. ఇతను వెంటనే సార్ పాదాలకు మరొకసారి నమస్కారం చేసుకొని 'సార్ ఎక్కడా అవ్వట్లేదు అనే కదా మీ దగ్గరికి వచ్చింది' అని మనసులోనే చెప్పుకున్నాడు. అప్పుడు సార్ ఒక్క క్షణం ఆలోచించి "సరే ఇక్కడికి తీసుకొని రా! దాని (కష్టం) సంగతి ఏమిటో చూద్దాం" అని అభయమిచ్చారు. అంతటితో ఇతనికి ఎక్కడ లేని సంతోషం, ఉత్సాహం కలిగింది.

సార్ చెప్పినట్లే తన తమ్ముణ్ణి గొలగమూడి తీసుకువెళ్ళాడు. ఆ తర్వాత నుంచి అతని తమ్ముడిలో ఆందోళన, గందరగోళం తగ్గి తన కర్తవ్యాన్ని చక్కగా నిర్వర్తించ గలుగుతున్నాడు. ఇతని మనసులో అనుకున్నది చెప్పడం ద్వారా శ్రీ సార్ తమ సర్వజ్ఞతను, తమకు అప్పటివరకు ఉన్న కష్టాన్ని తొలగించడం ద్వారా వారి సర్వ సమర్థతను నిరూపించుకున్నారు.

సర్వ హృదయాంతర్వర్తి

శ్రీ సార్ లెటర్లు ఎం**తోమంది భక్తుల స్వల్ప మనోభావాలకు** కూడా సమాధానాలుగా నిలిచేవి. ఒకసారి సాయిశివకి భగవంతుడు, మహనీయుల స్వప్న దర్శనాలు అవుతున్నా భౌతిక దర్శనం ప్రసాదించ లేదనుకుంటుంటే మరురోజే శ్రీ సార్ లెటర్లో "మహనీయుల స్వప్న దర్శనం భౌతిక దర్శనంతో సమానం వేరుకాదు" అని వ్రాసారు.

శ్రీ సార్ ఎంతో casualగా మాములుగా ఇచ్చిన సలహాలే భవిష్యత్తును సూచించేవిగా, వారికి సంబంధించిన హెచ్చరికలు సూచనలుగా ఉండేవి. ఒకసారి సాయిశివ కుంగ్-ఫూ నేర్చుకుంటే బాల్యం నుండి ఉన్న కృత్రిమ బిగింపులు తొలగుతాయని మాస్టర్ వ్రాసిన దాని గురించి సార్ ను అడిగితే "కుంగ్-ఫూ నేర్చుకుంటే నేర్చుకున్నావు కానీ, నలుగురులోకి వెళితే భ్రష్టుడవవుతావు" అని సార్ హెచ్చరించారు. తరువాత ఆసనాలు దానికి ప్రత్యామ్నాయంగా సార్ సూచించారు. సాయిశివ ఒకసారి సెలవులకు ముందు గొలగమూడి దర్శించి తిరిగి వెళ్ళే ముందర సార్ కు వెళ్లి వస్తానని చెపుతున్నప్పుడు సార్ అతని చేతులు పట్టుకొని మరీ "నలుగుర్లోకి వెళ్ళకు స్వామి" అని హెచ్చరించారు. చుట్టాలే కదా అని సెలవులకు ఏదో ఫంక్షన్ కు వెళ్లి వారం పది రోజులు అక్కడ గడిపితే అనారోగ్యం పాలై కొన్నాళ్ళు సాయిశివ బెడ్-రిడ్డెన్ అవ్వాల్సి వచ్చింది. అ తరుణంలో సాయిశివ అగుగకనే శ్రీ సార్ "ఏమి బెంబేలు పడవద్దు. కొండంతను గోరంతలో అనుభవింప చేసి రక్షిస్తారు" అని లెటర్లో స్పెషల్ నోట్ క్రింద వ్రాసారు. సార్ లాంటి సద్గురుని ద్వారా వచ్చే సూచనలు ఎంతటి మహత్తరమైనవో కొంతైనా అర్థమైంది అని సాయిశివ అంటాడు.

సాయి సుబ్రహ్మణ్యం ఒకసారి మద్రాసు లో fashion డ్రసులు వేసుకొని వెడుతున్న ఆడవాళ్ళను చూచి మనస్సులో 'భూతాలు కనబడ్డాయి' అని అనుకున్నాడు. ఆ తరువాత కొద్ది సమయానికి సార్ కు ఫోన్ చేయగానే అతనేమీ మాట్లాడక ముందరే "ఏం స్వామీ! భూతాలు కనబడ్డాయా?"

అని అన్నారు. మన తోడుగా వుండి ప్రతీ ఆలోచనను గుర్తిస్తున్న సర్వ సాక్షే సార్ అన్న అనుభవాలు గుర్తుంచుకోమని అందరినీ హెచ్చరిస్తున్నారు.

ఒకసారి శేషుకృష్ణ వాళ్ళ అమ్మగారు, అక్క గొలగమూడిలో ఉన్నారు. సార్ వారి దగ్గరకు వచ్చి “అమ్మా! సాయి మాస్టర్ నిలయం పైన అంతా కూడా చాలా దుమ్ము, ధూళిగా ఉంది. అది శుభ్రం చేసి పెడతారా! నేను నా అనే వాళ్ళకు మాత్రమే చెపుతాను” అని చెప్పారు. అప్పుడు శేషు అమ్మగారు, అతని అక్క ‘సార్! మీరు చెప్పింది మేము చేస్తాము’ అని చెప్పి మొదటి అంతస్తులో ఉన్న రూమ్ ని శుభ్రం చేసారు. ముఖ్యంగా పని చేయటం కన్నా కూడా సార్ అన్న మాట “నా అనే వాళ్ళకే చెప్తాను” అనేది వారి మనసులో అలా నిలిచిపోయింది.

యోగీశ్వరుడు

ఒకానొక సమయంలో శివరత్నం స్వగ్రామంలో తీవ్రమైన కరువు, అనావృష్టి ఏర్పడి పంటలకు ఎంతో నష్టం వాటిల్లడం వల్ల మా ఎంతోమంది అన్నానికి సైతం ఇబ్బంది పడటం జరిగింది. ఆ సమయంలో అతనికి అందరికీ మేలుగా బాబా సేవగా ఏదో ఒకటి చేయాలనిపించింది. బియ్యం దొరకడమే ఇబ్బందిగా ఉన్న ఆ సమయంలో వర్తకులు బియ్యం రేటు కూడా మూడింతలు పెంచేసారు. అతను గూడూరులో బియ్యం మిల్లులో తక్కువ ధరకు దొరికే బియ్యం అచ్చట కొని స్వయంగా తెచ్చి మా ఊరులో లాభం తీసుకోకుండా అమ్మటం గొప్ప సేవ అనిపించి సార్ కి చెపితే 2000 రూపాయలు ఇచ్చి ఆ డబ్బు పెట్టుబడిగా పెట్టి ఆ పని ప్రారంభించమన్నారు. సారు చెప్పినట్లే అలా చేయగలగటం జరిగింది. ఆ సమయంలోనే అతని వూరిలో ఎన్నో మందిరాలు బీడు పట్టి ఉండటం బాధనిపించి అతను సార్ తో విన్నవించాడు. సార్ అతనికి 116 రూపాయలు ఇచ్చి "వాటిని ఖర్చు చేయక, పూజలో పెట్టి విరాళాలు సేకరించి ఆ మందిరాలలో దీపం పెట్ట'మన్నారు. డబ్బు, బియ్యం, సరుకులు, సిమ్మెంటు, ఇసుక, రాళ్లు మొదలైనవి విరాళాలుగా కొన్ని వేలు వచ్చాయి. దానితో సంతర్పణ చేసిన రోజునే కుంభవృష్టి కురిసి అనావృష్టి తీరటం జరిగింది.

సర్వ సమర్ధుడు

శివరత్నం తన ఊరిలోని పొలంలో మోటారు పని చేయిస్తుంటే అనుకోకుండా రెండు కరెంటు వైర్లు రాసుకుని చుట్టుపక్కల ఎలక్ట్రిక్ మోటార్లు అన్నీ కాలిపోయాయి. ఆయా పొలాల యజమానులందరూ శివరత్నం వలననే మోటర్లు కాలిపోయాయని శివరత్నాన్ని వారి మోటార్ ల ధర చెల్లించమని గట్టి వత్తిడి చేసారు. శివరత్నంకు దారిలేక ఆ గ్రామస్తులతో 'నేను ప్రతి శనివారం గొలగమూడి వెళ్ళి వస్తాను. ఈ రోజు శనివారం కాబట్టి గొలగమూడి వెళ్ళి వచ్చిన తర్వాత సోమవారంనాడు మాట్లాడుకుందాము" అని చెప్పి గొలగమూడికి వెళ్ళి సార్ తో విన్నవించుకున్నాడు. సార్ "శ్రీ వెంకయ్యస్వామి వారి సన్నిధి కి వెళ్లి అగ్ని గుండంలో కొబ్బరికాయ వేసి నిశ్చింతగా మీ వూరు వెళ్ళమన్నారు". అలానే చేసి శివరత్నం తన ఊరికి వెళ్ళగా, ఇదివరకు ఏమీ జరగనట్లు ఆ విషయమై ఎవరూ ఏ ప్రస్తావనా తీసుకు రాలేదు! రెండురోజుల ముందు పోలీసుల వరకు వెళ్ళిన తతంగం ఇప్పుడు ఇలా సద్దు మణిగేటట్లు చేయటం ఆ సర్వసమర్దునికే చెల్లింది.

ఒకసారి గొలగమూడి సత్సంగం లో మరల, మరల అన్యాయం జరుగుతుంటే చూస్తూ వూరుకున్నందుకు భీష్ముడంతటి వారికే చెల్లదని చెప్పారు. ఆ వారం చివరి లో శివరత్నం ప్రయాణిస్తున్న బస్సులో ఒక తాగిన వ్యక్తి తన భార్యతోనే ఎంతో అసభ్యంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు అందరూ చూస్తున్నారు గాని ఏమీ పట్టించుకోలేదు. శివరత్నంకు ఏ (సార్) ప్రేరణ వల్లనో ఎదిరించే సరికి అందరూ తోడు నిలిచారు. అతను శివరత్నంను ఊరిలో ఎలా ఉంటావో చూస్తానని బెదిరించాడు. శివరత్నం సార్ కు చెబితే సార్ అభయం ఇచ్చారు. తరువాత ఎట్టి ఇబ్బందీ కలుగలేదు.

శివరత్నం అక్క కొడుకుని ఒక విషయమై అతను చదువుతున్న కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్ అరిచాడు. ఆ పిల్లవాడు ఆ బాధను తట్టుకోలేక ఎవరికీ చెప్పక ఇంటోంచి వెళ్లిపోయాడు. రెండు రోజులు చూసి శివరత్నం బావ శివరత్నంకు ఫోన్ చేసి విషయం చెప్పాడు. శివరత్నం తన బావతో తాను గొలగమూడిలో ఉన్నానని చెప్పి, తన బావని గొలగమూడి రమ్మని చెప్పాడు. ఆయన వచ్చిన తర్వాత ఆ విషయం సుబ్బరామయ్య సార్ కి చెప్పాడు. సార్ ఒక నిమిషం మౌనంగా ఉండి తర్వాత శివరత్నం బావతో "మీరు మీ పిల్లవాడి గురించి వెతకటం ఆపేసి వెంకయ్య స్వామి దగ్గర 108 ప్రదక్షిణలు చేసి ఇంటికి వెళ్ళండి" అని చెప్పారు. శివరత్నం బావకు అంతకు కొద్ది రోజుల ముందరే చికెన్ గునియా వచ్చింది. అందువలన ఆయనకు ఒళ్ళు నొప్పులు విపరీతంగా ఉండటంతో ప్రదక్షిణలు చేయాలంటే భయపడ్డాడు. కానీ స్వామి దర్శనం అయిన తర్వాత ఆయన మనస్సు ఏమి మారిందో కానీ ఒళ్లునొప్పులతోనే ఏడుస్తూ 108 ప్రదక్షిణలు చేశాడు. ప్రదక్షిణలు చేసిన తర్వాత వాళ్ల ఊరు కి వెళ్ళాడు. ఇంటిలోకి అడుగు పెట్టగానే వాళ్ళ అబ్బాయి తిరుపతి నుంచి ఫోన్ చేసి "నాన్నా! నేను తిరుపతిలో ఉన్నాను. మా కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్ అరిచారని నేను చనిపోదామనుకున్నాను. కానీ నాకు మనసు మారింది. నేను ఇంటికి వచ్చేస్తాను" అని చెప్పాడు. ఇది కేవలం సుబ్బరామయ్య సార్ కృప. సార్ కి అన్ని విషయాలు తెలుసు. అంతేగాక ఆ పిల్లవాడి మనస్సు మార్చి ఇంటికి ఫోన్ చేయించి ఇంటికి తీసుకు వచ్చారు. సారు సర్వ సమర్ధుడు, సర్వ ప్రేరణాధికారి!

చిత్తరంజన్ గారు హైదరాబాద్ లో నాంపల్లిబాబా గారి దర్శనం చేసుకుంటూ ఉండేవారు. తన స్నేహితుడు రామకృష్ణ ద్వారా గొలగమూడిలో శ్రీ వెంకయ్యస్వామి, sri సార్ దర్శనం చేసుకున్నారు. సార్ వ్రాసిన గ్రంథాలు తీసుకుని చదువుకుంటుండే వారు. సార్ సమాధి అయిన తర్వాత సార్ లీలలు గల "శ్రమతో సేవ – సేవతో కైవల్యం" అనే

గ్రంథాన్ని నాంపల్లిబాబా సమాధి పూజారి అప్పారావు గారు ఇచ్చారు. ఒకరోజు హైదరాబాద్ నుండి ఇండోర్ కు ఇండిగో flight లో వెళుతూ ఆయన మనస్సులో తన ప్రక్కనున్న సీట్ లో ఎవరూ కూర్చోకూడదు. సాయిబాబాను కూర్చో పెడతాను. మనస్సులో అనుకున్నట్టే నా ప్రక్కనున్న సీట్ లో ఎవరూ కూర్చోలేదు. ఆ ప్రయాణంలో “శ్రమతో సేవ – సేవతో కైవల్యం” గ్రంథం పారాయణ చేశాను. కొన్ని రోజులకు సార్ ఇప్పుడు లేరు కదా అనుకుంటే ఆనాటి రాత్రి నా కలలో “ఒక ఇంట్లో మధ్య సార్ ఇటుక రంగు షర్టు, గళ్ళ లుంగీ, గడ్డంతో కూర్చుని ఉన్నారు. సార్ ముఖం pleasing గా ఉంది”. తర్వాత రోజు నుండి చిత్తరంజన్ మనస్సు ప్రశాంతంగా ఉంది.

వేణుగోపాల్ గారు శ్రీ సార్ ఆశీస్సులు తీసుకుని ఎల్ టి సి మీద డార్జిలింగ్ కి కుటుంబంతో సహా వెళ్లారు. డార్జిలింగ్లో అప్పటిదాకా వర్షం, మబ్బు పట్టి ఉన్న వాతావరణం వీరు వెళ్ళేసరికి పూర్తిగా మారిపోయింది. వేణుగోపాల్ గారు ఉన్నంతకాలం అక్కడ వాతావరణం ఎండగా ఉండి బయట తిరగటానికి అనుకూలంగా మారింది. వేణుగోపాల్ గారు డార్జిలింగ్ నుండి వెనక్కి వచ్చిన తర్వాత అంతకు ముందు ఎట్లా వర్షం ఉన్నదో అలాంటి వాతావరణం వచ్చేసింది. సద్గురు ఆశీస్సులతో చేసిన యాత్రలు సఫలమవుతాయి అని తెలుస్తోంది.

సద్గురు సేవ - నిష్కామ కర్మ

వేంకటేశ్వర రావు తనకు సార్ ప్రసాదించిన పుస్తకాల ముద్రణ సేవ గురించి ఇలా చెపుతున్నారు :

వేంకటేశ్వర రావు (హైదరాబాదు) ఉద్యోగంలో జాయిన్ అయిన తర్వాత సార్ దగ్గరికి వెళితే సార్ 70 వేలు రూపాయలు ఇచ్చి వార్తాలాపం ప్రింట్ చేయించమన్నారు. వేంకటేశ్వర రావుకు ప్రింటింగ్ గురించి ఏమీ తెలియకపోయినా సార్ కు మాత్రం అడ్డు చెప్పలేదు.అతను హైదరాబాద్ కు వెళ్ళిన తర్వాత సార్ సూచన ప్రకారం ఓం సాయి గ్రాఫిక్స్ లో ప్రింట్ చేయించాడు. ఒక రకంగా చెప్పాలంటే శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాష్టారికి ఇష్టమైన వార్తాలాపం గ్రంథం ముద్రణలో లేదు. ఈ బుక్ printing చేయించడంలో అతనికొచ్చిన అవకాశాన్ని తన మహద్భాగ్యంగా భావిస్తున్నాడు.

హైదరాబాదులో వేంకటేశ్వరరావు రూమ్మేట్ టైపింగ్ చేసేవాడు. అందువలన వేంకటేశ్వరరావు ఒక కంప్యూటర్ సిస్టమ్ కొన్నాదు. సార్ పంపించిన గ్రంధాలని అతని రూమ్మేట్ టైపు చేసేవాడు. వేంకటేశ్వర రావు ప్రూఫ్ రీడింగ్ చేసేవాదు. అలా గ్రంథ ముద్రణకి తన వంతు సేవ చేసే భాగ్యం కలిగించారు.

అంతకు ముందు దాకా నెల్లూరులో పుస్తకాల ప్రింటింగ్ ఎక్కువ ఖరీదుగా ఉండేది. ఎప్పుడైతే హైదరాబాద్ కు ప్రింటింగ్ మార్చారో అప్పటి నుండి చిన్న చిన్న పుస్తకాలు ఒక్కొక్కటి ఒక రూపాయికి ప్రింటింగ్ జరిగేది. సార్ ప్రతి సంవత్సరం దాదాపు రెండు నుంచి మూడు లక్షల

రూపాయల పుస్తకాలు ప్రింటింగ్ చేయిస్తుంటారు. అంతేకాకుండా ఎక్కడ తక్కువ ఖర్చుకి ప్రింటింగ్ చేస్తారో తెలుసుకొని చేయించడం ద్వారా సార్ గ్రంధాలు తక్కువ ఖర్చుకి ప్రింటింగ్ అయ్యేవి, మన అందరికి తక్కువ ధరలో స్వామి లీలలు, చరిత్రలు లభ్యం కావటానికి సార్ ఆరాటం, చేయించే యత్నం మనకు మార్గ దర్శకం.

రవికుమార్ గారు శ్రీ సుబ్బరామయ్య సార్ యొక్క సేవను గురించి ఇలా చెపుతున్నారు : సార్ చెప్పింది చేస్తారు. చేసేదే చెపుతారు. ఒకసారి సార్ అమ్మగారికి చెయ్యి విరిగితే ఆమెను వైద్యానికి పుత్తూరు ఊరికి రెండు మూడు కిలోమీటర్ల శివార్లలో ఉన్న వైద్యాలయానికి తీసుకు వెళ్లారు. సార్ అక్కడికి వెళ్ళిన రోజు రాత్రి 11గంటలకు కాలు విరిగిన ఒకతనిని కొందరు మోసుకు వచ్చారు. వారు చాలా దూరం నుండి వచ్చినట్లున్నారు అందువలన అలసిపోయారు. అందువలన అతని తీసుకు వచ్చిన వెంబడే వాళ్ళు నిద్రపోయారు. కానీ ఆ కాలు విరిగిన అతను నొప్పని, ఆకలి అని అంటున్నా ఎవరూ పట్టించుకోలేదు. సార్ అతని ఆకలి బాధకు చలించి అంత రాత్రి పూట రెండు మూడు కిలోమీటర్ల దూరం నడిచి ఊర్లోకి వెళ్లి అక్కడ ఏదో ఒక ఇంటిలో వెలుగు కనిపిస్తే ఆ ఇంటి వారిని విచారించి, ఆ దగ్గరలో ఉన్న హోటల్ కు వెళ్లి, వాళ్ళను నిద్ర లేపి, అల్పాహారాన్ని చేయించి, దాన్ని తీసుకు వెళ్లి ఆ కాలు విరిగిన అతని ఆకలి తీర్చారు. సార్ కి ఎవరూ కానీ వల్ల కోసమో అంత చేసే సరికి ఆయనకి ఎంతటి కరుణ అని అనిపిస్తుంది. అంతేగాక సార్ రిస్క్ టేకర్ అనిపిస్తుంది.

'నేను భగవంతునికి కాలం ఇస్తున్నాను అంటే కేవలం సార్ కృప మాత్రమే' అని రవికుమార్ గారు చెపుతారు. ఆయన శ్రీ సార్ పుస్తకాలు చదివి భగవంతునికి ఒకే సమయం ఇవ్వటం ప్రారంభించారు. ఆరతులు ఒకే సమయంలో చేయలేక పోతున్నాను అని సార్ కి లెటర్ వ్రాస్తే **సార్**

ప్రత్యుత్తరంలో “నాకు ఆరోగ్యం బాగుండే ప్రొద్దున్న రెండు గంటలకు లేస్తున్నానా, స్నానం చేస్తున్నానా, పూజ చేస్తున్నానా?” అని చెప్పినది రవికుమార్ గారిని మార్చేసినది. తర్వాత నుండి రవికుమార్ గారు ప్రయాణం చేస్తున్నప్పుడు కూడా పూజ కోసం సమయం కేటాయించగలిగారు అంటే సార్ స్ఫూర్తిదాయక జీవిత విధానం మాత్రమే!

ఒకసారి శేషు కృష్ణ వాళ్ళ అమ్మగారు, అక్కగారు గొల్లగమూడిలో ఉన్నారు. సారు వారి దగ్గరకు వచ్చి “అమ్మా! సాయి మాస్టర్ నిలయం పైన అంతా కూడా చాలా దుమ్ము, ధూళిగా ఉంది. అది శుభ్రం చేసి పెడతారా! నేను నా అనే వాళ్ళకు మాత్రమే చెపుతాను” అని చెప్పారు. అప్పుడు శేషుకృష్ణ అమ్మ, అతని అక్క ‘సార్! మీరు చెప్పింది మేము చేస్తాము’ అని చెప్పి మొదటి అంతస్తులో ఉన్న గదిని శుభ్రం చేసారు. ముఖ్యంగా పని చేయటం కన్నా కూడా సార్ అన్న మాట “నా అనే వాళ్ళకే చెప్తాను” అనేది వారి మనసులో అలా నిలిచిపోయింది.

ఆరోగ్య ప్రదాత

దారా నాగేశ్వర రావు గారి అమ్మాయికి (హైదరాబాద్) పెళ్లి అయిన కొన్ని సంవత్సరాల వరకూ సంతానం కలగలేదు. ఆ అమ్మాయి తన నాన్నగారిని ఆ విషయాన్ని సార్ కి చెప్పి ప్రార్థన చేయమని చెప్పిన విధంగా, నాగేశ్వరరావు గారు సార్ కు విన్నవించారు. సార్ "ఎవరి ప్రారబ్ధం వారే కడిగేసుకోవాలి, వారిని వీలున్నప్పుడల్లా క్రమం తప్పకుండా స్వామిని దర్శించుకోమన్నారు". సార్ చెప్పినట్లు చేయగా కొద్ది సంవత్సరాల్లోనే వారికి సంతానం కలిగింది. తరువాత వారు గొలగమూడికి వచ్చినప్పుడు సార్ వారితో "మీకు దగ్గరలో ఉన్న నాంపల్లిబాబా సమాధి, స్వామి సమాధి ఒక్కటే. అందువలన మీ దగ్గరలో ఉన్న నాంపల్లి బాబా గారిని సేవించుకో" మన్నారు. వారు ఇప్పటికీ తరచు శ్రద్ధగా దర్శించుకొని, పారాయణ కూడా చేస్తారు.

పొత్తూరి వేంకటేశ్వర రావు భార్య గర్భం ధరించిన తర్వాత 5 వ నెలలో గొలగమూడి వెళ్లి సార్ ని దర్శించుకున్నారు. అప్పట్లో నడక కష్టమని స్వామి గుడిలో ఆమె 3 ప్రదక్షిణలు చేసింది. సార్ దగ్గరకి రాగానే ఆమెతో సార్ "ప్రదక్షిణలు చేసావా, అమ్మా?" అని అడిగారు. ఆమె మూడు ప్రదక్షిణలు చేశాను అని తృప్తిగా చెప్పింది. సార్ నవ్వి రోజూ కనీసం అర గంట అయినా టైం పెట్టుకుని ప్రదక్షిణలు చేయమన్నారు. అలా చేయటం వల్ల అప్పటికి ఉన్న శారీరిక భాదలు తగ్గి, తర్వాత నార్మల్ డెలివరీ అయ్యింది. అప్పటి వరకు చాలా నెలలు నిండే వరకు గర్భవతులు వ్యాయామం గానీ, నడవటం గానీ చేయాలని తనకు తెలియదు. సార్ ఆ రీతిన అవసరమైనది చేయించి అనుగ్రహించారు.

అలానే రెండవ సారి గర్భం ధరించిన సమయంలో కూడా సార్ ఇది వరలో చెప్పిన రీతిలో నామస్మరణ చేస్తూ ఉండేది. ఏ పని చేస్తున్నా స్మరణతో చేయటం కూడా ఆమెకు అలవాటు అయ్యింది. నెలలు నిండిన తరువాత డాక్టర్ గారికి చూపించుకుని delivery కి హాస్పిటల్ కు వెళుతుంటే ఉమ్మ నీరు పోయింది. అచ్చట స్కానింగ్ ద్వారా బిడ్డ కండిషన్ చూద్దామని డాక్టర్ ప్రయత్నిస్తే ఆస్పత్రిలో ఉన్న 3 స్కానర్లు ఆ రోజు పనిచేయలేదు. నామస్మరణలో ఉండటం వల్ల ఈ తతంగం అంతా ఏ మాత్రమూ భయం అనిపించక డాక్టర్ తో “స్టెతస్కోప్ తో చెక్ చేస్తే బిడ్డ condition తెలుస్తుంది” కదా అని అడిగితే డాక్టర్ అలానే చూసి డెలివరీ చేసారు. నార్మల్ డెలివరీ అయ్యాక, ఆమెతో డాక్టర్ 'మీకు కొద్దిలో ఆపరేషన్ తప్పిపోయింది. బిడ్డ మెడకు ప్రేగు చుట్టుకుని ఉంది. స్కానర్ పనిచేసి ఉంటే ఆపరేషన్ చేసే వాళ్ళము' అన్నారు. శ్రీ సార్ స్మృతి రహిత ప్రసన్నులుగా వారి ప్రార్థన లేకుండానే ఆపద తప్పించి, ఆపరేషన్ తప్పించారు.

వేంకటేశ్వరరావు అబ్బాయికి చిన్న వయస్సులో గవద బిళ్ళలు, జ్వరం వచ్చాయి. వాటి నొప్పి భరించటం కష్టంగా ఉండేది. ఆరు నెలల వరకూ తగ్గదన్నారు. ఇంక ఉండలేక వేంకటేశ్వర రావు సార్ కు ఫోన్ చేస్తే "గుండంలో కొబ్బరికాయ వేస్తాను బాగుంటుంది లే" అని సార్ చెప్పారు. అప్పటి నుండీ క్రమంగా సర్దుకుని ఒక నెలలో పూర్తిగా తగ్గిపోయింది. అలానే మరోసారి నీటిలో ఎలుక చనిపోతే తెలియక ఆ నీటిని త్రాగడం వల్ల టైఫాయిడ్ జ్వరం వచ్చి వేంకటేశ్వరరావు పిల్లాడికి చాలా అనారోగ్యమైంది. మరలా ధునిలో కొబ్బరికాయ వేయడం, రోజూ తీర్థం, విబూది స్వీకరించటం వల్ల ఆ పిల్లవాడు త్వరగా కోలుకున్నాడు.

సామాన్యంగా ఎప్పుడైనా అనారోగ్యం చేస్తే సార్ "ఆహార నియమం పాటించలేదు కాబట్టి స్వామి అలా చేశాడు” అంటారు. ఒకరోజు

సాయిశివతో సార్ మాట్లాడుతూ "నాకు తలకాయ నొప్పి, జలుబు, కళ్ళు ఎర్రబడటం పెట్టాడు స్వామి" అని నాలుగైదు సార్లు అన్నారు. సార్ ఎందుకు అలా చెపుతున్నారో సాయిశివకి అర్థం కాలేదు. కొన్నిరోజాల తరువాత సాయిశివ గొలగమూడి నుండి తను ఇంజనీరింగ్ చదువుకునే పాల్వంచకి వెళ్ళాడు. ప్రతిరోజు అక్కడ కడుతున్న బిల్డింగ్ క్రింద పడుకునేవాడు. ఒకరోజు తెల్లవారేసరికి కారణం లేకుండా సాయిశివకి తలకాయ నొప్పి, జలుబు, కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. ఆ బాధలు ఆ ఒక్క రోజు మాత్రమే ఉండి, ఏ మందూ అవసరం లేకుండా తెల్లవారేసరికి మటుమాయం అయిపోయినాయి. ఇలా వస్తుందని తెలియపరచటమే కాకుండా సాయిశివకి ఎక్కువ రోజుల ఉండవలసిన అనారోగ్యం తన మీదకు తీసుకుని అతనిని ఒక్కరోజు మాత్రమే ఆ బాధలు అనుభవించేలా చేశారు.

పాబోలు వేంకటేశ్వర రావుకు (సార్ అక్కగారి అబ్బాయి అంటే మేనల్లుడి వరుస) పెళ్ళయి మొదటి పిల్లవాడు పుట్టిన తర్వాత అతని తల్లిగారికి ఒంట్లో బాగోలేదు. నెల్లూరు డాక్టర్లు చెప్పినట్లు వైద్యానికి చెన్నై (అప్పట్లో మద్రాస్) కి ఆమెను తీసుకు వెళ్ళాడు. చెన్నైలో డాక్టర్లు చెప్పినట్లు ప్రతి పదిహేను రోజులకి వాళ్ళ అమ్మగారిని చికిత్స కోసం తీసుకు వెళ్లినప్పుడు 50 వేల రూపాయల వైద్య పరీక్షలకి అయ్యేవి. కొన్ని కుటుంబ సమస్యల వల్ల అతని అక్కల నుండి ఏ మాత్రం సహాయం అందేది కాదు. అంతేగాక అతని అమ్మకి, అతని భార్య మధ్య సయోధ్య లేక అతని భార్య సుమారు రెండు సంవత్సరాలు అతని అత్తగారింట్లో ఉన్నది. అందువలన అతను ఒక్కడే అన్నీ చూసుకోవాల్సి వచ్చేది. అందువలన ఒక్కొక్క సారి నిద్ర ఉండేది కాదు .

అలాంటి సమయంలో సార్ దగ్గరకి వారానికి ఒకసారి అతను తన తల్లిని ఇద్దరి మనుష్యుల సహాయంతో ఆటోలో తీసుకువెళ్ళేవాడు. సార్ ఒకసారి అతని ముందర అతని అమ్మగారి గురించి చెపుతూ “వాడికి నమ్మకముంటే గొలగమూడి తీసుకు వచ్చి ఉండమన్నారు”.

అతని అమ్మ ఆరోగ్య పరిస్థితి బాగా విషమించింది. మద్రాసు డాక్టర్లు కామెర్లకు బదులు టి.బి.కి మందు ఇచ్చారు. అతని అమ్మకు పక్షవాతం వచ్చింది. సుమారు 10 లక్షల రూపాయల దాకా అప్పు అయ్యింది. దిక్కు తెలియని స్థితిలో అతని సార్ ని ఆశ్రయించాడు.

సార్ మద్రాస్ డాక్టర్ల మందు ఆపించి, అతని అమ్మకు పచ్చ కామెర్లకు నాటు వైద్యం చేయించారు. చాల కొద్ది కాలంలో (రెండు వారాల లోపు) అతని అమ్మకు పక్షవాతం కూడా తగ్గి ఆరోగ్యం బాగుపడింది. అతని అమ్మ తనంత తానే వాకర్ సహాయంతో నడుచుకుంటూ స్వామి దర్శనం చేసుకో గలిగేది. స్వామి దర్శనం అయిన తరువాత సార్ దగ్గరకి వెళ్ళేది. అతను, అతని అమ్మగారు స్వామి అన్నశాలకి తూర్పు ప్రక్కరోడ్డులో ఉన్న కట్టెల వెంకయ్య గారి ఇంట్లో అద్దెకున్నారు. రాత్రి పూట చీకటిగా ఉండటం వల్ల ఆ రోడ్డులో ఎక్కువ మంది ఉచ్చలు పోసేవారు. అతని అమ్మ స్వామి దర్శనానికి ఉచ్చలు తొక్కుకుంటూ వెళ్ళటం సార్ చూసారు. సార్ తర్వాత రోజు కల్లా మట్టి తెప్పించి ఆ ఉచ్చలు పోసినంత వరకు వెంకటేశ్వర్లు చేత మట్టి వేయించి అతని అమ్మ స్వామి దర్శనానికి ఇబ్బంది లేకుండా చేసారు.

సర్వమూ తెలిసిన సార్

ఒకరోజు బ్రహ్మం గారి మఠంలో సార్ సాయి సుబ్రహ్మణ్యం తో మాట్లాడుతూ "నాంపల్లి బాబా గారి దగ్గర పూజారిగా ఉన్న రాజుకి ఉత్తరం వ్రాయాలని" చెప్పారు. సార్ ఆ ఉత్తరంలో "నువ్వు కానీ నేను కానీ ఎంత కాలం ఉంటామో తెలియదు. నాంపల్లిబాబా భక్తుల అనుభవాలు సేకరించు" అని రాజు గారికి చెప్పారు. ఒక వారం తర్వాత రాజు గారి నుండి వచ్చిన ఉత్తరంలో 'నాంపల్లి బాబా గారు సమాధి అయ్యారు' అని తెలిసింది. తర్వాత రోజు బ్రహ్మంగారి మఠంలో సత్సంగం చేస్తున్న సార్ ప్రక్కనే ఉన్న సాయి సుబ్రహ్మణ్యం వంక చూసి కళ్ళు ఎగరేసారు. దానితో సార్ కి భవిష్యత్తులో జరిగే ప్రతి విషయం తెలుస్తుందని సాయి సుబ్రహ్మణ్యం కి తెలిసింది. సార్ త్రికాలజ్ఞులు!

ప్రతి సంవత్సరం ఆగస్ట్ 24వ తేదీ శ్రీ వెంకయ్యస్వామి ఆరాధన సందర్భంగా గొలగమూడి శ్రీ సాయిమాస్టర్ నిలయంలో 23, 24వ తేదీలు మూడు పూటలా భోజనాలు మరియు 25వ తేదీన ఉదయం ఫలహారం భక్తులకు పెడతారు. 2012 ఆగస్టు 25వ తేదీ ఉదయానికి శ్రీ సాయిమాస్టర్ నిలయంలో 20 మంది భక్తులు ఉన్నారు. ఆ రోజు ఉదయము ఫలహారం కింద ఉప్మా చేయాలని అనుకుని ఎంతమందికి వండాలి అని దమ్మపేట నాగేశ్వరరావు గారు సార్ ని అడిగారు. సార్ 10 కేజీలు వండమన్నారు. ఉన్నది 20 మంది కదా ఒకటి, రెండు కేజీలు సరిపోతుంది అని నాగమణి గారు రెండు కేజీలు ఉప్మా చేశారు. తినే సమయానికి చాలామంది భక్తులు వచ్చారు. వారందరికీ ప్రసాదం పెట్టినట్లు కొంచెం పెట్టారు. వెంటనే పది కేజీల ఉప్మా చేస్తే మొత్తం అయిపోయింది. సార్ కి ఎంతమంది వచ్చేది తెలుసు.

ఏ సమయంలో ఏ పని చేయిస్తే ఆ భక్తుడికి భగవంతుడి మీద మనస్సు లగ్నం అవుతుందో సార్ కి స్పష్టంగా తెలుసు.

ప్రసాద్ కి పెళ్ళయిన తర్వాత సుమారు రెండు నెలలకు సార్ ప్రసాద్ తో "స్వామి గురించి చిన్న పుస్తకాలలో ఉన్న ప్రతి లీలను ఒకటి రెండు వాక్యాలతో వ్రాసి పెట్టుకుంటే ఎవరైనా ఏదైనా లీల చెపితే ఆ లీల గ్రంధస్థం చేసామో లేదో తెలుస్తుంది" అని చెప్పారు. స్వామి లీలలను ప్రసాద్ ఒకటి, రెండు వాక్యాలలో వ్రాస్తూ ఉండటం వలన అతని మనస్సు అంతా స్వామి మీదే లగ్నం అయ్యింది.

ఒకసారి ప్రసాద్ విజయవాడ నుండి గొలగమూడి వస్తూంటే సార్ ఫోన్ చేసి ఒక స్వామి లీల ఏ పుస్తకంలో ఉంది అని అడిగారు. ప్రసాద్ చెప్పలేక పోయాడు. ఆ క్షణం నుండి గొలగమూడి వెళ్ళే దాకా స్వామి స్మరణతో సమయాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలిగాడు. సార్ ఫోన్ చేసే దాకా స్వామి స్మరణ లేదు. సర్వజ్ఞులైన సార్ ప్రసాద్ కి ఫోన్ చేసి సద్గురు దర్శనానికి నామస్మరణతో రావాలని చెప్పకనే చెపుతూ ఆ విధంగా దర్శనానికి రప్పించుకున్నారు.

సాయి సుబ్రహ్మణ్యం హాస్పిటలైజ్ అయినప్పుడు అచ్చటి ఆహారము, ఇతర పరిస్థితుల వల్ల రాత్రి నిద్ర సరిగా పట్టేది కాదు. అప్పటి వరకు గొలగమూడి లో సార్ సాంగత్యంలో ఉన్నంతగా భగవంతుని స్మరణ కూడా జరిగేది కాదు. రెండవ రోజు శ్రీ సార్ ఫోన్ చేసి సాయి వాళ్ళ అమ్మగారితో "అమ్మ! మీరు హాస్పిటల్ నుండి డిశ్చార్జ్ అయ్యిన తరువాత ఇంటికి వెళ్ళేటప్పుడు ఒకసారి కారులో అయినా సాయిని ఇక్కడకు తెసుకువచ్చి, స్వామికి కృతజ్ఞతగా దండం పెట్టి వెళ్లి పొండి" అని చెప్పారు. శ్రీ సార్ మాటలలో ఏమి మహత్యం ఉందో కానీ సాయి ఆలోచన అంతా శ్రీ సార్, స్వామి మీదకు వెళ్లింది. సాయికి తాను పాలు

ఎక్కువ త్రాగటం వల్లనే నిద్ర పట్టటం లేదు అనే ఎరుక కలిగించారు. పగలు పడుకోబోతే ఒక డాక్టర్ వచ్చి పగలు పడుకుంటే రాత్రి నిద్ర ఎలా పడుతుంది అని అనటంతో పగలు అంతా సార్, స్వామి స్మరణతో గడవటం వల్ల రాత్రి నిద్ర పట్టేది. సాయి త్వరగా కోలుకొని, తిరుగు ప్రయాణంలో 3 రోజులు సార్, స్వామి సన్నిధిలో గడపడం జరిగింది.

శ్రీ సార్ సత్సంగం, హెచ్చరికల కారణంగా తరువాత నెల రోజులు సాయి దమ్మపేటలో రెస్ట్ తెసుకోవలసి వచ్చినా, ఆ నెల వ్యర్ధ సంభాషణలతో (పరామర్శలతో) గడపక, అతను స్వామి స్మరణలో గడిపేలా చేసారు. లౌకికంగా కష్ట కాలమే అయినా, వ్యర్ధ ఆలోచనలతో సంభాషణలతో అతి జాగ్రత్తల నెపంతో సార్ స్మరణ నుండి తొలగ నీయక వారి కృప, సర్వ సమర్ధత, ప్రేమలతో నిరంతర స్మరణ ప్రదాతగా నిలిచారు.

అలానే సాయి PhD చదివే టప్పుడు ఎన్నో భయాలను, అపోహలను తొలగించి, వారి సన్నిధికి రప్పించుకుంటూ, ఆరోగ్యం ప్రసాదిస్తూ, చదువులో ఏమాత్రం వెనకబడకుండా ఆత్మ స్థైర్యాన్ని ప్రసాదిస్తూ నిరంతర స్మరణ తో ఎన్నో దివ్యనుభవాలతో నడిపించారు.

సాయి పోస్ట్ డాక్టరేట్ కోసం France చదువుకు వెళ్ళినప్పుడు మరల మరపు వచ్చిన సన్నివేశంలో “నువ్వు అక్కడ చేసేవి నాకు తెలుస్తాయి” అన్న అనుభవములు ఇస్తూ “నువ్వు అక్కడ చేసేవి నాకు ఎలా తెలుస్తాయి” చురక వేసి మరుపును తొలగించి మరల నిరంతర స్మరణ వైపు నడిపించారు. నిరంతర స్మరణ ప్రదాత శ్రీ సార్ !

హైమవతి (అమ్మలు) 2003 నుంచి నెలకు రెండుసార్లు రిజర్వేషన్ లేకుండా విజయవాడ - నెల్లూరు- విజయవాడకి ప్రయాణం చేసేవారు. ఒకసారి ఆమె సార్ కి చెప్పి పినాకిని ఎక్స్ప్రెస్ లో విజయవాడకు

బయలుదేరాలని రైల్వే స్టేషన్ కి వచ్చే సరికి ట్రైన్ ప్లాట్ఫారం మీద ఉంది. ఆమె టికెట్ తీసుకోకుండానే ట్రైన్ ఎక్కి విజయవాడలో దిగిన తర్వాత టికెట్ కలెక్టర్ కి టికెట్ డబ్బులు ఇచ్చారు. రెండు వారాల తర్వాత ఆమె సార్ దగ్గరకి వెళ్లినప్పుడు సార్ ఆమెతో "అక్కడ ఎందుకు డబ్బులు ఇచ్చావు, ఇక్కడ కదా డబ్బులు ఇవ్వాల్సింది" అని అన్నారు.

"మాస్టర్ అంటే దైవం" అన్న పుస్తకం 15 రూపాయల ఖరీదు అయినా సార్ చాలా మందికి ఫ్రీగా ఇచ్చారు. కొంతమంది హైమవతిని ఆ పుస్తకం కావాలని అడిగారు. ఆమె తరువాత వారం సార్ ని ఆ పుస్తకాలు అడిగింది. సార్ రెండు పుస్తకాలు మళ్ళీ ఫ్రీగా ఇచ్చారు. ఆమె మాత్రం హుండీలో 30 రూపాయలు వేసింది. ఆ విషయం ఆమె సార్ కి చెప్పలేదు. మళ్లీ తర్వాత ఇంకో ఇద్దరు ఆ పుస్తకం కావాలని అడిగారు . తరువాత వారం గొలగమూడి వెళ్ళినప్పుడు మళ్లీ రెండు పుస్తకాలు సార్ ని హైమవతి అడిగింది. సార్ ఫ్రీ గా ఇచ్చారు. 'సార్ డబ్బులు తీసుకోండి' అని హైమవతి అంటే సార్ “నువ్వు ఎలాగో హుండీలో వేస్తావు కదా” అన్నారు.

ఒకరోజు ఉదయం గొలగముడి నుండి బయలుదేరేటప్పుడు సార్ హైమవతితో ఎలా వెళతావో ఏమిటో అన్నారు. హైమవతి వెళ్లాల్సిన ట్రైన్ వెళ్ళిపోయి మళ్లీ వేరే ట్రైన్ కోసం వెయిట్ చేసి ఈవినింగ్ కి ఇంటికి వెళ్లింది. విజయవాడ నుండి గొలగమూడి, గొలగమూడి నుండి విజయవాడకు అర్ధరాత్రి, అపరాత్రి అయినా ప్రయాణం చేసేది కానీ ఎప్పుడూ ఆమెకు శ్రీ సార్ చిన్న ఇబ్బంది కూడా కలగనివ్వలేదు.

ఒకసారి ఒక తెలిసివ ఆవిడ హైమవతితో విజయవాడ నుండి గొలగమూడికి వస్తున్నారు. ఆమెతో హైమవతి 'నేను రైల్వే స్టేషన్

వచ్చేసరికి లేట్ అవుతుంది. అందువలన టికెట్ మీరు తీసుకోండి' అని చెప్పింది. ఆవిడకి ఆమె టికెట్ తీసుకోమన్నట్లు అర్ధమైంది. ఆమె అలానే ఆమె టికెట్ మాత్రమే తీసుకున్నారు. హైమవతి స్టేషన్ దగ్గరికి వెళ్ళేసరికి రెండు గంటల ఇరవై నిమిషాలు దాటింది. ఆవిడను టికెట్ అడిగితే ఆమె తీసుకోలేదన్నారు. కౌంటర్ దగ్గరికి వెళ్లి టికెట్ తీసుకొని మళ్ళీ ట్రైన్ ఎక్కేసరికి కనీసం 15 నిమిషాలు పడుతుంది. రెండు గంటల 30 నిమిషాలకు ఆ ట్రైన్ స్టార్ట్ అవుతుంది. అప్పుడు హైమవతి సార్ కి మనస్సులో ఇలా చెప్పుకున్నది 'సార్! మీ ఇష్టం. నేను టెన్షన్ తట్టుకోలేక పోతున్నాను. టికెట్ కొనటానికి వెళుతున్నాను. మీరే దిక్కు' అని. హైమవతి టికెట్ తెచ్చి తన సీట్ లో కూర్చున్న తరువాత మాత్రమే ట్రైన్ కదిలింది.

విజయవాడలో మాస్టర్ గారి పుస్తకాలు, జ్ఞానేశ్వరి భగవద్గీత పుస్తకాల మీద 25% డిస్కౌంట్ వచ్చేది. అందువల సార్ హైమవతి చేత ఆ పుస్తకాలను తెప్పించేవారు. వాటిని ఆ డిస్కౌంట్ ధరలకే భక్తులకు ఇచ్చే సేవ చేసేవారు. ఒకసారి హైమవతి గొలగమూడి నుండి బయలుదేరి వెళుతున్నప్పుడు సార్ ఆమెతో "నువ్వు ఈసారి వచ్చేటప్పుడు ఏ పుస్తకాలు తీసుకు రావాలో ఉత్తరం వ్రాస్తాను" అన్నారు. కానీ శుక్రవారం మధ్యాహ్నం దాకా సార్ దగ్గర నుండి హైమవతికి ఉత్తరం రాలేదు. ఆమె ఆ రోజు సాయంత్రం 4 గంటలకు సార్ కి ఫోన్ చేద్దామనుకుని నిద్ర పోయింది. ఆమె నిద్ర లేచిన తర్వాత బాధపడి సాయిబాబాకు క్షమాపణ చెప్పుకున్నది. తర్వాత 10 నిమిషాలకు ఆమె అన్నయ్య (ప్రసాద్) ఫోన్ చేసి ఇంతకు ముందే సార్ ఫోన్ చేసి నీవు తీసుకు రావలసిన పుస్తకాల లిస్ట్ చెప్పారు అని ఏ ఏ పుస్తకాలు తీసుకు రావాలో చెప్పాడు. ఆమె సాయిబాబాకు చెపితే సార్ వెంటనే ఫోన్ చేయటం బట్టి సాయిబాబా,

సార్ ఒకటే అని అనిపించింది. అంతేగాకుండా ఆ విధంగా స్వామి పుస్తకాలు సార్ ఆమె చేత మోయించి ఆమె కర్మని క్షాళన చేశారని ఆమె విశ్వాసం.

శ్రీ సాయి మాస్టర్ సమ్మేళనం మందలపల్లిలో జరిగినప్పటి ప్రవచనాలు రికార్డు చేసిన టేప్ సార్ దగ్గరకి వస్తే అవి సార్ విన్నారు. హైమవతి వెళ్లినప్పుడు సార్ ఒక టేప్ ఇచ్చి "ఇందులో శ్రీ అనంత కృష్ణ గారు బాగా చెప్పారు. నువ్వు విను" అని చెప్పారు. శ్రీ అనంతకృష్ణ గారి ప్రవచనంలో "గురువు దగ్గర ఏదీ దాచకూడదు" అన్న విషయం ఆమెకు బాగా హత్తుకుంది. సార్ కి ముఖ్యమైన విషయాలు చెప్పలేదే అని ఆమెకు అనిపించి ఆ విషయాలను వివరిస్తూ ఆమె ఉత్తరం వ్రాసింది. తరువాత వారం సార్ ఆమె లెటర్ దగ్గర పెట్టుకుని సార్ ఇంట్లోని దేవుడి గదిలో కూర్చో పెట్టుకుని ఆమె ఏమి చేయాలో చెప్పారు. ఆమెకు సార్ గురువని ఆయనే చెప్పకనే చెప్పారు. అంతేగాకుండా గురువు దగ్గర ఎలా ప్రవర్తించాలో సారే చేయించారు.

పెళ్లికి ముందర సార్ హైమవతికి చెప్పిన మాట "స్వామి చెప్పినట్లు చేస్తే పెళ్లి తరువాత కూడా ఏమైనా ఇబ్బందులు వస్తే ఆయనే సరి చేస్తారు". సార్ ఆమోదించిన సంబంధం ప్రకారం ఆమెకు పెళ్లి అయ్యింది. అలానే పెళ్లి తరువాత కొన్ని ఇబ్బందులు వస్తే సార్ సరిచేసి ఆమె కాపురాన్ని ఆనందంగా ఉంచారు.

హైమవతి పెళ్లిలో (ఆదివారం రాత్రి 11 గంటలకు ముహూర్తం) తలంబ్రాలు, మంగళ సూత్రం కనపడకుండా పోయాయి. ఆమె తల్లిదండ్రులు, మిగిలినవారు చాలా కంగారు పడ్డారు. ఆమె సార్ ను తలుచుకుంటున్న సందర్భంలో అవి కనపడి పెళ్లి సజావుగా జరిగింది.

తర్వాత రోజు సార్ కి ఆమె అన్నయ్యే ఫోన్ చేస్తే “పెళ్లి సజావుగా జరగాలని స్వామి ధునిలో నిన్న సాయంత్రం 4 గంటలకు సమర్పించాను. ముహూర్త సమయంలో స్వామి పటాల దగ్గర ప్రార్ధించాను” అని సార్ చెప్పారు.

హైమవతికి ఒక పాప, బాబు. పాప పుట్టే దాకా ఆమె ప్రతిరోజూ పారాయణ, ప్రదక్షిణలు చేసేది. తరువాత బద్దకంతో ఆమె అవి చేసేది కాదు. ఆమెకు పాప పుట్టిన తర్వాత సంవత్సరానికి మరలా గర్భం ధరించింది. బాబు పుట్టే సరికి ఆమె 106 కేజీలు ఉన్నది. గొలగమూడికి వెళ్లినప్పుడు సార్ ఆమెను చూసి “నెత్తి మీద శని కూర్చొని ఉన్నాడు. పారాయణ, ప్రదక్షిణలు చేసి స్వామిని మెప్పించాలి” అని చెప్పి శ్రీ గురుచరిత్ర, శ్రీ సాయి లీలామృతం, అవధూత లీల గ్రంధాలు ఇచ్చారు. అంతేగాకుండా ఆమెను నూనె తినవద్దని చెప్పారు. ఆమె సార్ చెప్పినట్లు పాటిస్తే ఒక సంవత్సరంలో ఆమె106 కేజీల నుండి 59 కేజీలకు వచ్చింది. ఆమె ఇంట్లో వాళ్ళు జాతకం చూపిస్తే అప్పుడు ఆమెకు ఏలినాటి శని నడుస్తోంది అని చెప్పారు. సార్ కి ఆమెను చూడంగానే ఏలినాటి శని విషయం ఎలా తెలిసింది? తరువాత సార్ దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు సార్ అప్పటిదాకా ఆమె చేస్తున్న పారాయణ, ప్రదక్షిణలకు సంతసించి “స్వామే నిన్ను కరెక్ట్ (సెట్ రైట్) చేయటానికి ఏలినాటి శనిని నీ నెత్తి మీద పెట్టాడు” అని అన్నారు. చాలా చిత్రంగా ఆమె106 కేజీలు ఉన్నప్పుడు ఏనాడూ బి.పి. లేదు. డాక్టర్ కూడా చాలా ఆశ్చర్యపోయేది.

హైమవతి సార్ కి రెగ్యులర్ గా ఫోన్ చేసేది. ఒకసారి ఆమె ఫోన్ చేసినప్పుడు సార్ ఒక విషయం చెప్పి దీనిని మీ ఆయనకు చెప్పు, దానిని వ్రాసుకో అన్నారు. ఆమె ‘సార్! పెన్ తెచ్చుకుంటాను. ప్లీజ్ సార్’ అంటే సార్ “సరే! తెచ్చుకో” అన్నారు. ఆమెకు ఇంట్లో పెన్ కనపడక చాక్ పీస్

తెచ్చి చెప్పండి సార్ అంటూ భూమి మీద వ్రాస్తున్నది. సార్ “భూమి మీద వ్రాసుకో” అన్నారు. సార్ మనకు కనబడే మామూలు మనిషి కాదు ఆయన అంతటా ఉన్న పరబ్రహ్మమే! లేకపోతే హైదరాబాద్ లో ఇంట్లో చేస్తున్న పని గొలగమూడిలో ఉన్న సార్ కి ఎలా తెలుస్తోంది?

శివరత్నం (శివన్న) పిన్ని కూతురు సునీత. నెల్లూరులో 2004 నుండి 2007లో డిగ్రీ చేస్తున్న సమయంలో శివన్న గొలగమూడిలో ఉండటం వల్ల సునీత నెలకొకసారి గొలగమూడి వచ్చి స్వామి దర్శనం చేసుకుంటూ ఉండేదాన్ని. అప్పుడు శ్రీ సుబ్బరామయ్య సారు ఆమెతో "నువ్వు ప్రతి వారం స్వామి దర్శనానికి రావాలి. నీవు రావడానికి ఆరు రూపాయలు, పోవడానికి ఆరు రూపాయలు, ఒక మూడు రూపాయలతో స్వామికి అరటి పండ్లు కానీ ఏదైనా స్వామి కోసం సమర్పించు. మొత్తం 15 రూపాయలతో స్వామి దర్శనానికి రా" అని చెప్పారు. ఆమె అలానే చేసేది. డిగ్రీలో వచ్చిన సమ్మర్ హాలిడేస్ లో సునీత గొలగమూడిలో సాయి మాస్టర్ నిలయం లో ఉన్నది. సునీత ఆశ్రమంలో ఏదైనా పని ఉంటే ఆ పని చేస్తూ ఉండేది. ఒకరోజు సునీతతో సార్ "నీ కష్టార్జితం ఎక్కడికి పోదు" అని అన్నారు. 2007లో డిగ్రీ అయిన తర్వాత ఐదు నెలలు సునీతకు “సాయి మాస్టర్ నిలయం” ఆశ్రమంలో ఉండగలిగే అవకాశం కలిగింది. ఒకసారి సార్ డీకేడబ్ల్యూ కాలేజ్ లో జాబ్ ఓపెనింగ్స్ ఉన్నాయని చెప్పారు. అక్కడ సునీత ఒకటిన్నర సంవత్సరం ఉద్యోగం చేసింది. ఉద్యోగం చేస్తూ సునీత సార్ దగ్గరికి వస్తూ ఉండేది. సార్ ఆమెతో B Ed చేయమని చెప్పారు. ఒకరోజు సార్ ఆమెతో "నీ పనులు నీవే చేసుకోవాలి. హైదరాబాద్ వెళ్లి రావాలన్నా నీవొక్కదానివే వెళ్ళి రావాలి" అని అన్నారు. అలానే సునీత B Edలో చేరింది. తర్వాత హాస్టల్ లో ఉండాల్సి వచ్చింది. హాస్టల్ ఫీజు సునీత మొదటి రెండు నెలలు కట్టిన

తర్వాత, ఆర్థిక స్థోమత లేకుంటే హాస్టల్ ఫీజు సార్ కట్టారు. ఆ సమయంలో సునీత నూనె లేకుండా ఆహారం తింటున్నది. హాస్టల్ లో ప్రత్యేకంగా నూనె లేకుండా చేయడం అంటే చాలా కష్టం అందువల్ల సునీత ఈ విషయం సార్ కి చెప్పింది. సారు "హాస్టల్ లో నూనె లేకుండా వండమను వాళ్ళు వండుతారు" అని చెప్పారు. అదేమీ చిత్రమో సార్ చెప్పిన మాట చెప్తే జాగ్రత్తగా హాస్టల్ వాళ్లు వంటలలో నూనె లేకుండా సునీతకు తీసి ప్రక్కన పెట్టిన తర్వాత మిగిలిన వాళ్లకి ఆయిల్ వేసి వండేవాళ్ళు. వారు అంత జాగ్రత్తగా వంట చేయడం అనేది సార్ యొక్క కృప. ఇట్టి చిత్రమైన అనుభవాలతో మనం నియమ పాలన చేయదలిస్తే “విశ్వ ప్రేరణాధికారి” గా దానిని సుగమం చేస్తారని, స్వామి, సార్ సన్నిధిలో వెచ్చించిన కష్టార్జితం కానీ, సమయం కానీ మన జీవనోపాధికి, మనకు శ్రీ రామ రక్ష అని గుర్తింప చేసారు.

సునీత ఒకసారి నెల్లూరు నుండి గొలగమూడికి వస్తూ ఆటో లో ఎక్కింది. సునీత ఒక్కతే ఉంది. ఆమె నాంపల్లి బాబా పుస్తకాన్ని చదువుకుంటూ ఉన్నది. మధ్య దారిలో సునీతకు భయమేసి ఆటో దిగి పోదామనుకున్నా కానీ దిగలేదు. గొలగమూడి వచ్చిన తర్వాత సునీత చెప్పకుండానే సార్ "ఆటో దిగుదామనుకుంటే దిగకుండా ఏం చేశావు, అయినా ఎందుకంత భయపడ్డావు" అని సునీతతో అన్నారు. అంటే సునీత నెల్లూరులో బయలుదేరి గొలగమూడి వచ్చేదాకా ఆమె మనసులో వచ్చిన ఆలోచనలు కూడా తెలుసు అని తెలిసింది. అమ్మగారు (సార్ ధర్మ పత్ని) జరిగిన విషయం తెలుసుకొని "ఈ కాలంలో పిల్లలు సరిగా ఉండటం లేదు. అందువల్ల నువ్వు ఒక్కదానివే ప్రయాణం చెయ్యకు! ఎవరైనా ఉంటేనే ప్రయాణం చెయ్యి" అని చెప్పారు. అమ్మగారు, సార్ ఎంతో ప్రేమతో ముఖ్యమైన సలహాలు ఇచ్చేవారు. సర్వజ్ఞులు అయిన శ్రీ సార్ ముందే

తగిన సూచనలు, ధైర్యం ఇవ్వటమే కాక, సర్వవ్యాపిగా నిరంతరం మనతోనే ఉన్నారు అని ఈ అనుభవం తెలుపుతోంది.

ఒకసారి సునీత ఫ్రెండు షాపింగ్ చేద్దాము అని సునీతను రమ్మంది. సునీత 'గొలగమూడి వెళ్ళాలి, రాలేను' అని గొలగమూడి వచ్చేసింది. సార్ సత్సంగంలో సునీత ఏమి చెప్పకుండానే "కొంతమంది షాపింగ్ చేయమని అడుగుతారు. వెళ్తే మనను మంచి వాళ్ళు అంటారు. లేకపోతే మనం చెడ్డవాళ్ళము అంటారు. కానీ షాపింగ్ లో టైం వేస్ట్ చేయకుండా స్వామి దగ్గరికి వస్తే అది చాలా పుణ్యం. అలా ఉండాలి" అని చెప్పి చెప్పటం వల్ల సునీతకు సార్ కి అన్ని విషయాలు తెలుస్తాయి అనే భావన దృఢమైంది. సర్వజ్ఞులైన శ్రీ సార్ మన ప్రతి పనిని చూస్తూ మన బుద్ధిని సన్మార్గంలో ప్రేరేపించి నడిపించే దైవ స్వరూపులు, సర్వ సమర్థులు!

సునీత తమ్ముడు అమర్ కు చిన్నప్పటి నుంచి కూడా అనవసరంగా కోపం వస్తుంది. ఆ సమయంలో అతని చేతిలో ఏది ఉంటే దాన్ని విసిరివేయడం పగలగొట్టడం చేసేవాడు. అలాంటి సందర్భాలలో ఫిట్స్ కూడా వచ్చేవి. ఒకసారి గొలగమూడికి వచ్చినప్పుడు సార్ సత్సంగంలో ఉన్నారు. సత్సంగం అయిన తర్వాత అమర్ కి అలానే కోపం వచ్చి, తరువాత ఫిట్స్ వచ్చి పడిపోయాడు. సార్ అతన్ని చూసి వెంకయ్యస్వామి దగ్గరికి వెళ్లి ఒక అరగంట ఉండమని చెప్పారు. వారు అలానే చేశారు. అంతే అప్పటినుంచి అమర్ కి ఆ విపరీతమైన కోపం పోయింది. అంతేగాకుండా అతనికి fits కూడా మరెన్నడూ రాలేదు.

సాయి సుబ్రహ్మణ్యంకి ఒకరోజు సార్ బిస్కెట్ ఇస్తే అది అతను తినకుండా కాకబలికి సాయి బయటపెట్టాడు. రెండోసారి మరల సార్

ఇస్తూ ఇది నీకు అనటం ద్వారా నువ్వు ఇంతకు ముందు పెట్టింది నాకు తెలుసు అని చెప్పడం జరిగింది.

ఒకసారి పాకలపాటి గురువుగారి చరిత్ర విశేషాలను సాయి సుబ్రహ్మణ్యంని సార్ వ్రాయమన్నారు. వ్రాయటం అయిపోయింది అని సాయి సార్ తో చెపితే "అయిపోయిందా?" అని ప్రశ్నార్ధకంగా అడిగారు. అప్పుడు సాయి వెళ్ళి చూసుకుంటే ఇంకా పూర్తి కాలేదని తెలిసి, పూర్తి చేయాల్సిన పని చేసి సార్ దగ్గరకు వెళ్ళి పూర్తి అయింది అని చెప్పాడు. అప్పుడు సార్ "రైట్" అని చెప్పి అన్నారు. ఈ విషయం ఎంతో చిన్నదిగా ఉన్నా సార్ కి అన్ని విషయాలు తెలుస్తాయి. అక్కడ చరిత్ర విశేషాలు పూర్తిగా వ్రాశారో లేదో అనేది కూడా తెలుస్తుందని చెప్పడమే కాకుండా సాయి చేత మిగిలిపోయిన చరిత్ర విశేషాలు కూడా వ్రాయించారు.

నాగ దత్త శ్రీనివాస్ రవికుమార్ గారి సార్ స్నేహితుడు. రవి కుమార్ గారి సలహా మీద గొలగమూడికి వచ్చి స్వామి దర్శనం చేసుకుని స్వామికి 'శ్రీ సుబ్బరామయ్య సార్ తో మాట్లాడే అవకాశం కల్పించమని' విన్నవించుకున్నాడు. నాగ దత్త శ్రీనివాస్ సార్ దగ్గరికి వెళ్ళినప్పుడు సార్ అతనితో ఐదు గంటల సేపు మాట్లాడారు. ఇదంతా కూడా వెంకయ్య స్వామికి విన్నవించుకోవటం వలన జరిగింది అని నమ్ముతాడు.

6 ఫిబ్రవరి 2010 న శేషుకృష్ణ 'గత ఒక సంవత్సరం నుండి ప్రతి శని, ఆదివారాలు చెన్నె నుండి గొలగమూడి వెళుతున్నాము కదా, ఈ ఒక్క శనివారం ఇక్కడే ఉందాం లే' అని అనుకున్నాడు. ఆరోజు రాత్రి శేషుకృష్ణ కలలో సార్ కనబడి "నువ్వు రా! మనకి ఇక్కడ పని ఉంది" అని చెప్పారు. శేషుకృష్ణ మనసులోని సందేహానికి రెస్పాన్స్ ఇచ్చారు.

2012 జనవరి రెండో వారం లో అఖండ దీపం లోకి నూనె అయిపో వచ్చింది. అమ్మగారు పాబోలు వెంకటేశ్వర్లని వెంకట సుబ్బయ్య దగ్గర నుండి నూనె డబ్బా తీసుకురమ్మని చెప్పారు. వెంకట సుబ్బయ్య

'సంక్రాంతికి అన్ని సామాన్లు తీసుకు వచ్చాము. ఒక వారం పడుతుంది' అని అన్నారు. పాబోలు వెంకటేశ్వర్లు నెల్లూరు వెళ్తానని అమ్మగారితో అన్నాడు. నిద్ర పోతున్నట్లున్న సార్ 'ఆ నూనె డబ్బాలు బోర్లా పెట్టి వచ్చిన నూనెను ఉపయోగించండి. బుధవారంకి తీసుకు వస్తాడులే" అని అన్నారు. డబ్బాలు బోర్లా పెడితే అర కిలో నూనె వచ్చింది. బుధవారం కల్లా వెంకటసుబ్బయ్య నూనె డబ్బా తీసుకువచ్చి పెట్టాడు.

హైదరాబాదులో ప్రింట్ అయిన ఆరతి పుస్తకాలు నెల్లూరు వచ్చి ఉన్నాయి. నెల్లూరు నుండి గొలగమూడికి పుస్తకాలు తీసుకురమ్మని ఆటోడ్రైవర్ కోదండంకి పాబోలు వెంకటేశ్వర్లు డబ్బులు ఇచ్చాడు. కొన్ని రోజులైనా కోదండం పుస్తకాలు తీసుకురాలేదు. సార్ కి చెప్పి నెల్లూరుకి వెళ్ళి తీసుకు వద్దామని అడిగితే సార్ "ఏం పర్లేదు. ఎల్లుండి తీసుకు వస్తాడు" అని అన్నారు. ఆటోడ్రైవర్ కోదండం రెండు రోజుల తర్వాత తనంత తానే పుస్తకాలు తీసుకువచ్చాడు.

సార్ విశేష ప్రయత్నశీలురు:

2004 సంవత్సరంలో సాయి సుబ్రహ్మణ్యం మద్రాసు IITలో P.hD చేరినప్పుడు అరుగుదల సరిగా ఉండేది కాదు. ఆ అనారోగ్యం అతని చాపల్యాల వలన వచ్చింది అని మందు తీసుకునేవాడు కాదు. శరీరాన్ని శ్రద్ధ పెట్టి ఆరోగ్యంగా చేసుకోవాలనే ఆలోచనల కంటే ఆ వ్యామోహాలు పోవాలి అని ఆరాటం ఎక్కువగా సాయికి ఉండేది. శ్రీ సార్ ఆ సమయంలో జ్ఞానేశ్వరి భగవత్ గీత చదివి అందులో విశేష ప్రయత్న శీలుడైన శిష్యుడి లక్షణం చెప్పి అంటే ఏమిటి ? అని అడిగారు. సాయి ఏదో చెబితే దానికి శ్రీ సార్ "మన ఆరోగ్యానికి ఏమి తింటే ఎలా వుంది, ఏమి తింటే బాగా అరిగి పని బాగా చేయగలుగుతున్నాము. మోషన్ అయ్యి హుషారుగా ఉండగలుగుతున్నాము అనేవి గుర్తుపెట్టి రోజూ వ్రాసుకొని అలా ఆహరం తీసుకోవాలి" అని చెప్పారు. అలా శరీరం పట్ల తగిన శ్రద్ధ తీసుకునే పాఠం నేర్పడమే కాక అతని అమ్మగారు తోడుగా ఉండేటట్లు చేశారు. సార్ అతని అమ్మగారికి అవసరమైనవి చెబుతూ అతని ఆహారంలో మార్పు చేస్తూనే సాయికి కూడా శరీరం గురించి జాగ్రత్త తీసుకునే శ్రద్ధ కల్పించారు.

నియమ పాలన చేయించడం – ఆహార నియమం : తినే ఆహారాన్ని బట్టి సంస్కారాల ప్రభావం ఉంటుంది అనేది, వండిన వారి సంస్కారాల ప్రభావం ఆహారం స్వీకరించడంలో వస్తుంది అని శ్రీ సార్ వద్దకు వచ్చే వరకు సాయికి పెద్ద నమ్మకం ఉండేది కాదు. అతని అమ్మగారు కానీ, అతను కానీ వండినదే తినాలి అనే భావం కూడా అతనికి 2002 లో శ్రీ సార్ లెటర్ వ్రాసే వరకూ కలగలేదు. పైగా అతని అమ్మగారు సార్ లెటర్ లలోని సందేశాన్ని అనుసరించి 2000 సంవత్సరం నుండి శ్రద్ధగా ఆహార నియమం పాటిస్తుండేవారు. సాయికి అది అంత ముఖ్యం కాదు, తినేటప్పుడు భావం ప్రధానము అనుకునేవాడు. బెంగుళూరులో జాబు చేస్తుండగా 2002లో "వ్యామోహాల వల్ల చెడు అలవాట్లను పోగొట్టుకోడానికి సరైన ప్రయత్నం సాగాట్లేదని" శ్రీ సార్ కు లెటర్ వ్రాసాడు. శ్రీ సార్ రిప్లై లో "నీవు అన్నం ఇంట్లో వండుకొని తిను, కొంత వ్యాయామం కూడా ఆవరసరము" దీనిని అనుసరిస్తూ ప్రయత్నిస్తే గురుకృప కల్గుతుంది అని వ్రాసారు. ఆ లెటర్ అనుసరించి సాయికి స్వపాకం తినే ప్రయత్నం మొదలు అయ్యింది. శ్రీ సార్ లెటర్ ల ద్వారా సందేశం అనుసరించి అతని తమ్ముడు సాయిశివ అప్పటికే మార్పుచెంది కచ్చితంగా పాటించటం మొదలు పెట్టాడు.

ఆ సమయంలో సాయికి ఆరోగ్యం తేడా రావటం, అతనిని గొలగమూడికి సార్ దివ్యలీతిన చేర్చుకోవటం జరిగింది. సాయి

గొలగమూడి వెళ్ళిన దగ్గర నుండి అతని ఆరోగ్యం –అరుగుదల కుదుట పడ్డాయి. అప్పుడు సార్ చెప్పిన విధంగా ప్రదక్షిణలు చేస్తుండేవాడు. అప్పటి వరకు స్వీట్ పదార్ధాలు తినకూడదు అని అతను పెట్టుకున్న నియమం ఉండేది. సార్ తో సాయి రెండు, మూడు సార్లు “స్వీట్షాప్స్ లో చూస్తుంటే స్వీట్లు తినాలి అనిపిస్తోంది” అని చెపితే శ్రీ సార్ "తినాలి అనిపించటం–తినటం ఒక్కటే. తిను" అన్నారు. అది మొదలు సాయి బయట స్వీట్లు తినటం మొదలుపెట్టాడు. సాకు దొరికినప్పుడు ఏది తినాలనిపిస్తే అప్పుడు అది తినేవాడు. ఆ స్పెల్ లో 2003 లో బెంగళూరు అతనొక్కడనే వెళ్ళవలసి వచ్చింది. అప్పుడు స్వీట్ షాప్ కు వెళ్ళడం, అదే పనిగా స్వీట్లు తినటం, అలానే మెస్ లో స్వీట్ లు తినటం ఇదీ సాయి ముఖ్య పనిగా ఉండేది. ఆ పని అనంతరం గొలగమూడి వచ్చాక అతిగా తిన్నందుకు విపరీతమయిన బాధ పడ్డాడు. శ్రీ సార్ ముందర బాధ పడుతుంటే సార్ సాయి తొడపై ఒక్క తట్టు తట్టి “నువ్వు తప్పు చేయకుండా ఉండగలవా? తప్పు చేయగలవా ? స్వామి యే అలా చేయించారు. ఆయనే మనను తప్పు చేయకుండా చేయగలరు. మనం చేయవలసిందల్లా శరణాగతి” అన్నారు. శ్రీ సార్ వాక్కు, స్పర్శతో అతని బాధ అంతా, ఒక్క రవ్వంత కూడా లేకుండా పోయింది. బయట స్వీట్ తినాలనే కోరిక స్వీట్లు అతిగా తినటం కూడా అతని ప్రమేయం లేకనే సార్ మార్పు చేసారు.

తరువాత స్వామి చీటిని అనుసరించి మద్రాసులో PhD లో జాయిన్ అయాక సాయి శ్రీ సార్ తెచ్చిన మార్పుకు వండుకునే తినే వాడు. కానీ ఒక క్రమం ఉండేది కాదు. శ్రీ సార్ సందేశం మేరకు క్వార్టర్స్ అడగటం, అతని అమ్మగారు అతనికి వండి పెడుతూ ఉండటం జరిగింది. అతని అమ్మ గారు వండినదే అప్పుడప్పుడు క్రమం లేకుండా తినటం ఉండేది. అప్పుడప్పుడు అతి, మరొకప్పుడు మితి ఇలా. వారం వారం గోలగముడి వచ్చినప్పుడు శ్రీ సార్ ఆ వారం లో అతిగా తింటే మితాన్ని, మరీ మితి గా తింటే పెంచే విధంగా సార్ కు ఆపాదిమ్ముకొని చెప్పేవారు. స్వామి తిననివ్వట్లేదు, లేదా ఎంత తిన్నా స్వామి ఏమి అనట్లేదు అలా సార్ కు అన్వమ్ముకొని. సాయి శ్రీ సార్ సూచన ప్రకారం ఆచరించే ప్రయతం చేస్తుంటే సార్ దివ్య శక్తీ తో నడిపించే వారు, శరీర తత్వాన్ని కూడా శ్రీ సార్ ఆ వారంలో ఇచ్చిన సూచనకు అనుగుణంగా మలచేవారు.

ఆహరం తీసుకునే విధం క్రమబద్ధం చేయటం: సాయి వాళ్ళ అమ్మ గారు వండినదే కాక ఎప్పుడైనా బయటవి తినటం, క్రమం లేకుండా తినటం సాయికి ఇంకా ఉండేది. బయటవి, క్రమం లేక తింటుంటే సాయి ఆరోగ్యం, ఆలోచనలలో వచ్చే మార్పులు తెలిపే సందర్భాలు శ్రీ సార్, సాయి గొలగమూడి వచ్చినప్పుడు కల్పించే వారు. అతనికి తెలిసేలా చేసి హెచ్చరిస్తూ అవికూడా సరిచేసారు. సార్ వద్దకు /పనికి

వెళ్ళినప్పుడు ప్రతి రోజు తిన్నావా ? అని రెగ్యులర్ గా అడిగి “అతిగా తినటం-లేకుంటే మొత్తం మానటం” అనే కుసంస్కారాన్ని కూడా శ్రీ సార్ సరి చేసారు. తినకుంటే తిన్న తరువాతనే పని చేయించేవారు.

ఈ రకం గా ఆహారపు అలవాట్లు అన్ని క్రమబద్ధం చేసి ఎన్నో ఇబ్బందులనుండి తప్పించి, సంతోషంగా జీవించే విధానంలో నడిపిస్తున్న శ్రీ సార్ ను అతనిలోని బలహీనతల కు లోనుకాకుండా కాపాడమని సాయి ప్రార్థిస్తున్నాడు.

ఆశ్రిత కల్పవృక్షం

తిరుమల శెట్టి నారాయణ10వ తరగతి అయిన తర్వాత తరచుగా స్వామి దగ్గర సేవ చేస్తుండే వాడు. సుబ్బరామయ్య సార్ అతనిని చూసి స్వామి సేవ చేయటానికి ఎక్కువ ప్రోత్సహించే వాళ్ళు.

ఒకసారి సార్ అతనితో "అరేయ్! నువ్విక్కడుంటే మీ నాయన ఎక్కడికీ వెళ్ళనివ్వడు. నీవు చదువుకోలేవు. అందువలన నీవు నెల్లూరులో ట్యూషన్ కి వెళ్లి 10 వ తరగతిలో తప్పిపోయిన సబ్జెక్ట్ లని క్లియర్ చేయి" అని చెప్పారు. అతను సుబ్బరామయ్య సార్ చెప్పినట్లే నెల్లూరులో ట్యూషన్ కి వెళ్లి సెప్టెంబర్ కల్లా అన్ని సబ్జెక్ట్ లని క్లియర్ చేశాడు.

పరీక్షల తర్వాత గొలగమూడిలో అతను తన నాన్నతో వ్యవసాయం, బర్రెలను చూసుకోవటం, స్వామి మందిరంలో సేవ చేస్తూ ఉండటంలో అతనికి ఒక్క క్షణం తీరిక ఉండేది కాదు. కొన్ని రోజుల తర్వాత ఎవరికీ చెప్పకుండా అతను స్వామి దగ్గర చీట్లు పెట్టాడు - ఏమని ఇంటర్మీడియట్లో చేరాలా, ఐ టి ఐ లో చేరాలా, పాలిటెక్నిక్ లో చేరాలా అని పెడితే స్వామి పాలిటెక్నిక్ లో చేరమని స్వామి ఆదేశం ఇచ్చారు. దాన్ని తగ్గట్లుగా అతను ఫిబ్రవరి-మార్చిలో అప్లికేషన్ తీసుకువచ్చి సార్ కి ఇచ్చాడు. అప్పుడు సార్ వాళ్ళ అమ్మాయి సుమతక్క రాహుకాలం చూసి మంచి ముహూర్తంలో పాలిటెక్నిక్ అప్లికేషన్ ఫిల్ చేసింది. అతను పాలిటెక్నిక్ ఎంట్రన్స్ పరీక్ష రాస్తే 12,000 ర్యాంక్ వచ్చింది. రెండు నెలల తర్వాత పాలిటెక్నిక్ కౌన్సిలింగ్ కి కాల్ లెటరు వచ్చింది. సార్ అతని నాన్నతో పాలిటెక్నిక్ ఇంగ్లీష్ మీడియం అయితే నారాయణ ఎట్లా చేస్తాడు అని ఎన్నోసార్లు వాపోయేవారు.

నారాయణ ఎప్పుడైతే వచ్చి స్వామి దగ్గర చీట్లు పెడితే స్వామి పాలిటెక్నిక్ లో చేరమని చెప్పారని చెప్పాడో అప్పటినుండి సుబ్బరామయ్య అయ్యవారు స్వామి చెప్పినట్లే పాలిటెక్నిక్ చదవటానికి ప్రోత్సహించారు. 1990 అక్టోబర్ లో కౌన్సిలింగ్ కి పిలిచారు. సుబ్బరామయ్య సార్ 'మీ ఆయనకి తెలియదు నేను వస్తాను' అని చెప్పి అతనిని తిరుపతికి తీసుకుని బయలుదేరారు. ప్రయాణంలో ఒక చిత్రం జరిగింది. గూడూరులో వారు రైల్వేస్టేషన్ నుండి బస్టాండ్ కి రిక్షాలో వస్తున్నారు. వారు రిక్షా దిగుతున్నప్పుడు సార్ ఒక బస్సును చూపి అది తిరుపతి బస్ ఏమో చూడమని చెప్పారు. అతను పరుగున వెళ్లి చూస్తే అది తిరుపతి బస్సు కాదని తెలిసింది. ఈ లోపల రిక్షావాడు వెళ్ళిపోయాడు. దాంట్లో అతని సర్టిఫికెట్లు ఉన్న బాగ్ ను మర్చిపోయాడు. వారు బస్టాండ్లో వెయిట్ చేస్తూ ఉంటే రిక్షా తొక్కే అతను వారిని వెతుక్కుంటూ వచ్చి ఆ సర్టిఫికెట్లు ఇచ్చాడు. అది భగవంతుని కృప అని అనుకున్నారు. తిరుపతి వెళ్ళిన తర్వాత కౌన్సిలింగ్లో శ్రీశైలంలో మెకానికల్ ఇంజనీరింగ్ సీటు ఉంది కానీ అతని నాన్న నెల్లూరు దగ్గర మాత్రమే చేర్పించమని, అలా చేస్తేనే డబ్బులు తక్కువ ఖర్చు అవుతాయని చెప్పటం వలన ఆ సీట్ అతను తీసుకోలేదు. గూడూరులో సివిల్ ఇంజనీరింగ్, మైనింగ్ ఇంజనీరింగ్ లో సీట్లు ఉన్నాయి. అప్పుడు సారు "మనకు మైనింగ్లో తెలిసిన వాళ్ళు ఉన్నారు. నువ్వు తీసుకో అందువలన దాంట్లో మంచి ఉద్యోగాలు ఉంటాయి జాయిన్ అవ్వు" అని అన్నారు. అందువలన అతను మైనింగ్ కోర్సులో జాయిన్ అయ్యాడు.

కాలేజీలో ఇంగ్లీష్ మీడియం వలన నారాయణకు పాఠాలు అర్థం గాక ఇంటికి వచ్చేసాడు. సుబ్బరామయ్య అయ్యవారికి ఈ విషయం చెప్పలేదు. అంతేగాక సార్ అంటే భయం అందువలన సార్ కి కనపడకుండా ఇంటి దగ్గరే ఉండేవాడు. ఒకసారి బోర్ లో నీళ్లు

తీసుకొస్తుంటే, దూరం నుంచి సుబ్బరామయ్య సార్ అతనిని చూసి పిలిపించి కాలేజీ ఎలా ఉంది, ఏంటి సంగతులు అని అడిగారు. అతను 'ఇంగ్లీష్ మీడియం పాఠాలు అర్థం కావట్లేదని, కాలేజీ కి వెళ్ళను' అని చెప్పాడు. “అరే స్వామిని అడిగితే పాలిటెక్నిక్ తీసుకోమని చెప్పారు కదా అందువలన ఆయనే చూసుకుంటాడు. నీకంటే మొద్దు వాళ్ళు ఉంటారు. కాలేజీకి వెళ్ళు, అన్నీ స్వామి చూసుకుంటాడు” అని సార్ ప్రోత్సహించారు. సార్ మాట కాదనలేక భయంగానే అతను కాలేజీకి వెళ్లాను. అక్కడ ప్రతిరోజు క్రికెట్ క్రికెట్ ఆడటం, క్లాసులకు హాజరు అవడం, పాఠాలకి నోట్స్ ప్రిపేర్ చేసుకోవడంతో రోజంతా గడిచిపోయేది. అందువలన ఇంటికి వెళ్ళాలి అనే భావన పోయింది. అట్లానే చిత్రంగా అతనికి గవర్నమెంట్ వాళ్లు హాస్టల్ రూమ్ ని అలాట్ చేశారు. తర్వాత రెండు మూడు నెలలకి గొలగమూడి కి వచ్చినప్పుడు సుబ్బరామయ్య సారు అతనిని చూసి “ఏమోయ్ ఎలా ఉంది కాలేజీ” అని అడిగారు. అతను ఆనందంగా 'చాలా బాగుంది సార్, నాకంటే చదవని వాళ్ళు ఉన్నారు' అని చెప్పాడు. అలా అతనికి మూడు సంవత్సరాలు జరిగిపోయింది. చివర్లో ఆరు సబ్జెక్టులు మిగిలిపోయాయి. అతను ఇంటికి వచ్చి సార్ దగ్గర కూడా వెళ్లలేదు. తన నాన్న చేత చెప్పి పంపించాడు. అతని నాన్నని సార్ అడిగి వాడిని ఒకసారి నా దగ్గరికి వచ్చి మాట్లాడమను అని చెప్పారు. అతను వెళ్లి సార్ తో మాట్లాడితే "తడవుకు రెండు చొప్పున వ్రాస్తే సంవత్సరంలో సబ్జక్ట్స్ అయిపోతాయిరా, నువ్వు ట్యూషన్ చెప్పించుకొని సబ్జెక్టులు రాయి" అన్నారు. అతను అట్లానే సార్ చెప్పినట్టు చేశాడు. నాలుగు సబ్జెక్టులు పూర్తి అయిపోయాయి.

నారాయణ నాన్నకి సుబ్బరామయ్య సార్ సాధన చేస్తున్నారని, అక్కడున్న స్వామి సేవకులు అందరికీ సార్ అంటే ఇష్టం కాబట్టి అభిమానం. అతని నాన్న సుబ్బరామయ్య సార్ కి ఏదైనా పని ఉంటే

అతనిని ప్రోత్సహించి మిగిలిన పనులు ఏమీ చెప్పకుండా ఉండేవాడు. అందువలన సుమతి అక్క పెళ్లికి సార్ తో పాటు దగ్గరుండి పనిచేశాడు. సుమతక్క పెళ్లి అయిన తర్వాత సార్ అతనిని కలిచేడులో తనతో పాటు పనిచేసిన నారాయణరావు అనే ఫ్రెండ్ తో మాట్లాడి ఆయన దగ్గర మ్యాథమెటిక్స్ ట్యూషన్ చేరమన్నారు. అంతేకాదు చూపించడానికి సార్ స్వయంగా వచ్చి, ఆయనతో మాట్లాడి ఆయన్ని సార్ తనదైన శైలిలో బలవంతం చేసి ఒప్పించారు. ఆయనకి ఏదో శాస్త్రం తెలుసు- అందువలన సార్, నారాయణ ఏ దిక్కు నుండి వచ్చారు అనే విషయాలు చూసి సుబ్బరామయ్య సార్ తో నారాయణ పాస్ అవుతాడు అని, సాయంత్రం మాత్రమే చెప్తాను రమ్మని చెప్పారు. ఆయన చెప్పినట్లు నారాయణ రోజుకి ఏడు గంటల కష్టపడే వాడు. దానితో అప్పుడు రాసిన మ్యాథమెటిక్స్ సబ్జెక్టు క్లియర్ అయిపోయింది.

ఇంకొక సబ్జెక్టు సర్వే ఉంది. నారాయణ గూడూరు వెళ్లి అక్కడే కాలేజీ దగ్గర హాస్టల్లో ఉండి ప్రిపేర్ అవుతూ ఉండేవాడు. ఒకసారి ప్రిపేర్ అవుతూ ఉంటే అతని మైనింగ్ హెడ్ అతనిని చూసి కొన్ని ఇంపార్టెంట్ క్వశ్చన్స్ చదువుకోమని చెప్పారు. అతను అట్లానే చదివాడు. ఆ క్వశ్చన్స్ ఎగ్జామ్లో రావటం, అతను ఆ సబ్జెక్టు క్లియర్ చేయటం చాలా చిత్రంగా జరిగిపోయింది. స్వామి పాలిటెక్నిక్ అని చీట్ల ద్వారా చెప్పటమే గాక పాలిటెక్నిక్ డిగ్రీ కూడా స్వామి ఇప్పించారు. అతనికి మంచి ఉద్యోగం వచ్చి ఆ ఉద్యోగంలో మంచి పేరు వచ్చింది. అతని పై ఆఫీసర్ కి అతని పనితనం మీద చాలా నమ్మకం. అది అతని అదృష్టం.

సుబ్బరామయ్య వారు చెప్పినట్లు చేస్తే ఇబ్బందులన్నీ తొలగిపోతాయి, చెప్పినది చేయకుండా ఉంటే ఇబ్బందులు వస్తాయి అనటానికి ఇది ఒక ఉదాహరణ : నారాయణ అక్కకు, ఆమె భర్తకు తగువై ఆమె పుట్టింటికి వచ్చింది. నారాయణ నాన్నతో సుబ్బరామయ్య

సార్ "మనం ఆడపిల్ల వాళ్ళం తగ్గి ఉండాలి. నువ్వు నువ్వు వెళ్లి మీ అల్లుడితో మాట్లాడి అమ్మాయి కాపురం సరిచేసి రా" అని చెప్పారు. కానీ నారాయణ నాన్న మొండి పట్టుదలతో వెళ్లలేదు. కొంతకాలం తర్వాత నారాయణ బావ రెండో పెళ్లి చేసుకున్నాడు. నారాయణ అక్క ఆత్మహత్య చేసుకుంది. సార్ మాట వింటే బాగుండేది అని అతనికి అనిపించింది.

నారాయణకు మ్యారేజ్ విషయంలో పెళ్లి సంబంధాలు చూస్తున్నారు అని సార్ తో చెప్పాడు. ఇప్పుడు పెళ్లి చేసుకున్న అమ్మాయి గురించి "ఆమెకు ఏమీ రాదు ఎక్కువ చదువుకోలేదు, ప్రపంచ జ్ఞానం లేదు" అని సార్ తో చెప్పాడు. సార్ "పెళ్లి చేస్తే నీకే బయట ప్రపంచం గురించి నేర్పిస్తుంది లేరా" అని చెప్పారు. ఆ అమ్మాయితోనే అతని పెళ్లి జరిగింది. ఇప్పుడు ఆ అమ్మాయే అతనికి వాట్సాప్ ఎలా ఉపయోగించాలో, వాట్సాప్ లో కాలింగ్ ఎలా చేయాలో, మెసేజ్ లు ఎలా చూడాలి అన్నీ కూడా నేర్పిస్తుంది. సార్ చెప్పిన మాట జరుగుతోంది.

నారాయణ సార్ ని సామాన్య మనిషిగానే చూశాడు. కానీ ఆయన గొప్ప మహనీయుడని అతనికి తెలియదు. వేణుగోపాల్ గారు ఎప్పుడైతే సార్ కి నమస్కారం చేసి, సార్ కి అన్నీ తెలుసు నారాయణ అన్నప్పుడు మాత్రమే అతను సార్ కి నమస్కారం చేసుకోవటం మొదలు పెట్టాడు. అంతేకాకుండా సార్ ఇంటి దగ్గర బావి త్రవ్వేటప్పుడు ఒక రాత్రి వర్షం వచ్చింది. సార్, నారాయణ దగ్గరగా వదుక్కొని పడుకొని ఉన్న సంఘటనను గుర్తు చేసుకుంటుంటే సార్ అంత గొప్ప మహనీయులయ్యైనా ఎంత సామాన్యంగా అతనితో ప్రవర్తించారు అనేది అర్థం అవుతోంది.

సార్ దగ్గర అతనికి ఎన్నో సార్లు 'సార్ కి అన్ని విషయాలు' తెలుసు అనే సంఘటనలు కొన్ని ఇక్కడ ప్రస్తావించబడ్డాయి.

1. సాయి మాస్టర్ నిలయం నిర్మాణం జరుగుతున్నప్పుడు కసుమూరు వెళ్లి బెడ్ కంకర తీసుకురా అని చెప్పి అతనిని పంపించారు. అక్కడ ఎవరితో మాట్లాడాలి, అడ్రస్ అన్నీ చెప్పారు. అతను అక్కడికి వెళ్ళి సార్ చెప్పిన అడ్రస్ ప్రకారం వెళితే అన్ని పనులు చాలా త్వరగా అయిపోయాయి. సార్ దగ్గరికి వచ్చి మీకు అక్కడ అడ్రస్ ఎలా తెలుసు అంత కరెక్ట్ గా చెప్పారు అని అడిగితే ఒక నవ్వు నవ్వారు.
2. ఇంకొకసారి స్టోన్ హౌస్ పేట మస్తానయ్య అనే మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్ ఇంటి అడ్రస్ ఇచ్చి జ్వరానికి, విరేచనాలకు, ఒళ్లునొప్పులకు మందులు తీసుకురమ్మన్నారు. ఈ మందులను సార్ దగ్గరకు ఎవరైనా అనారోగ్యంతో వచ్చి అడిగితే వాటిని వాళ్లకి ఇచ్చేవారు. సార్ 'కరెక్టుగా అడ్రస్ చెప్పారు. మీరెప్పుడైనా మస్తానయ్య ఇంటికి వెళ్లారా' అంటే "ఎప్పుడూ వెళ్ళలేదు. ఎప్పుడో నా చిన్నప్పుడు ఆ ఏరియా చూశాను. అందువల్ల నాకు తెలిసింది అట్లా" అన్నారు. మస్తానయ్య అమ్మాయి చాలా బాధపడుతూ ఒక ఉత్తరం రాసి సార్ కి అందించమంది. నారాయణ గొలగమూడిలో సార్ కి ఇస్తే సార్ చూడకుండా "అంటు రాకూడదు, బొంటు రాకూడదు" వ్రాసి ఉంటుంది అని ఆ ఉత్తరం ప్రక్కన పెట్టి సార్ స్నానానికి వెళ్లారు. అతను ఆ లెటర్ తీసుకుని చదివాడు. దాంట్లో కరెక్ట్ గా ఆ అమ్మాయి తన పెళ్లికి అంటు రాకుండా చేయమని వెంకయ్య స్వామిని ప్రార్థించమని వ్రాసింది.

కేవలం 'సార్ చెప్పడం వల్ల మాత్రమే భరద్వాజ మాస్టర్ కృప పొందగలిగాను' అని నారాయణ చెపుతాడు.

ఒకసారి నారాయణ అతని నాన్న గురించి 'స్వామి దగ్గర ఉన్నా ఏం లాభం, కొన్ని పనులు చేస్తున్నాడు' అని అన్నాడు. సార్ "వాళ్ల పూర్వజన్మ

సుకృతం. వాళ్ళ తప్పులు కాకుండా వాళ్ళలో ఉన్న మంచిని గుర్తించి అది తీసుకోవాలి” అని చెప్పారు.

నారాయణ ఇంటికి సార్ ప్రత్యేకంగా వచ్చి గుంట త్రవ్వించి శంకుస్థాపన చేశారు. సార్ చెప్పినట్లుగానే వారు ఇల్లు కట్టుకొన్నారు.

నారాయణ పెళ్లప్పుడు సారు అతనితో "ఒక 30 నిమిషాలు పూజ చేయరా, తర్వాత నువ్వు చేయలేవురా" అన్నారు. సార్ చెప్పినట్లే చేసాడు. పెళ్లి అయిన తర్వాత నుంచి అతనికి పూజ చేయటానికి బొత్తిగా సమయం దొరకటం లేదు.

2011 సంక్రాంతినాడు నారాయణ సార్ దగ్గర పని చేసిన తర్వాత అక్కడే కూర్చుని ఉన్నాడు. మధ్యాహ్నం రెండున్నర గంటలకు సార్ అతనితో "ఇక్కడే ఉంటే ఆ అమ్మాయి తినదురా! నీకోసం ఎదురు చూస్తుంది. వెళ్లి తిను" అన్నారు. అలానే నారాయణ ఇంటికి వెళ్ళేసరికి అతని భార్య అన్నం తినకుండా అతని కోసం ఎదురు చూస్తున్నది.

నారాయణకు ఏ ఇబ్బందులు వచ్చినా కూడా సార్ దగ్గరకు వస్తే ఆ బాధలు తొలగి పోతాయి.

పనిరీత్యా చీమకుర్తిలో అతను ఇల్లు తీసుకున్నాడు. అక్కడి నుండి ఒంగోలు కి రావాలని చాలా ప్రయత్నించాదు కానీ ఎక్కడా ఇల్లు దొరకలేదు. అతను సార్ దగ్గరకు వచ్చి చెప్పాడు. సార్ “దొరుకుతుందిలే” అని ఉత్సాహపరిచారు. దాంతో అతను ఏ ప్రయత్నం చేయకుండా ఉన్నాడు. అతని మేనేజరు తనకు తెలిసిన వాళ్ళు ఒంగోలులో ఉన్నారు, వాళ్ళ ఇల్లు అద్దెకు ఇస్తారు అంటే అక్కడ నారాయణ పై పోర్షన్ అద్దెకు తీసుకున్నాడు. కానీ అది మేడ మీది పోర్షన్ అవడంవల్ల అతను ఇంకొక ఇల్లు కోసం ప్రయత్నిస్తే 4500 రూపాయల బాడుగకు గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ లో ఒక ఇల్లు దొరికింది.

ప్రాణాపాయం నుండి కాపాడిన సార్ : ఒకసారి ఏప్రిల్ 24 2016 నారాయణ పని చేసే మైన్స్ లో ఒక చోట పై నుండి ఒక బండ క్రింద పడింది. నారాయణ ఒక సంవత్సరం క్రితం ఆ బండి తీసేయాలి అని చెప్పాడు కానీ అప్పుడు ఎవరు ఆ మాట వినలేదు. సార్ దయ వలన ఎవరికీ ఏ ప్రమాదం జరగలేదు.

2016 ఏప్రిల్ 2 నారాయణ మైన్ లో పని చేస్తున్నప్పుడు అతని కాలికింద బండ జారిపోయింది. అతను వెనక్కి పడ్డాడు, బండ ముందుకు పడింది. అలా కాకుండా అతను ముందరకు పడినట్లయితే అతనికి ప్రాణాపాయం కలిగేది. ఇది కేవలం సార్ కృప వలన మాత్రమే జరిగింది. ఎందుకంటే అంతకు ముందు ఒకరోజు రాత్రి కలలో సార్ కనబడ్డారు, నవ్వుతున్నారు. స్వామి ఈ రూపంలో కనబడ్డారు అని అతను అనుకున్నాడు. అంతే కాకుండా అతను అంతకు ముందు దర్గా స్వామి దర్శనానికి వెళ్ళినప్పుడు స్వామి అతనితో “నీవు కష్టపడి పని చెయ్, నేను చూసుకుంటాను. మంచి పేరు వస్తుంది” అని ఆశీస్సులు ఇచ్చారు. అతను పని బాగా చేస్తాడని అతని ఆఫీసులో అతనంటే చాలా అభిమానం.

సార్, భరద్వాజ మాస్టారు వేరు కాదు: చాలాసార్లు నారాయణ తన ఇంట్లో ఇబ్బందుల గురించి ఒంగోల్ మాస్టర్ గారి సమాధి దగ్గర బాధపడితే ఆ రోజు రాత్రి గానీ ఆ తర్వాత రోజు రాత్రి కానీ సార్ కలలో కనబడి atani మనసుని సమాధాన పరుస్తారు. స్వప్న దర్శనం ద్వారా మేము ఇద్దరం ఒకటే అని మాస్టర్ గారు, సార్ చెపుతున్నారు అని నారాయణ చెపుతాడు. సార్ ఒకసారి నారాయణతో "నీవు నాలుగు రూమ్ లు వేసుకుంటే నీ జీవితం గడిచిపోతుంది" అన్నారు.

పొత్తూరి వెంకటేశ్వరరావు గారు సార్ దగ్గర చీట్లు పెట్టి ఆ ఆజ్ఞల ప్రకారం ఇల్లు కట్టిస్తున్నారు. చాలా రోజుల పాటు అనుకున్న విధంగా

కట్టుబడి జరగట్లేదు. దాన్ని చూసి వెంకటేశ్వరరావు సార్ పాఠం దగ్గర 'ఏమిటి సార్! మీరు చెప్పినట్లు చేయిస్తుంటే కూడా పని సరిగ్గా జరగట్లేదు' అని వాపోయాడు. తర్వాత సోమవారం వస్తామన్న బేలుదారు శుక్రవారం వచ్చి ఆదివారం కూడా పనిచేస్తూ ఒక వారం లోపల అంతకు ముందు జరగని పని కూడా అయిపోయింది. దానితో సార్ నిత్య సత్యులు అని వెంకటేశ్వర రావుకు దృఢపడింది.

వేణుగోపాల్ గారి నాన్నగారికి అనారోగ్యమై ఒకనాడు స్పృహ లేకుండా పడిపోయారు. వేణు తమ్ముడు, తిరుమల శెట్టి నారాయణ ఆయనను పరీక్ష చేసి చనిపోయారని తెలుసుకున్నారు. వెంటనే గుజరాత్ లో పని చేస్తున్న వేణుగోపాల్ కి ఫోన్ చేసి త్వరగా రమ్మని చెప్పారు. వేణుగోపాల్ నెల్లూరుకి ట్రైన్ లో దిగిన తర్వాత ఇంటికి వెళ్ళే ముందర గొలగమూడి వెంకయ్యస్వామి దర్శనం చేసుకుని వెళదామని సార్ దగ్గరకు వచ్చారు. ఆయన ఏమీ చెప్పకుండానే సార్ అతనితో "మీ నాన్న బాగానే ఉన్నాడు. నువ్వు స్వామి దర్శనం చేసుకుని వెళ్ళు" అని చెప్పారు. అలానే వేణుగోపాల్ గారు ఇంటికి వెళ్లేసరికి వాళ్ళ నాన్నగారు అంగడిలో కూర్చుని పని చేసుకోవటం చూసి వేణుగోపాల్ గారు ఆశ్చర్య పోయారు. భోజనాల దగ్గర వల్ల నాన్నగారు నేను యమ భటుల దగ్గరకి వెళ్ళాను కానీ నన్ను మరలా పంపించేశారు. అక్కడ నుండి 2-3 రోజుల తర్వాత వేణు గోపాల్ వాళ్ళ అత్తగారింటికి వెళ్లారు. తర్వాత 2 రోజులకు వాళ్ళ నాన్నగారు శరీరం వదిలివేశారు. వేణుగోపాల్ అంటుంటారు 'సార్ కి మా నాన్నకి బాగాలేదని ఎలా తెలుసు, అంతేగాకుండా సార్ మా నాన్న ప్రాణాలు విడిచిన తర్వాత దూరంగా ఉన్న సార్ ఆయనకు ప్రాణభిక్ష పెట్టటం, శరీరం వదిలే ముందర 4 రోజులు హాయిగా ఉంచటం అంటే

సార్ సర్వసమర్థత్వము, ఈ జగత్తు అంతా ఆయన (ఆ విశ్వ చైతన్య) క్రీడ, కృప మాత్రమే" అంటారు.

కిషోర్ 2004లో మొదటిసారి గొలగమూడి కి వచ్చాడు. ఆ తర్వాత ప్రతి నెల ఒకసారి శ్రీ వెంకయ్య స్వామి దర్శనం చేసుకుంటూ ఉండేవాడు. సార్ దగ్గరికి వచ్చినప్పుడు సార్ మాటలు అతను వినేవాడే కానీ ఏనాడూ మాట్లాడలేదు. ఒకరోజు మధ్యాహ్న ఆరతి చేస్తున్నప్పుడు సార్ తో మాట్లాడాలనిపించింది. మధ్యాహ్న హారతి అయిన తర్వాత సార్ శ్రీ సాయి మాస్టర్ నిలయం నుండి బయటకు వస్తూ అతనితో ఏమైనా మాట్లాడాలా అని అడిగారు. కిషోర్ అవునని చెప్పేసరికి కిషోర్ ని సార్ తమ ఇంటి మేడ మీదకి తీసుకెళ్లి మాట్లాడరు. అంటే అతని మనస్సులోని ఆలోచనలు సార్ కి తెలుసు.

కిషోర్ శ్రీపాద శ్రీ వల్లభస్వామి అంతర్ధానమైన కురువపురం వెళ్ళినప్పుడు క్రింద పడ్డాడు. ప్రక్కటెముకలు దగ్గర నొప్పి ఉండేది. స్వామి విభూతి వ్రాసినా నొప్పి తగ్గలేదు. బ్రహ్మం గారి మఠం దగ్గర సార్ కి చెపితే విభూతి రాయమన్నారు. సార్ చెప్పినట్లు విభూతి రాసిన రెండు రోజులకు నొప్పి తగ్గిపోయింది.

కిషోర్ 40 రోజులు సమ్మర్ హాలిడేస్ లో గొలగమూడిలో దీక్ష చేస్తున్నాడు. దీక్ష మధ్యలో అతనికి మోకాలు నుంచి కాళ్ల వరకూ దురద పుట్టింది. అతను తన కాళ్ళను దాదాపు ప్రతి నిమిషం గీక్కునేవాడు. ఒకరోజు బాధ భరించలేక మనసులో శ్రీ సుబ్బరామయ్య సార్ మహనీయులయితే తనకు దురద తగ్గిపోవాలి అని అనుకున్నాడు. చాలా చిత్రంగా రెండు మూడు గంటల తర్వాత దురద పోయింది

సర్వ జీవ స్వరూపాయ నమః

ఒకరోజు సార్ పెరట్లో నాగుపామును అక్కడ ఉన్న భక్తులకు చూపుతూ ఇక్కడ ఒకరు ఉన్నారు అని చెప్పి పాముతో నువ్వికక్కడ ఉంటే భయ పడతారు అని అనగానే ఆ పాము బయటకు వెళ్లి మాయమయిపోయింది

వేణుగారు గొలగమూడిలో ఇల్లు కట్టిన కొత్తలో దేవుని గదిలో కూర్చొని పుస్తకం చదువుకుంటున్నారు. శ్రీ సార్ ఉత్తరం ప్రక్క ఉన్న కిటికీ లోంచి చూస్తూ "ఎవరు వచ్చారో చూడు!" అని అన్నారు. వేణు గారు చూచి 'పాము సార్ ' అని అరిస్తే అది ఏమి చేయదని శ్రీ సార్ చెప్పారు. కొంతసేపటికి ఆ పాము బయటకు వచ్చి సార్ వాళ్ళ ఇంటి ముందర ఉన్న కస్తూరి చెట్టు మీదకి పాకి వెళ్ళింది. వేణు గోపాల్ గారు సార్ తో ఆ పాము చెట్టు మీదకు వెళ్ళింది, దాన్ని పంపించేద్దాం అని అంటుంటే సార్ ఆయనతో ఎక్కడ ఉంది అని అన్నారు. వేణు గోపాల్ గారు చూస్తే అక్కడ ఆ పాము లేదు.

ఒకసారి సార్ ఇంటి పెరట్లో ఒక బండ క్రింద పాము ఉంది. సాయి మాస్టర్ నిలయంలో పని చేస్తున్న బేలుదారు సుబ్బారావుని పిలిచి ఆ బండ క్రింద ఒక జంతువు ఉంది తీయి అని చెపితే బేలుదారు బండ క్రింద పామును చూసి భయపడుతుంటే అది ఏమి చేయదు అని చెప్పారు. ఆ పాము మెల్లగా వెళ్ళిపోయింది.

సార్ బోధలు:

- భగవంతుడు మన నుండి కోరేది : మన మనస్సు, కాలము, కృతజ్ఞతా భావము
- సాయి శివ ఒకరోజు కేక్ తిన్నాను అని శ్రీ సార్ కి చెప్తే దానికి సార్ "ఏముందిలే బుద్ధికుశలత తగ్గుతుంది" అని అన్నారు.
- ఇంకొకసారి సాయి శివ తో సార్ "సేవ చేస్తూ ఉంటే స్వామి కృప వస్తుంది. స్వామి కృప వలన బలహీనతలు పోతాయి" అని చెప్పారు.
- 12 అక్టోబరు 2005 న సార్ రవి తో ఎవరి వంట వారు వండుకోవడం గురించి చెబుతూ "అప్పుడే విత్తనం నుండి బయటకు వస్తున్న మొలక మీద పెద్దగా గాలి వాన వస్తే ఏమవుతుంది? అది పూర్తిగా చచ్చిపోతుంది. అదే పెద్ద వృక్షమయ్యాక పెద్ద తుఫాను వచ్చినా ఏమీ నష్టం ఉండదు. వేరే వాళ్ల అన్నం తింటే వారి ప్రభావం మనపై ఉంటుంది" అన్నారు.
- ఒకరోజు రవితో సార్ మాట్లాడుతూ "ఈ జన్మలో వైరాగ్యము, ఇంద్రియములను నిగ్రహించుట అలవరచుకోకుంటే మనలను భగవంతుడు కూడా రక్షించలేడు” అన్నారు.

మహా సమాధి

2017 ఏప్రిల్ ఎనిమిదో తారీఖున గొలగమూడి శ్రీ సాయి మాస్టర్ విద్యాలయం ఆన్యువల్ day ఫంక్షన్ కి శివకుమార్ టీచర్ గారు వచ్చారు. ఆ రోజు సాయంత్రం సార్ కి పాద పూజ చేశారు. ఆ రోజు రాత్రి శివకుమారి టీచర్ గారు గుంటూర్ కి బస్సులో బయలుదేరారు. ఏప్రిల్ 9 వ తారీఖు తెల్లవారుఝామున బస్సులో కునుకు పట్టింది. అప్పుడు స్వప్నం వచ్చింది. ఆ స్వప్నంలో సార్ ని నాలుగు వైపులా పట్టుకుని ఎత్తి పూలు జల్లుతున్నట్లు వచ్చింది. గుంటూర్ లో ఇంటికి చేరుకున్న తర్వాత నాగలక్ష్మికి ఫోన్ చేసి ఆ విషయం చెప్పి, అంతకు ముందు ఒక మహనీయుడు సమాధి చెందే ముందర కూడా ఇలానే స్వప్నం వచ్చింది, కొన్ని రోజులకి సమాధి అయ్యారు అందువలన ఈ రోజు ఉదయం వచ్చిన కలను బట్టి సార్ త్వరలో సమాధి అవుతారని బాధ పడింది. ఆమెకు స్వప్నం వచ్చిన రెండు నెలల తర్వాత అంటే జూన్ 9 వ తారీకు 2017 న (జ్యేష్ట పౌర్ణమి శుక్రవారం) సార్ సమాధి అయ్యారు.

సార్ తమ శరీరం చాలించటానికి ఒక వారం ముందర (2017 జూన్ 2) గురువారం సాయంత్రం స్నానం చేయించిన తర్వాత కోటేశ్వరరావుతో (కోటితో) సార్ మాట్లాడుతూ “వారం తర్వాత ఉండను” అని ఒకసారి, “వారం తర్వాత ఉండను” అని మరొకసారి చెప్పి “ఎవరితోను చెప్పవద్దు“ అని అన్నారు. కోటికి సార్ అన్న మాటలు పూర్తిగా అర్ధం కాలేదు. సార్ చెప్పవద్దు అన్నారు కాబట్టి అతను ఎవ్వరితోను చెప్పలేదు. ఆ రోజు రాత్రి అతనికి కలలో ఒక దివ్య దర్శనం అయ్యింది. ఆ కల ఈ విధంగా ఉంది "శ్రీ సార్ వాళ్ళ ఇంటివద్ద ఎందరో గుమిగూడి ఉన్నారు. షామియానాలు వేసి

ఉన్నాయ్. సార్ వాళ్ళ ఇంటి దగ్గరకు అందరిని తోసుకుంటూ వెళుతుంటే కొందరు అక్కడ ఏడుస్తూ ఉన్నారు. లోపల చూస్తే సార్ కూర్చొని నవ్వుతూ “వీళ్ళంతా పిచ్చి వాళ్ళు. ఏమిటి వీళ్ళు అందరూ ఏడుస్తున్నారు? నేనెక్కడిపోయాను. ఇక్కడే ఉన్నాను కదా!” అంటున్నారు". మరు రోజు ఉదయం బయలుదేరి కోటేశ్వరరావు వారి బంధువుల ఇంటికి వెళ్ళవలసి గొలగమూడి విడిచి వెళ్ళారు. వారం గడిచింది. శుక్రవారం రోజు ఉదయమే సార్ చెప్పినది ఏమవుతుందో చూడాలనే ఉత్సుకతతో గొలగమూడి బయలుదేరుతుండగా పాబోలు వేంకటేశ్వర్లు వద్ద నుండి సార్ కు బాగోలేదని ఫోన్ వచ్చింది. వెళ్లి చూస్తే సార్ చెప్పినట్లే ఆయన శరీరం చాలించారు అని తెలిసింది. పూర్తి స్పృహతో, ఎరుకతో సార్ తనువు చాలించారు అనటానికి ఇది ఒక నిదర్శనం.

మహా సమాధి అనంతరం లీలలు

శ్రీ సుబ్బరామయ్య సార్ సమాధి చెందిన రెండవ రోజు సార్ సమాధి కార్యం అయిన తరువాత సార్ కి ఏమి చేయాలా అనే ప్రస్తావన వచ్చింది. అచ్చటివారు 13వ రోజు ఏమి చేయాలో నిర్ణయించారు. సాయి సుబ్రహ్మణ్యం మరురోజు ప్రయాణం చేస్తూ గురు బంధువులు నగేష్ తో సంభాషణలో "సార్ మనల్ని సొంత బిడ్డలలాగా చూసారు, మనకు తండ్రి కంటే ఎక్కువ కదా సార్ సమాధి అనంతరం మహాత్ములకు ఏ కార్యం చేస్తే బాగుంటుంది" అని కొంత చర్చ జరిగింది. మనస్సులో తండ్రి ఉత్తమగతుల కోసం కుమారులు చేసే క్రియలు ముఖ్యమని భరద్వాజ మాస్టర్, సార్ చెప్పినది (శివనేషన్ స్వామి మాటలు) గుర్తుకు వచ్చి రోజూ ఏదో కొంచెమైనా సార్ కు చేయాలనిపించింది. ఆ రోజు రాత్రి సాయి సుబ్రహ్మణ్యం కలలో “ప్రాణం లేకుండా ఉన్న సార్ కు స్నానం చేయించడానికి కూర్చోబెట్టడం చేస్తున్నారు. అంతలో సార్ శరీరంలోకి ప్రాణం వచ్చి ‘ఓం సాయినాధాయ నమః, ఓం గురుదేవ’ అని పలుకుతున్నారు. వెంటనే కొంతమంది సార్ కి ప్రాణం వచ్చిందని ఫ్యాన్ తీసుకువస్తున్నారు”. ఈ స్వప్న దర్శనంతో ఉత్తమగతికై సామాన్యులకు చేసే క్రియల కన్నా మృత్యువు పై ఘన విజయం సాధించిన మహాత్ములకు ఉత్తమ లోకాల నుండి వారి ఆశీస్సులు మనకు అందేందుకు కృతజ్ఞతగా చేయవలసిన పూజ, నిత్య నైవేద్యం (కొంత ఎక్కువగా) చేస్తే బాగుంటుందనే భావనను సాయి తనకు సార్ ఇచ్చిన ప్రేరణగా భావించాడు.

ఆ ప్రేరణతో సాయి రోజూ లఘు పూజ, సార్ కు నైవేద్యంగా ప్రతిపూట కొంత ఎక్కువగా నివేదించటం ప్రారంభించాడు. కొన్ని రోజుల తర్వాత ఆఫీసు పని మీద ఒక టూర్ కు వెళ్ళవలసి వచ్చి ఆ ప్రయాణాలలో

రెండు మూడు రోజులు శ్రద్ధగా నివేదన చేయలేదు. ఆ తర్వాత రోజు రాత్రి సార్ కలలో "నగేష్ ఒడిలో తలపెట్టుకుని పడుకొని కనిపించారు. సార్ సాయికి ఏదో పనులు వరుసగా ఆదేశించి చేయిస్తున్నారు. ఇంతలో ఒకరెవరో అవధూత లీల గ్రంథాన్ని ఇమ్మని అడిగారు. సాయి 'నేను ఇస్తాను' అన్నాడు కానీ, సాయి సార్ దగ్గరే కూర్చున్నాడు. సార్ అతనిని 'పద పద, ఒప్పుకున్న పని క్షుణ్ణంగా చేయాలి' అన్నారు". మెలకువ వచ్చాక సాయి అనుకున్న లఘుపూజ, మూడుపూటలా తగినంత నివేదన అతనిని శ్రద్ధగా చేయమని సార్ హెచ్చరిస్తున్నారని స్ఫురింపచేసారు. సార్ సమాధి చెందినా నిత్యసత్యులని తెలిపి వారి కృపకు కృతజ్ఞతగా లఘుపూజ, నైవేద్యం చేయటం మొదలుపెట్టించి దానిలో జాప్యాన్ని భౌతికంగా వున్నప్పుడు ఎలా హెచ్చరించేవారో అదే రీతిలో ఇప్పటికీ హెచ్చరిస్తూ నడిపిస్తున్నారు.

సార్ గారి భార్యగారికి (అమ్మగారికి) 27 జూన్ 2017 రాత్రి స్వప్న వృత్తాంతం: ''అయ్యవారు పిలుస్తున్నారని చెప్పటం వలన అమ్మగారు సాయి మాస్టర్ నిలయంకి వచ్చారు. అక్కడ సార్ చాలామందితో కలసి పనిచేస్తున్నారు. అమ్మగారిని చూసిన సార్ ఒక వస్తువిచ్చి కడుక్కురమన్నారు. కడిగి తీసుకు వచ్చిన తర్వాత సార్, అమ్మగారు అక్కడ పనిచేసే చిన్నపిల్లవాడిని చూసి నవ్వుకున్నారు. తర్వాత అమ్మగారు సార్ తో 'ఏడకి పోయావు, ఇంటికి రా' అన్నారు. సార్ "నేనింటికి రాను, నేనిక్కడే ఉంటాను' అని చెప్పారు.

హైదరాబాద్ వాస్తవ్యులు వీరప్రతాప్ గారు ఇలా తెలుపుతున్నారు, సార్ భార్యగారికి (అమ్మగారు) సార్ కలలో కనపడిన విషయాన్ని జూన్ 29వ తేదిన తన భార్యతో చెప్పాడు. ప్రతాప్ భార్య పడుకోబోయే ముందు 'సార్ నాకు దర్శనం ఇస్తారా? అక్కడికి వెళ్లేవారికి మాత్రమే ఇస్తారు కాబోలు' అని మనస్సులో అనుకుంది. రాత్రి కలలో సార్ కనిపించి ఇలా చెప్పారు:

“అక్కడికి వస్తేనే దర్శనం ఇస్తాను అని కాదు, **కల్మషం లేని మనస్సుతో ఎవరు ఎక్కడ అనుకున్నా వాళ్ళకు దర్శనం ఇస్తాను. కల్మషం లేని మనస్సు ఎవరికి ఉంటుందో వారికి నా ఆశీర్వాదం ఎప్పుడూ ఉంటుంది**.“ తన భవిష్యత్ గురించి భయమేస్తోంది ఆమె అన్నదానికి సార్ ఆమెకు 40సం||లు అప్పుడు, 50సం||లు అప్పుడు, 60సం||లు అప్పుడు ఆమె, ఆమె కుటుంబం ఎలా వుంటారో చూపించి, చూడు ఇక్కడ ఎంత సంతోషంగా ఉన్నారో, ఏమీ దిగులుపడకు అని చెప్పారు. తను ఏమన్నా తప్పు చేసానా అని సార్ ని అడిగితే ఆమె తలమీద చేయి వేసి “ఏం తప్పు చేయలేదు తల్లీ!” అని ఆశీర్వదించారు. సార్ నిత్యసత్యులని ఆమె ఆనందముగా తెలిపారు.

సార్ చివరి రోజుల్లో సంవత్సరం పైగా కోటేశ్వరరావు సార్ కు స్నానం చేయించేవారు. సమాధి అనంతరం కూడా రోజూ అభిషేకానికి, ఉదయ హారతికి వచ్చి సార్ ను సేవించుకొన్నారు. 2018 లో మధ్య జరిగిన ఈ క్రింది అద్భుతమైన అనుభవం సార్ ఇప్పటికీ శ్రద్ధతో వారి సమాధిని, వారిని సేవించే వారిపై తమ దృష్టి అంతకంటే ఎక్కువగా నిలుపుతారని తెలుపుతోంది.
2018 మే నెల ఒకరోజు ఒంగోలులో నివసించే తిరుమలశెట్టి నారాయణకి సార్ కలలో కనపడ్డారు. స్వప్న వృత్తాంతం

సార్ : “వాడు వారం రోజులు నుండి రావట్లేదు. నాకు తెలుసు ఎందుకు రావట్లేదో “

నారాయణ : ఎవరు సార్?

సార్ : “వాడేరా ఒళ్ళు తుడుస్తాడు కదరా వాడే. నువ్వు అయినా రావచ్చు కదా” అన్నారు.

నారాయణ వెంటనే బయలుదేరి సార్ సమాధి దర్శనం చేసుకున్నాడు. ఎప్పుడూ ఉదయం అక్కడ ఉండే కోటేశ్వరరావు లేకపోయేటప్పటికి, సార్ స్వప్నంలో జరిగిన సంభాషణ అర్ధమైంది. కోటేశ్వరరావుకి ఫోన్ చేసి 'ఏం సార్ దగ్గరకు రావట్లేదు?' అని అడిగితే కోటేశ్వరరావు 'వారం క్రితం కుడి చేయి భుజం పట్టేసింది నారాయణ! మందులు వాడుతున్న తగ్గట్లేదు' అని చెప్పారు. నారాయణ తనకు జరిగిన స్వప్న వృత్తాంతం చెప్పాడు. వెంటనే నొప్పి అయినా కోటేశ్వరరావు సార్ అభిషేక సేవకు వెళ్ళటం మొదలు పెట్టాడు. మూడవ రోజుకు ఏ మందులూ లేకుండా నొప్పి తగ్గిపోయింది. ఈ సంఘటన శ్రీ సాయి నాధుడు సమాధి అనంతరం దాసగణుకు, జోగ్ కు స్వప్న దర్శనమిచ్చి 13 రోజుల, 40 రోజుల కార్యం చేయించుకున్నట్లు ఉంది. అంటే సార్ నిర్నిద్రులై ఎవరు సేవ చేస్తున్నారు? వారు ఎప్పుడు ఏమారుతున్నారు? అని ఇప్పటికి మన అభివృద్ధిని చూడటమే కాక తన ప్రత్యేక పద్ధతిలో సరిచేసి సేవా భాగ్యం కల్గిస్తూ, ఆసేవ ద్వారా అన్ని ఇబ్బందులు తొలగిస్తామని తెలియచేస్తున్నారు.

సాయి మాస్టర్ సేవా ట్రస్ట్ కార్యక్రమాలు ఏవి చేసేటప్పుడైన శ్రీ సార్ కు ముఖతా నివేదించుకొని సార్ ఆశీస్సులు వాచా ఇచ్చిన తరువాతనే మొదలు పెట్టడం సాయి మాస్టర్ ముఖ్య నిర్వాహకులైన వేణుగోపాల్ గారికి అలవాటు.

సార్ మొదటి ఆరాధనకు (జూన్ 9, 2018) ఇంకా కొన్ని రోజులు ఉంది. ఆరాధన కార్యక్రమాలు ఎలా జరుగుతాయని వేణుగోపాల్ గారు ఉద్విగ్నతగా ఉన్నారు. అలవాటుగా సార్ కు నివేదించు కొంటున్నా సార్ మాటగా భౌతికంగా శుభాశీస్సులు పొందలేము కదా అని వెలితిగా ఉన్నారు. ఒకరోజు ఉదయం స్నానం చేస్తుంటే భౌతికంగా ఉన్నప్పటి సార్ మాటగా హృదయానికి చాలా స్పష్టంగా “అంతా బాగా

జరుగుతుంది” అని వినపడింది. అంతే వెంటనే వేణుగోపాల్ గారికి మనస్సు ప్రసన్నం అయ్యింది. అలానే అన్ని కార్యక్రమాలు సజావుగా జరిగాయి. ఆరాధనలో అందరూ తమ వీలును బట్టి ఒకటి, రెండు రోజులు ముందర వచ్చి తమ ఇంటిలో పనిలాగా సేవ చేసుకోగలిగారు. సార్ సత్సంగం, పూజ, సార్ తో పాటు సార్ కట్టించిన భవనాల సందర్శనం, భజన, సార్ యొక్క వీడియోలు మొదలైన కార్యక్రమాలలో అందరకీ సార్ తో ఉన్నామనే భావన కలిగింది.

సమాధి అయిన కొద్దిరోజులకు ఒకసారి అమ్మగారు రాత్రి 10:30 నుండి 11:00 గంటలకు అన్నం పెట్టి, బాబాకు దీపారాధన చేసి శేషయ్యకు పెట్టిన తర్వాత అమ్మగారు మరలా తిందాము అనుకున్నారు. అమ్మగారికి ఏమీ చేయలనిపించక బాధగా కుర్చీలో పడుకుంటే సార్ కలలో కనపడి “ఎందుకు ఏడ్చేది? నీవేడుస్తుంటే నేనేం చేసేది? నేను యాడికి పోయాను. వచ్చేసాను” అని మంచంలో పడుకున్నారు. అమ్మగారిని పిలిచి కాలునొప్పి ఎలా ఉందని అడిగి ఒకసారి నొక్కి చూసి, దేవుడికి పెట్టావు కదా! ఇడ్లీ తినేసి పడుకోమని చెప్పారు. మెలకువ వచ్చేసరికి ఇడ్లీ తినలేదని వంటింట్లో ఉందని గుర్తొచ్చింది. ఇలా మనం చేసే ప్రతి పని చూస్తూ భగవంతునికి చేసే దానిని ప్రోత్సహిస్తూ అమ్మగారి చింతను అంతకు ముందులాగానే తొలగిస్తూ ఉన్నారు.

మరో సారి అమ్మ గారి కమ్మలు పోయాయి. పడుకున్నప్పుడు పడిపోయి ఉంటాయనుకున్నారు. వెతికినా దొరకలేదు. చివరకు సార్ కు విన్నవించుకుంటే మరురోజు ఉదయం వంటిట్లో కనపడ్డాయి. ఇప్పటికి సార్ సాంగత్య, మధుర స్మృతులను తలచుకుంటూ అమ్మ గారు కళ్ళు చెమరుస్తుండటం అమ్మగారికీ, సార్ కు గల అనుబంధాలను తెలుపుతాయి. వారి ఆదర్శ జీవితాలు మనకు చక్కటి మార్గదర్శకాలు.

ఈ లీలలను బట్టి సార్ అన్నివేళలా అన్నింటినీ గమనిస్తున్నారనీ, అంతేగాకుండా మనల్ని సరైన మార్గంలో నడిపిస్తున్నారని తెలుస్తోంది! శ్రీ సార్ నిత్యసత్యులు.

దమ్మపేట వాస్తవ్యులు దారా నాగేశ్వరరావు గారు గొలగమూడిలో ఉన్న ప్రతిరోజూ ఉదయం 4 గంటలకు స్వామి సమాధి మందిరం చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేస్తారు. 2017 సం|| ఒక ఆదివారం ఉదయం నిద్ర లేచినా మందిరంలో ప్రదక్షిణలు చేయనీయకుండా గేట్లు వేసి ఉంటారని పడుకునే ఉన్నారు. ఆయనకు కలలో “శ్రీ సాయి మాస్టర్ నిలయంలో వుండే తిరుపతయ్య గారు కనపడి ఆయనతో " టైం అయ్యింది. వెళ్లి ప్రదక్షిణలు చేయండి" అని చెపుతున్నాడు. దానికి ప్రత్యుత్తరంగా నాగేశ్వరరావుగారు ఇవాళ ఆదివారం గేట్లు వేసుంటాయి అని చెప్పారు. అంతలోనే సార్ శ్రీ సాయి మాస్టర్ నిలయం లోపల నుండి వస్తూ నాగేశ్వరరావుగారితో “ఏం అక్కడ చెయ్యలేకపోతే ఇక్కడ చేయొచ్చు కదా!” అని సార్ సమాధిని చూపెట్టారు”. నాగేశ్వరరావుగారు వెంటనే లేచి సార్ సమాధికి ప్రదక్షిణలు చేసారు. ఈ లీల ద్వారా సార్ అందరి హృదయాలలో ఉండి వారు చేసే పనులు సాక్షిగా చూస్తున్నారని, ఏదైనా తప్పు చేయబోతుంటే అదీ ముఖ్యంగా ఒప్పుకున్న పని చేయకపోతే సరి దిద్దుతున్నారు. అంతేగాకుండా స్వామి సమాధి దగ్గర ప్రదక్షిణలు చేయలేకపోతే తమ సమాధికి చేయమని చెప్పటం ద్వారా మనకు సార్ సమాధి స్వామి సమాధి వంటి పవిత్ర ప్రదేశమని తెలిపి, ఆ సన్నిధిని తగు శ్రద్ధ తో మన సాధనల ద్వారా సద్వినియోగం చేసుకోమంటున్నారు.

సార్ తమ దగ్గర ఉన్న భక్తులను ప్రోత్సహించి మహనీయుల లీలలను సేకరింపచేసి ముద్రించేవారు. ముద్రించే ముందర సార్ గ్రంథస్థం చేసి ఎలా వ్రాయాలి, ఏ విషయాలను ఎక్కువ ప్రస్తావించాలి అనేది చెపుతూ ప్రూఫ్ రీడింగ్ చేస్తారు. శ్రీ శ్రీ శ్రీ దర్గాస్వామి భక్తుల లీలలను ప్రసాద్ గారిచే

సార్ సంకలనం చేయించారు. రెండవ ముద్రణకు ముందరే సార్ మహా సమాధి చెందారు. 2018 లో ముద్రణకై శ్రీ దర్గాస్వామి ఆశీస్సులు కోసం వెడుతున్నానని ప్రసాద్, వేణు గోపాల్ గారికి చెపితే ఆయన "ఒక కాపీ పుస్తక రూపంలో ప్రింట్ చేయించి స్వామి ఆశీస్సులు తీసుకో" మన్నారు. ఆ రోజు రాత్రి ప్రసాద్ కి కల: సార్ వారింటి పెరట్లో ఉన్నారు. ప్రసాద్ ఏదో పని మీద ఇంటి ముందరకు వస్తూ "అరెరే సార్ కి ప్రూఫ్ రీడింగ్ చేయమని బుక్ ఇస్తే బాగుంటుందని, వెళ్లి బుక్ ఇచ్చాడు". తర్వాత రోజు ఉదయం నిద్ర లేచిన తర్వాత స్ఫురించినది ఏమిటయ్యా అంటే ప్రతిసారి సార్ అనుమతి, ఆశీస్సులకై ఒక కాపీ ప్రూఫ్ రీడింగ్ కు మొదట ఇవ్వటం అలవాటు. కానీ ప్రసాద్ సార్ సమాధి అయ్యారు అనే స్ఫురణలో ఉన్నాడు (అనుకుంటున్నాడు). కానీ ఆయన నిత్యసత్యులనే విషయం మరచిపోయినా సార్ అనంత కరుణతో గుర్తు చేసారు. ప్రసాద్ అలానే ఒక కాపీ సార్ సమాధి దగ్గర పెట్టి విన్నవించాడు. సార్ దయ వలన దర్గాస్వామి ఆశీస్సులుకూడా లభించి ఆ గ్రంథం ముద్రితమైనది. కొసమెరుపు ఏమిటంటే, దర్గాస్వామి కొన్ని రోజుల పాటు ఆ గ్రంధాన్ని ప్రతిరోజూ తమ సన్నిధిలో కొంతసేపు ఉన్న భక్తుల చేత చదివించి వినిపించుకున్నారు, ఆ రీతిన తమ విశేష ఆశీస్సులు ఇచ్చారు.

జగదీశ్ గారు, మద్రాసు, ఇలా చెపుతున్నారు: 2018 ఏప్రిల్ లో స్కూల్ వార్షికోత్సవానికి వచ్చినప్పుడు అందరూ ఉండమన్నా మా పాపకు స్కూల్ వర్క్ ఉందని రాత్రి _ బయలుదేరి చెన్నైకి కారులో వెళ్తున్నాము. అప్పటికే కారు బ్యాటరీ వీక్ గా ఉండటం వల్ల start చేయటానికి తోయవలసి వచ్చింది. అందుకు ఒకసారి స్టార్ట్ అయ్యాక మరల ఆపకుండా నడుపుతున్నాను. సుమారు 80 కిలోమీటర్ల తర్వాత టీ త్రాగుదామని కారుని ఇంజను ఆపకుండా పక్కకు నిలిపాను. టీ త్రాగి వచ్చి చూస్తే కారు వెనుక కుడి వైపున డోర్ లాక్ అవ్వకుండా ఉండటమేగాక, ఎవరో

అదృశ్యంగా పట్టుకున్నట్లు పట్టి ఉంది. ఆ డోర్ కి ఆనుకుని మా పెద్ద పాప నిద్ర పోతోంది. 90 కిలోమీటర్ల స్పీడ్ తో వెళ్ళుతున్నా, స్పీడ్ బ్రేకర్ లు ఎన్ని వచ్చినా, టర్నింగ్ లు ఎన్ని తిప్పి నా డోర్ రాకపోవటం, మా పాపకు ఏ గండం లేకుండా చేసిన సార్ కి, స్వామికి ఏమి ఇచ్చినా వారి ఋణం తీర్చుకోలేమని తెలుపుతూ సార్ సమాధిని వీలైనంతగా దర్శనం చేసుకుంటారు.

వేణుగోపాల్ గారి తమ్ముడు నారాయణతో మార్చి 2018లో మాట్లాడుతూ 'సర్లే సార్ ఆరాధనకు వస్తాలే' అని చెప్పాడు. తర్వాత మర్చిపోయాడు. జూన్ 8 వ తారీఖున అతని కలలో సార్ కనపడి "ఆరాధనకు వస్తానని మాట ఇచ్చి మర్చిపోయావే" అని హెచ్చరించారు. ఆరాధనకు వచ్చి అతను సార్ దర్శనం చేసుకున్నాడు.

శ్రీ సార్ సమాధి అయ్యాక సాయిసుబ్రహ్మణ్యంకి తరచూ స్వప్నంలో శ్రీ సార్ దర్శనం అయ్యేది. ఒక సంవత్సరం అలా అయ్యాక కొన్ని నెలల పాటు సార్ దర్శనం స్వప్నంలో కాలేదు. ఒక రోజు సాయి మనస్సులో శ్రీ సార్ ఈ మధ్య దర్శనం ఇవ్వలేదే! అనుకొని పడుకున్నాడు. ఆ రోజు రాత్రి సాయికి శ్రీ సార్ స్వప్న దర్శనం ఇవ్వటం – స్వప్నంలోనే సార్ కు నమస్కరించు కోవటం జరిగింది. ఇలానే మరోసారి కూడా స్వప్నదర్శనం ఇచ్చారు. శ్రీ సార్ స్మృతి మాత్ర ప్రసన్నులు అని సమాధి తరువాత కుడా మరల మరల ఎరుక పరుస్తున్నారు.

2019 లో ఒకసారి సాయి కి ఆఫీస్ లో కొందరి భిన్న అభిప్రాయాల వల్ల, దాని ఆలోచన వల్ల నిద్ర సరిగ్గా పట్టక ఆ రోజు 3 గంటలకు మెలకువ వచ్చింది. అప్పుడు పూజ రూమ్ లో పటాల వద్ద కూర్చొని శ్రీ సార్ తో విన్న వించు కుంటూ సందేశం కోసం శ్రీ సార్ లెటర్స్ బుక్ తెరిస్తే అది లాస్ట్ పేజి లోని "శ్రీ భరద్వాజ మాస్టారి రచనలు" అని వరుసగా మాస్టారి

రచనలు వున్నాయి. శ్రీ సార్ మాస్టారి రచనలు చదవమంటున్నారు అని అనిపించింది. కాని ఇది చివరి పేజి కదా సంపూర్ణ వాక్యం కూడా లేదు అని మధ్య మరో పేజి తీసాను. అచ్చట శ్రీ సార్ రాజు కు వ్రాసిన లెటర్ లో పూర్తి వాక్యం తో "మాష్టారి చరిత్రలు, మరల మరల చదువు. పారాయణాలు అని తొందర పడవద్దు. వారి రచనలలోని సత్యం హృదయగతం చేయమని ప్రార్ధించు" అని వుంది. శ్రీ సార్ దయతో వారి సందేశం మరింత స్పష్టంగా వెంట వెంటనే అనుమానం లేని రీతిన తెలియ పరిచారు అనిపించింది. శ్రీ సార్ భౌతికంగా ఉన్నప్పుడు సాయి తో ఒక సందర్భంలో నీకు మాష్టారి చరిత్రలు అన్ని ఇంకో రీడింగ్ ఇప్పించాలి అన్నారు కాని, తరువాత ఆ ప్రస్తావన మరల రాలేదు. సార్ సమాధి అనంతర సందేశం వారి పూర్వ ఆదేశాన్ని మరల తెలపడం శ్రీ సార్ నిత్య సత్యులు అని, స్మృతి మాత్రప్రసన్నులు అని తెలుపుతోంది.

- ఈ సందర్భము లోనే ఆఫీస్ లో ఒక నిర్ణయం కోసం, "ఇప్పుడు ఉన్న పొజిషన్లో మార్పు కోసం ప్రయత్నం చేయాలా ?" అని శ్రీ సార్ ను (ఫోటో ముందు కూర్చొని) మనసులో ప్రశ్నిస్తే" వెంటనే సమాధానంగా "నీవు అడిగితె ఆ పొజిషన్ లో ఉంచడం జరిగిందా ? మరి దాని మార్పు కోసం నువ్వు ప్రయత్నం చేయడం ఏమిటి?" అని హృదయం లో పలికారు, ఆత్మ ప్రేరణాధికారి అయిన ఆ సద్గురు మూర్తి.

బెంగళూర్ వాస్తవ్యులు ప్రసాద్ ఇలా తెలుపుతున్నారు, సారు తనను ఉల్లిపాయలు తినొద్దు అని 2014 సం||లో చెప్పియున్నారని, అప్పటినుండి తను తినకూడదు అని అనుకున్నా దాని మీద వ్యామోహంతో ఇంట్లో వాళ్ళు ఎప్పుడైనా చేసినప్పుడు లేక ఇతర సందర్భములలో నెలకు రెండు మూడు సార్లు ఉల్లిపాయ తినటం జరిగేది. సార్ సమాధి చెందిన తర్వాత కూడా తింటూ సార్ మాట ఆచరించ

లేకపోతున్నానే అని బాధపడడం జరిగేది. కానీ చిత్రంగా 2019 జూలై ఆగస్టు నుంచి తను ఇంక ఉల్లిపాయ తినకుండా ఉండాలి అని చెప్పి నిర్ణయించుకొన్నారు, అప్పటినుండి ఆ నియమము సహజ సిద్ధమైపోయింది. ఉల్లిపాయ మీద వ్యామోహం లేకుండా పోవటం అనేది సార్ యొక్క కృపయని! ఇలానే సార్ బంగాళదుంపలు కూడా తనను తినవద్దని (2014 లో) వాటి వల్ల పెద్ద వయస్సులో మోకాళ్ళ నొప్పుల ఇబ్బంది వస్తుంది అని చెప్పారు. చాలా చిత్రంగా 2019 లోనే అతనికి బంగాళదుంపలు తినటం మానేయటం జరిగింది.

ప్రసాద్ 28 నవంబరు 2019 న బెంగళూరు నుండి హైదరాబాదు బయలుదేరారు, తర్వాత రోజు ప్లాన్ ప్రకారం తన పిన్ని వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్లి ఒక కాన్ఫరెన్సుకి వెళ్ళాలి. ఉదయం పూట సమయం సరిపోదు కానీ నాంపల్లి బాబా దగ్గరికి వెళితే బాగుంటుంది అనుకున్నారు. ఇంటి నుండి బయలుదేరే ముందు సార్ కి నమస్కారం చేసి మీ సేవ చేసేటట్లు అనుగ్రహించండి అని ప్రార్థన చేసారు. అతను గంట 20 నిమిషాల ముందుగా రైల్వే స్టేషన్ కి బయలుదేరినా ట్రైన్ వెళ్ళిపోయింది. అప్పటికప్పుడు బస్సు టికెట్ రిజర్వేషన్ చేసుకుని హైదరాబాద్ లో స్నేహితుడైన రామకృష్ణ వాళ్ళింటికి వెళ్ళాడు. అక్కడి నుండి నాంపల్లి బాబా సమాధి మందిరం ఒకటిన్నర కిలోమీటర్ల దూరం మాత్రమే. నాంపల్లి బాబా సమాధి మందిరాన్ని దర్శనానికి వెళుతూ ధునీవాలా దాదా గారి చరిత్ర గ్రంథం తీసుకెళ్లాడు. అక్కడ పూజారి అప్పారావు గారు ప్రసాద్ చేతిలో ఉన్న పుస్తకం చూసి 'ఇవాళ ధునీవాలా దాదా గారి సమాధి చెందిన రోజు. పొద్దున్నే అనుకుంటున్నాను ఈ రూపంలో ఆయన వచ్చేసారు అని చెప్పి పుస్తకం తీసుకుని కళ్ళకద్దుకుని, ఆ రోజు సుధీంద్రబాబు గారి సమాధి చెందిన రోజు కూడాను' అని చెప్పారు. అట్లా ఇద్దరు మహనీయులు సమాధి చెందిన రోజు నాంపల్లి బాబా గారి

దర్శనం చేసుకోవటం తన యొక్క అదృష్టమని, అంతేకాకుండా ఆ రోజు సాయంత్రం శ్రీ భరద్వాజ మాస్టర్ గారి సతీమణి దర్శనానికి వెళ్లి అక్కడ కొంచెం సేపు ఉండటం సార్ యొక్క కృప వల్ల మాత్రమే సాధ్యమని సార్ కి మనస్ఫూర్తిగా నమస్కారములు తెలుపుతున్నాడు.

హైదరాబాద్ వెంకటేశ్వర రావు భార్య స్కూటర్ ని ఇంటి బయట పార్క్ చేసి తాళం తీసుకోవటం మర్చిపోయింది. తర్వాత రోజు తాళాలు కనపడక పోయేసరికి ఆమెకు భయమేసి సార్ కి నమస్కరించి మీరే రక్షించాలి అని చెప్పుకుని స్కూటీ దగ్గరకు వెళ్ళి చూస్తే అక్కడ తాళాలు లేవు. వెతుకుతూ ఉంటే ఎదురింటి గోడమీద స్కూటీ తాళం ఉన్నది.

వెంకటేశ్వరరావు 2019 సం||లో ఒక రోజు హాఫ్ డే లీవ్ పెట్టారు. అప్పుడు ఆయన ముఖ్యంగా రెండు పనులు చేయాలి. అవి ఏమిటి అంటే 1. పేపర్ వాల్యుయేషన్ చేయాలి 2. ఇంకోటి పేపర్ మోడరేషన్ చేయాలి అంటే ఇంకొకరు డిజైన్ చేసిన పేపరును రివ్యూ చేసి దాన్ని కరెక్ట్ చేయాలి. సామాన్యంగా అలా చేయటానికి మూడు రోజులు టైం ఉంటుంది. కానీ ఈ రెండు పనులలో ఏమి చేయాలని చీట్లువేస్తే పేపరు మోడరేషన్ చేయమని వచ్చింది. తను వెళ్ళి సార్ మోడరేషన్ చేయమని చీట్ల ద్వారా చెప్పారని పూర్తిచేయడం జరిగింది. కాని అంతకు ముందు రోజు కాలేజీలో ఒక కొత్త సర్క్యులర్ వచ్చింది. దాంట్లో ఒక్క రోజులో పేపర్ సింగిల్ సిట్టింగ్ లో చేయాలి అని చెప్పి, ఆ విధముగా చేయని వాళ్ళకి మెమో ఇచ్చారు. అంటే మన వెన్నంటి వుండి ఎంతో సూక్ష్మమైన విషయాలలో కూడా నడిపిస్తున్నారని అని తెలుస్తోంది.

చెన్నైలో వుండే శేషు కృష్ణ గారు 2019 నవంబర్ నెలలో శ్రీ గురుచరిత్ర పారాయణ చేశారు. పూర్తయిన రోజు రాత్రి సార్ కలలో కనపడి "శేషుకృష్ణ, ఏ పని చేస్తున్నా భగవంతుని, మాస్టర్ ని గుర్తుంచుకో" అని

చెప్పారు. గురు చరిత్ర పారాయణ చేస్తే సార్ కనపడటం అంటే సార్, శ్రీ దత్తాత్రేయుడు అని చెప్పి నమ్ముతున్నానని తెలుపుతున్నారు.

పొత్తూరి వెంకటేశ్వరరావు గారు సార్ దగ్గర చీట్లు పెట్టి ఆ ఆజ్ఞల ప్రకారం 2019 లో ఇల్లు కట్టిస్తున్నారు. చాలా రోజుల పాటు అనుకున్న విధంగా కట్టుబడి జరగట్లేదు. దాన్ని చూసి వెంకటేశ్వరరావు గారు సార్ పఠం దగ్గర 'ఏమిటి సార్! మీరు చెప్పినట్లు చేయిస్తుంటే కూడా పని సరిగ్గా జరగట్లేదు' అని వాపోయాడు. తర్వాత సోమవారం వస్తామన్న బేలుదారు శుక్రవారం వచ్చి ఆదివారం కూడా పనిచేస్తూ ఒక వారం లోపల అంతకు ముందు జరగని పని కూడా పూర్తిచేశాడు. దానితో సార్ నిత్య సత్యులు అని వెంకటేశ్వర రావుకు ధృడపడింది.

శ్రీ సార్ స్మృతిమాత్ర ప్రసన్నులు, స్మృతి రహిత ప్రసన్నులు కూడా అని ఈ లీల తెలుపుతోంది. జి. రవి, తిరుపతి, 2019సం|| ఒక సందర్భంలో అప్పటి పరిస్థితులు మానసికంగా కష్టంగా తోచి మనసులో భగవంతుని అండ ఉండే ఇలా జరుగుతోందా? లేక నా కర్మ వల్ల భగవంతుని అనుగ్రహానికి దూరంగా వెళ్లి పోతున్నానా ? అనుకున్నాడు. ఆ రోజు రాత్రి శ్రీ సార్ స్వప్నంలో కనపడి "కష్టాలు వస్తుంటే భగవంతుని అనుగ్రహం ఉన్నట్లా ? లేనట్లా?" అని అడిగారు. రవి "కష్టాలు భగవంతుని అనుగ్రహానికి గుర్తు" అన్నాడు. శ్రీ సార్ అదృశ్యం అయ్యారు. ఇలా శ్రీ సార్ తో అనుబంధం గల వారికీ శ్రీ సార్ ను ఉద్దేశించి ప్రార్థించినా, లేకున్నావారి కి తగు అనుభవం ఇచ్చి సందేహం తీర్చడం లో వారి దయ, ప్రేమ గుర్తించగలము.

శ్రీ సార్ లెటర్ ల ద్వారానూ, తన సన్నిధి ప్రసాదించి తగు సమయంలో తగిన ఆదేశం ఇవ్వటం సాయి శివకు శ్రీ సార్ భౌతికంగా ఉన్నప్పుడు బాగా అనుభవం. 2019 సం||లో సాయి శివకు వచ్చిన స్వప్న సందేశం శ్రీ సార్ భోధనా దక్షతను, మనను అప్రమత్తులై శుభ్రమార్గంలో నడిపించే

రీతిలో ఇప్పటికి ఏమాత్రం కొదవ లేదని తెలుపుతోంది. సాయి శివ కలలో “ఒక రోజు తను శ్రీ సార్ వద్దకు గొలగమూడి వెళ్ళాడు. సార్ కుర్చీలో కూర్చొని ఉన్నారు. శివను రమ్మని కూర్చోమని చెప్పారు. శివతో ఇంక T.V. చూడవద్దు అని చెప్పి ఒక పుస్తకం తెప్పించి అందులో ‘ఇంక T. V చూడను’ అని వ్రాయించారు. తరువాత ఒక శ్లోకం కూడా వ్రాయించారు”. శివ తనకు అంతగా చూడాలని ఉన్నా, లేకున్నా అప్పుడప్పుడు T.V సీరియల్స్ అవి చూడటం మామూలుగా జరుగుతోంది. శ్రీ సార్ మనం ఆదమరచిన క్షణాలను, లోపాలను గుర్తింప చేసి, తోడుండి ఎప్పటిలానే స్మృతి రహిత ప్రసన్నులుగా సరి చేస్తున్నారని గుర్తించాడు. ఇదివరలో “శ్రీ నాంపల్లిబాబాగారు స్వప్న దర్శనం ఇచ్చినప్పుడు, శివ తనకు ఏ మహాత్ములూ భౌతిక దర్శనం ఇవ్వలేదని అనుకుంటే, మరురోజే శ్రీ సార్ లెటర్ లో “మహాత్ముల స్వప్న దర్శనం, భౌతిక దర్శనంతో సమానమే” అన్న సందేశంతో లెటర్ రావటం శివకు గుర్తు వచ్చింది.

శ్రీ సార్ మనకు నియమపాలన చేయించడంలో ఎన్ని మార్గాలు అవలంబిస్తారో ఈ క్రింది అనుభవం కూడా తెలుపుతోంది.

2019 లో ఒకసారి సాయి సుబ్రహ్మణ్యం అపుడపుడు ఇంటర్నెట్ చూస్తూ సమయం వ్యర్థం అవుతోంది అని “వారం రోజులు ఇంటర్నెట్ జోలికి పోనని" నియమము పెట్టుకున్నాడు. మూడు రోజులు అయ్యాక పాలు మారి మరల ఇంటర్నెట్ లో ఏవో చూడటంతో కాలం వ్యర్థం చేయటమే కాక పెట్టుకున్న నియమం ప్రక్కకు తోసి వేసాడు. పైగా సార్ ఉన్నప్పుడైతే హెచ్చరించేవారు, సార్ సన్నిధి తోనో, అనారోగ్యం పెట్టి అయినా బయట పడవేసే వారు. ఇప్పుడు ఎలా బయట పడేది ? అనుకున్నాడు. మరో రెండు మూడు రోజులలో తనకు కొంత అనారోగ్యం రావటం, ఆ అనారోగ్యం తను పెట్టుకున్న నియమం, ఉల్లంగించడం (శ్రీ సార్ కు ఇచ్చిన మాట తప్పటం) వల్లనే నని శ్రీ సార్ గుర్తింపు కలుగ చేసారు. శ్రీ

సార్ కు సాయి క్షమాపణ చెప్పుకున్నాక మరల రెండు, మూడు రోజులలో ఆరోగ్యం చేకూరింది. సార్ భౌతికంగా ఉండగా తనను నియమ పాలన చేయించుటకు మొండి ఎద్దుల సేద్యం ఉదాహరణ చెబుతూ అవసరమైన సమయాలలో అలానే చేయించేవారు. ఇప్పటికి అంత స్పష్టంగా నడిపిస్తూ మనను ఉద్ధరిస్తున్న సార్ నిత్యసత్యులు.

సార్ అప్పుడూ, ఇప్పుడూ, ఎప్పుడూ మన వెన్నంటే ఉన్నారని, మన తప్పులు సరిదిద్దుతూ ఉంటారని తెలిపే ఈ మధ్యనే జరిగిన ఒక సంఘటన. 2018 ఫిబ్రవరి లో నగేష్ కొన్ని సార్ వ్రాసిన లెటర్స్ 3 పేజీలు బట్టు శ్రీ రామకృష్ణకి ఇచ్చి టైపు చేసిపెట్టమన్నాడు. అతను ఒప్పుకుని చెప్పిన తేది తర్వాత కూడా ఆ పని పూర్తి చేయలేదు. ఆ రోజు రాత్రి కలలో అతని మీసం సగం తీసేసినట్లున్న అతని ముఖం అద్దంలో రెండు సార్లు చూపించారు. దాంతో సార్ చేసిన హెచ్చరిక అర్ధమై, మరురోజు వెంటనే బట్టు శ్రీ రామకృష్ణ ఆ టైపింగ్ పని పూర్తి చేసి పంపించాడు.

బట్టు వాళ్ళ పాపకు 4 సంవత్సరాలు. అన్నం తిన్న తర్వాత ఐస్ క్రీం తినటం అలవాటు. ఐస్ క్రీం ఇవ్వకపోతే ఏడుస్తుంది, విసిగిస్తుంది. ఒకరోజు రాత్రి బట్టు, వాళ్ళ పాప బయట నుండి ఐస్ క్రీం తీసుకు వచ్చారు. అన్నం తిన్న తర్వాత ఐస్ క్రీం తినాలని ఆలోచన. ఇంటికి రాగానే refrigerator లో పెట్టారు. బట్టు భార్య బట్టుతో 'ఎందుకు తీసుకు వచ్చారు. దానికి జలుబు చేస్తుంది' అని చెప్పేసరికి బట్టు 'ఎందుకు తీసుకు వచ్చాము, పిల్లకి ఏమైనా అయితే బాగుండదు కదా' అని అనుకుంటూ సార్ ని మనస్సులో తలచుకుంటూ 'సార్! మీరు సర్వజ్ఞులు, సర్వవ్యాపకులు. మేము చేసే ప్రతి పని చూస్తున్నారు కదా అలా అయితే పిల్ల ఐస్ క్రీం అడగకుండా మరిపించ గలరా?' అని

అనుకుంటూ, అయినా ఇంత చిన్న విషయాలు సార్ కి చెప్పకూడదు అనుకున్నాడు. అన్నం తిన్న తర్వాత refrigerator ముందరే కూర్చుని తినే పిల్ల ఆటల్లో పడి ఐస్ క్రీం విషయం మరిచిపోయింది. ఆ చిన్న సంఘటనతో సార్ నిరంతరం మనం చేస్తున్న పనులు, ప్రార్ధనలు చూస్తూ మనకు శ్రేయస్కరమైనది చేస్తున్నారనే నమ్మకం దృఢపడింది.

శ్రీ రామకృష్ణ బట్టు దాదాపు 6 సంవత్సరముల నుండి సినిమా థియేటర్ కి వెళ్ళలేదు. 2019 లో వాళ్ళ అమ్మగారు చెన్నైలో ఉంటే ఆమెకు మనోరంజకంగా ఉంటుంది కదా సినిమాకి వెళ్ళదామనుకున్నాడు. అందుకని పర్మిషన్ కోసం అమ్మగారికి (సార్ ధర్మపత్ని) చెపితే వెంటనే అమ్మగారు “ఈయన మమ్మల్ని సినిమా థియేటర్ లో దించి సినిమా అయిన తర్వాత వచ్చి తీసుకు వచ్చేవారు” అని చెప్పారు. బట్టు పర్మిషన్ రాలేదని కొంచెం బాధ పడ్డాడు. కొన్ని వారాల తర్వాత మే 2019లో సార్ దగ్గర చీట్లు పెడితే సార్ సినిమాకు వెళ్ళవద్దని చెప్పారు. బట్టుకు సినిమా థియేటర్ కు వెళ్లకూడదని పట్టుదల పెరిగింది. పైగా అమ్మగారి మాట, సార్ మాట ఒక్కటే అని విశ్వాసం దృడపడింది.

అంతేగాకుండా చీట్లు పెట్టిన రోజు రామకృష్ణ బట్టు సార్ తో మనస్సులో మాట్లాడుతూ సార్ మీరు చెప్పినట్లు సినిమా కి వెళ్ళలేదు కదా! మరి నాకు ప్రమోషన్ ఇస్తారా? అని అడిగాడు. తర్వాత దాని గురించి అతను మర్చిపోయాడు. రెండు నెలల తర్వాత ఆగస్టు మొదటి వారంలో రామకృష్ణ బట్టుకు ఆఫీసులో ప్రమోషన్ వచ్చింది. ఆఫీసులో చాలా కాంపిటీషన్ ఉంది, కానీ రామకృష్ణ బట్టుకు ప్రమోషన్ రావడం సార్ కృపగా భావిస్తున్నాడు. రామకృష్ణ బట్టు మనసులో అనుకున్న దానికి సార్ విని దానికి తగ్గట్లు స్పందించి ఆయన కృప వహిస్తున్నారు.

ఆగస్ట్ 4 వ తేదిన (2019) ఆదివారం ఉదయం సత్సంగంలో శ్రీ రామకృష్ణ ప్రమోషన్ గురించి చెప్పినప్పుడు హైమవతికి (హైదరాబాద్) ఒక అనుమానం వచ్చింది. అది ఏమిటంటే 'సార్! మీరు నన్ను కూడా

చూస్తున్నారా?' అని. సత్సంగం అయిన తర్వాత హైమవతి ఓ గంట సేపు పడుకున్నది. అప్పుడు కలలో, "సార్ మంచం మీద కూర్చున్నారు. హైమవతి సార్ దగ్గరికి వెళ్లింది. సారు ఆమెను ఒక చిన్న పిల్లని తీసుకుని ముద్దు పెట్టుకున్నట్లు ఆమె చుట్టూ చేయి వేసి ప్రోత్సహించినట్లు తట్టి ముందరకి వచ్చి ఆమె బుగ్గ మీద రెండుసార్లు ముద్దు పెట్టారు". దానితో సార్ ఆమెను కూడా గమనిస్తున్నారని తెలుసుకుని ఆనందపడింది. ఆమె అనుకోగానే సార్ స్వప్నదర్శనం ఇవ్వటం కేవలం ఆయన కృప.

గురుభక్తి లో స్థిరమైన శ్రీ సార్ పొందిన స్థితిని ప్రకటం చేసే అరుదైన సంఘటన: శ్రీ సార్ మృత్యువు పై ఘన విజయం

శ్రీ వెంకయ్య స్వామి సన్నిధిలో 40 రోజులు గడపాలి అనుకొని శ్రీ భరద్వాజ మాష్టారి ప్రత్యక్ష భక్తులైన శ్రీ చింతా లక్ష్మి నారాయణ గారు (హైదరాబాద్), వారి ధర్మ పత్ని చింతా లక్ష్మి గార్లు గొలగమూడి లో సార్ సమాధి మందిరం దగ్గరలో 2018 డిసెంబర్ చివరి వారం నుండి ఉంటున్నారు. శ్రీ సార్ సమాధిని రోజూ దర్శించుకోవటం, సమాధికి ప్రదక్షిణలు చేయటం వారి నిత్య విధిలో భాగంగా ఈ 40 రోజులు చేస్తున్నారు. శ్రీ సార్ గురు పాదుకా (సామూహిక) పూజ డిసెంబర్ 30 వ తేదిన చేసుకోవటం లో కూడా వారు పాలు పంచుకొన్నారు. ఆ పూజలో సార్ పాదుకలకు, సార్ భౌతికంగా ఉన్నప్పుడు ధరించిన రబ్బరు చెప్పులకు కూడా పూజ చేయటం శ్రీ చింతా లక్ష్మిగారు చూచి, వారికి సార్ తో గల చనువు వల్ల, శ్రీ భరద్వాజ మాస్టారనివారు సేవించుకొనేటప్పుడు సార్ కూడా వారి సహా భక్తులుగా, గురు బంధువులుగా గల పరిచయం వల్ల వీళ్ళకు పిచ్చా! ఏమిటి? రబ్బరు చెప్పులు తెచ్చి సమాధి మీద పెట్టారు అనుకున్నారు. వారికి శ్రీ సార్ పై కూడా గల గౌరవం, గురుభావంతో ప్రదక్షిణలు రోజూ చేస్తున్నారు.

2019 జనవరి8 వ తారీఖున (మంగళవారం) వారు ప్రదక్షిణ చేస్తుంటే ఉన్నట్టుండి శ్రీ సార్ వారి ఇంటి వైపు నుండి సమాధి వద్దకు వస్తూ బావి దగ్గర నిలుచుని భౌతికంగా మధ్యాహ్నం అప్పుడు కనబడ్డారు. మరల తొంగి చూసినా సార్ భౌతికం గా వస్తున్నారు. అంతలోనే మరో సెకనులో అదృశ్యమైనారు. ఏదో నా భ్రమ ఏమో అని ఆ రోజు ఎవరికీ చెప్పలేదు.

మరల 2019 జనవరి 10 వ తారికు(గురువారం) రోజు స్పష్టంగా భౌతిక దర్శనం ప్రసాదించారు. మరల ఒక సెకను వ్యవధిలో కనపడి తరువాత అదృశ్యమైనారు.

పరంధామయ్యగారు సార్ సమాధి మందిరంలో పూజారిగా ఉంటున్న రోజులలో ఒకరోజు సాయంత్రం శ్రీ వెంకయ్యస్వామి భజన మందిరంలో భజన చేస్తున్నాడు. సార్ భజన మందిరం ద్వారం దగ్గర పరంధామయ్యకు కనబడ్డారు. వెంబడే సాయం ఆరతి 6:15 PM కి ఉంది కదా, మర్చిపోయనే సార్ గుర్తు చేసారు అని పరంధామయ్య సార్ సమాధి వద్దకు వచ్చి సాయం ఆరతి ఇచ్చాడు.

సమాధి అనంతరం సార్ అమ్మగారికి తోడు నీడగా నడుపు సన్నివేశాలు:

సార్ సమాధి అనంతరం అమ్మగారికి వచ్చిన ఎన్నో కలలతో సార్ అనుక్షణం అమ్మ గారి తోనూ, మనందరితోనూ ఉన్నారని, వారు మనం చేసేవి చూస్తూ, మనను నడిపిస్తూ ఉంటారని తెలుపుతున్నాయి. సార్ సమాధి అయిన రెండవ రోజు అమ్మగారి స్వప్నంలో ఒకరు కనపడి సార్ సాయి మాస్టర్ నిలయం వద్ద ఉన్నారని రమ్మంటున్నారని చెప్పారు. అమ్మ గారు అయన ఇంకెక్కడ చాటుకు వెళ్లిపోయరంటే లేదు రమ్మంటున్నారని తీసుకువెళ్ళారు. అచ్చట సార్ అందరికీ పనులు చెప్పి చేయిస్తున్నారు. అమ్మగారికి కూడా పని చెప్పితే అమ్మగారు చేసారు. తరువాత అమ్మ గారు సార్ ని ఇంటికి రమ్మంటే సార్ "నాకు ఇచ్చటే బాగుంది , ఇక్కడే ఉంటానన్నారు". భయం వేయదా అని అమ్మగారు అడిగితే అంటే నాకు

భయమేమీ లేదన్నారు. సార్ సమాధిలో ఇప్పటికీ, ఎప్పటికీ ఉంటారని అమ్మగారికీ, మనందరికీ తెలపటం కదా!

ఆగస్టు ఎనిమిదో తారీఖున తెల్లవారుజామున 4:30 కి ప్రసాద్ నిద్ర లేచి వాలు కుర్చీలో కూర్చొని స్వామి వంక చూస్తూ మరలా నిద్రలోకి జారిపోయాడు. "ప్రసాద్ రెడీ అయ్యి సార్ దగ్గరికి వచ్చాడు. సార్ అతనితో అవధూత లీల చదువు అని చెప్పారు. అతను సార్ కూర్చున్న వెనకాల గదిలోకి వెళ్లి వెతికితే అక్కడ పుస్తకం కనబడలేదు". వెంటనే ప్రసాద్ కు నిద్ర నుంచి మెలకువ వచ్చింది. అవధూత లీల తీసుకుని చదవడం స్టార్ట్ చేశాడు. అంటే ఆగస్టులో వెంకయ్య స్వామి ఆరాధన ఉంది. దానికి ముందర స్వామి చరిత్ర పారాయణ చేయడం మంచిది అని సార్ చెప్పినట్లు ఉంది. సార్ గుర్తు చెయ్యక పోతే ప్రసాద్ పారాయణ చేసేవాడు కాదు. కానీ సార్ అనంత కృపతో ప్రసాద్ కు ఆరాధన ముందు ఏమి చేయాలో అది నేర్పిస్తున్నారు.

సూళ్ళూరుపేట వాస్తవ్యులు మదన్ కుమార్ కి, మహనీయులు గురించి, దైవం గురించి శ్రీ భరద్వాజ మాస్టర్ గారి రచనలు, శ్రీ సుబ్బరామయ్య మాస్టర్ గారి రచనలు చదివాక భగవంతుడు అంటే అప్పటి వరకు ఉన్న అపోహలు కొంచెం తొలిగాయి. భగవంతుడు మనకు సర్వకాల సర్వావస్థలయందు తోడు ఉండి మనకు ఏది మంచో అదే చేస్తారు అనే భావం నిదానంగా దృఢ పడసాగింది.

ఒకసారి తన కుటుంబంలో బంధువులతో ఆర్థిక లావాదేవీల విషయంలో ఏవో మనస్పర్ధలు వచ్చాయి. ఈయన కుటుంబ సభ్యులు తాడో పేడో తేల్చుకుందాం అంటారు, కానీ ఇతను కల్పించుకొని "ప్రతిదానికి అలా అనడం సబబు కాదు, నేను వెళ్లి మాట్లాడుతాను సమస్యను సామరస్యంగా పరిష్కరించుకుందాం" అని చెప్పాడు. ఇతను చెప్పినట్లే తన బంధువులతో (అప్పటివరకు గత కొంతకాలంగా వారి కుటుంబ సభ్యులతో సఖ్యతగా లేనివారితో) సామరస్యంగా మాట్లాడి వచ్చాడు. మూడు నెలలు గడిచినా ఫలితం లేదు. ఈయన కుటుంబంలో ఇతన్ని

నిందించడం మొదలుపెట్టారు, అదేమంటే వీరి మంచి తనాన్ని అవతలి వారు చేతకానితనంగా తీసుకుంటున్నారు, అంతా ఇతని వల్లే అని.

అప్పుడు సార్ కి అతను బాధతో తన పరిస్థితిని ఇలా చెప్పుకున్నాడు "వెంకయ్య స్వామి వారు, మీరు నా జీవితంలోకి వచ్చాక నా ఆలోచనా విధానం మారిపోయింది (అంతకుముందు చాలా ఆవేశం, ఎలాగైనా మాట నెగ్గించుకోవాలి అనే గుణాలు ఎక్కువగా ఉండేవి). మా వాళ్లు నాతో పాటు, నేను నమ్మే మిమ్మల్ని కూడా సరిగ్గా అర్థం చేసుకోలేకపోతున్నారు. ఎలాగైనా మీరే మీ సర్వసమర్ధత్వాన్ని నిరూపించుకోవాలి" అని ప్రార్థించాడు. కానీ ఈ జఠిల సమస్య అంత త్వరగా పరిష్కారం అవుతుందని తను కలలో కూడా ఊహించలేదు, ఎందుకంటే వారి కుటుంబాల మధ్య మనస్పర్ధలు అంతగా పెరిగిపోయాయి.

ఈ విషయంలో చాలా చిత్రంగా శ్రీ సుబ్బరామయ్య మాస్టర్ గారు తమ సర్వసమర్ధతను, "నన్ను నమ్మిన వారి కోసం ఏమైనా చేయగలను" అని నిరూపించారు. అవతలి వారి హృదయాలను ఎలా ప్రేరేపించారో ఏమోగాని ఊహకందని విధంగా వారు పాత పగలు, పట్టింపులు అన్నీ మరిచిపోయి, ఇతని కుటుంబంతో చక్కగా కలిసిపోయి, వీళ్ళకు ఇవ్వవలసిన డబ్బులు కూడా ఇచ్చారు. అప్పటి నుంచి వీరి కుటుంబంలో కూడా శ్రీ స్వామి వారి మీద, శ్రీ సుబ్బరామయ్య మాస్టర్ గారి మీద నమ్మకం బలపడింది.

శ్రీ సుబ్బరామయ్య మాస్టర్ గారు మదన్ కుమార్ అనే భక్తునికి కలలో కనిపించి, అతనికి ఎంతో సంతోషాన్ని, అబ్బురపరిచే విషయాలను నిరూపించారు. అవి 1. శ్రీ సార్ సర్వజ్ఞత్వం 2. సర్వ సమర్ధత్వం.

శ్రీరామకృష్ణ బట్టు ఇలా చెప్తున్నారు :

1. నేను ఆఫీసుకు లేటుగా వెళితే ఆ పూట అన్నం తినకుండా ఉండే నియమం పెట్టుకున్నాను. కొన్ని రోజులు గడిచింది. తర్వాత నాకొక అనుమానం వచ్చింది ఇదంతా నేను అనవసరంగా పెట్టుకున్న

నియమమా లేదా సార్ కి అదేశంగా పెట్టుకున్నానా అని అనుమానం వచ్చింది. అందువలన నేను వెంటనే సార్ తో మనస్సులో "సార్! పెట్టుకున్న నియమం మీకు ఇష్టమైతే ఎదురుగా వచ్చే కారు నెంబర్ చివర్లో 0 ఉంటే ఈ నియమాన్ని హృదయ పూర్వకంగా పాటిస్తాను"అని చెప్పుకున్నాను. చాలా చిత్రంగా ఎదురుగుండా వచ్చే కారు యొక్క నెంబర్ చివర్లో జీరో ఉన్నది. అంతే ఆ సూచన సారు ఆజ్ఞాపించింది అన్నట్లు తీసుకొని ఆఫీస్ కు లేటుగా వెళ్లకుండా ఉండేది ఒకవేళ లేటుగా వెళితే ఆ పూట అన్నం తినకుండా పాటిస్తున్నాను. నియమం పెట్టుకున్న తర్వాత ఆఫీసుకి లేటు గా వెళ్ళేది నెల రోజుల్లో ఒకటి రెండు రోజులకు వచ్చింది అంతకు ముందు దాదాపు 4 - 5 రోజులు లేటుగా వెళ్లేవాడిని.

2. 2019 జులై 7వ తేదీన మా అబ్బాయి సైకిల్ మీద వస్తూ రాయి తగిలి క్రిందపడితే తెలిసిన వాళ్ళు హాస్పిటల్ కి తీసుకెళ్లారు. ముందు పళ్ళు ఊడిపోవటం వల్ల, చెన్నై రామచంద్ర మెడికల్ సెంటర్ లో అడ్మిట్ అయ్యి, చిన్న సర్జరీ చేయించుకుని వారం రోజులు ఉండాల్సి వచ్చింది. ఇంత పెద్ద ప్రమాదం లో కూడా వాడికి నొప్పి లేకుండా చేయటం కేవలం సార్ కే చెల్లింది. ప్రతిరోజూ నర్స్ వచ్చి pain killer voveran ఇంజెక్షన్ ఇస్తానంటే వద్దు, నాకు నొప్పి లేదు అనేవాడు. మిగతా ఇంజెక్షన్ మాత్రం చేయించుకునే వాడు. అంటే మన జాతకం వల్ల గాని, ఆలోచనలు, కర్మ వల్ల గాని ప్రమాదం జరగవలసి ఉండి జరిగినా, కొండంత ని గోరంత గా మార్చి రక్షిస్తారు.

3. అమ్మగారు ఒక ఆదివారంనాడు నెల్లూరు లో ఉన్న వాళ్ళమ్మాయి (సుమతి అక్క) వాళ్ళ ఇంట్లో నుంచి బయలుదేరి గొలగమూడికి సాయంత్రం ఆరు గంటలు దాటిన తర్వాత వచ్చారు. అప్పుడు వచ్చిన అమ్మ గారు నాతో “ఇంట్లో కొన్ని పనులు ఉన్నాయి. నువ్వు చేసి పెడతావా? కానీ నువ్వు చేసే సరికి లేట్ అవుతుంది మరి నీకు ఇబ్బంది అవుతుందేమో అని అడిగారు. అలాగే అమ్మగారు నేను పనిచేసి బయలుదేరి వెళతాను. ఎట్లాగు నేను గుంటూరు వెళ్ళాలి రాత్రి రెండు గంటలకి కూడా గుంటూరుకి ట్రైన్స్ ఉంటాయి.

అందువలన ఇబ్బంది లేదు అమ్మగారు అని చెప్పాను. అమ్మ గారే నాతో రైళ్లు ఉంటాయిలే గాని, నీకు రాత్రిపూట ఆటోలు ఎక్కడ దొరుకుతాయి అన్నారు. కానీ పని చేసి మధ్యలో బయటకు వచ్చిన తర్వాత ఒక ఆలోచన వచ్చింది ఆటో బాడుగ మాట్లాడుకుని వెళదాము అని వాకబు చేస్తే ఆటో లు రాత్రుళ్ళు బాడుగకు రావట్లేదు అని చెప్పారు. సరే సార్. అంతా మీ ఇష్టం. ఎలా కుదిరితే అలా జరిపించండి అనుకున్నాను. ఇంతలో వేణుగోపాల్ సర్ వాళ్ళ పెద్దబ్బాయి సాయి నన్ను చూసి మాట్లాడుతూ మా నాన్నవాళ్ళు పిఠాపురం వెళ్లి వస్తున్నారు అందువలన రాత్రి ఒంటి గంటకి నేను రైల్వే స్టేషన్ కి వెళ్లి ఆయన తీసుకు వస్తాను అప్పుడు రైల్వే స్టేషన్ దగ్గర మిమ్మల్ని డ్రాప్ చేస్తాను అని చెప్పాడు. అంతే ఆ క్షణం నాకు ఎంతో ఆనందం కలిగింది. సార్ కి మనం సేవ చేయడానికి పూనుకుంటే, మనకు అవసరమైన సమస్తం సార్ సమకూరుస్తారు అని చక్కగా అర్థం అయింది.

4. ఇలాగే, ఇదివరకు ఒకసారి గొలగమూడి నుండి అమ్మగారి దర్శనం కోసం నెల్లూరు (సుమతి అక్క వాళ్ళ ఇంటికి) వెళ్లటమా లేక సదుపాయంగా వేణుగోపాల్ సర్ కార్లో మద్రాస్ వెళ్ళటమా అని ఆలోచించి, అమ్మ గారి దర్శనానికే వెళ్ళాను. చక్కగా దర్శనం అయినాక ఫోన్ చేస్తే, వేణుగోపాల్ సర్ వాళ్ళ అత్త గారిని దింపటం కోసం నెల్లూరు వచ్చారు అని తెలిసి, నేను అయ్యప్ప గుడి దగ్గర వాళ్లని కలుసుకుని హాయిగా కార్లో మద్రాస్ చేరుకున్నాను.

5. నేను కళ్ళజోడు ని ఐదు వందల రుపాయలకు కొన్నాను. మా ఆఫీస్ లో కళ్ళజోడు కొనుక్కున్నప్పుడు బిల్లు పెట్టుకోవచ్చు. ఎంత బిల్లు పెడితే అంత డబ్బులు ఇస్తారు. నేను అందువలన 500 రూపాయలు కళ్ళజోడు కి ఐదు వేల రూపాయల బిల్లు పెట్టి డబ్బులు తీసుకున్నాను. ఆ తర్వాత నుండి నాకు కళ్లు తిరగటం ప్రారంభం అయింది. కొన్నాళ్ళ తర్వాత నేను తట్టుకోలేక వెంకయ్య స్వామి! ఇది నేను 500 రూపాయలకు 5000 రూపాయలు తప్పుడు బిల్లు పెట్టడం కారణం అయితే 5000 రుపాయలు మీకు దక్షిణగా ఇచ్చేస్తాను అని

చెప్పుకున్నాను. అంతే స్వామికి చెప్పుకున్న తరువాత రోజు నుండి, కళ్ళు తిరగటం పోయింది.

6. సార్ భౌతికంగా మన మధ్య ఉన్నప్పుడే ఒక రోజు రాత్రి నాకు కలలో కనబడి అన్నం వడ్డించి పిలిస్తే నేను గుడికి వెళ్లి వస్తాను అని అంటే చెప్పులు వేసుకుని వెళ్ళు అని చెప్పారు. నేను మందిరం నుండి వస్తూ ఒకరితో ఎక్కువ సేపు కబుర్లు చెప్పాను. సార్ దగ్గరకి వెళ్లి కళ్ళు కడుక్కొని వస్తానని చెప్పి వెళ్ళాను. తర్వాత సార్ అక్కడ లేరు. అన్నం తినే అవకాశం కోల్పోయాను. తెల్లవారిన తర్వాత అయ్యో ఎంత అదృష్టం పోయిందో అనిపించింది. గొలగమూడికి వచ్చినప్పుడు సార్ కి చెప్పి సార్ మీరు పెట్టిన అన్నం తినలేకపోయాను కానీ నిజ జీవితం లో అలా జరగకుండా చూడండి....అని చెపితే సార్ మొదట మౌనంగా ఉన్నారు. తరువాత మళ్ళీ సారొక్కరే ఉన్నప్పుడు ప్రార్థిస్తే, సరే అన్నారు.
   సార్ 2017 లో సమాధి అయ్యారు. 2019 నవంబర్ లో నాకు కలలో "ఒక రూములో సార్ మంచం మీద విష్ణు మూర్తి లాగా పడుకున్నారు. అమ్మగారు లక్ష్మీదేవి లాగా కాళ్ళు నొక్కుతున్నారు. వేణు రాలేదా అని అడిగారు. అంతలోనే వేణు గోపాల్ గారు వచ్చారు. తర్వాత క్రింద కూర్చుని అన్నం పెట్టారు. ఇంకా ఎవరైనా ఉన్నారో పిలువు అన్నారు. వేరే వాళ్ళు వస్తే వాళ్ళకి కంచం ఇవ్వాలని నేను త్వరగా తింటున్నాను". దీనిని నాకు సార్ సర్వమూ చూసుకుంటాను అని చెప్పినట్లు ఉన్నది. సమాధి తర్వాత కూడా నాకు ఏమి కావాలో నాకు ఇచ్చిన మాటని నెరవేర్చారు.

చిత్తరంజన్ గారు హైదరాబాద్ లో నాంపల్లిబాబా గారి దర్శనం చేసుకుంటూ ఉండేవారు. తన స్నేహితుడు రామకృష్ణ ద్వారా గొలగమూడిలో శ్రీ వెంకయ్యస్వామి, సార్ లా దర్శనం చేసుకున్నారు. సార్ వ్రాసిన గ్రంధాలు తీసుకుని చదువుకుంటుండే వారు. ఒకరోజు హైదరాబాద్ నుండి ఇండోర్ కు ఇండిగో flight లో వెళుతూ మనస్సులో నా ప్రక్కనున్న సీట్ లో ఎవరూ కూర్చోకూడదు. సాయిబాబాను కూర్చో

పెడతాను. మనస్సులో అనుకున్నట్టే నా ప్రక్కనున్న సీట్ లో ఎవరూ కూర్చోలేదు. ఆ ప్రయాణంలో “శ్రమతో సేవ – సేవతో కైవల్యం” గ్రంథం పారాయణ చేశాను. కొన్ని రోజులకు సార్ ఇప్పుడు లేరు కదా అనుకుంటే ఆనాటి రాత్రి నా కలలో “ఒక ఇంట్లో మధ్య సార్ ఇటుకరంగు షర్టు, గళ్ళ లుంగీ, గడ్డంతో కూర్చుని ఉన్నారు. సార్ ముఖం pleasing గా ఉంది”. తర్వాత రోజు నుండి చిత్తరంజన్ మనస్సు ప్రశాంతంగా ఉంది.

ఈ లీలలు బట్టి సార్ అన్నివేళలా అన్నింటినీ గమనిస్తున్నారనీ, అంతేగాకుండా మనల్ని సరైన మార్గంలో నడిపిస్తున్నారని తెలుస్తోంది! శ్రీ **సార్ నిత్యసత్యులు**.

శ్రీ సచ్చిదానంద సద్గురు గురుదేవ సుబ్బరామయ్య మహారాజ్ కి జై